I.779192

Prov. de Barcelona

TARJETA POSTAL

UNION UNIVERSAL DE CORREOS

(CARTE POSTALE. — UNION POSTALE UNIVERSELLE)

ESPAÑA

Al Rdo. D. Luis Romeu, Pbro.

Maestro de Capilla de la Catedral

Vich

En este lado escribe solamente la dirección.

Fac: Montserrat 8 - III - 1910 L. O. S. D.

Moet Rut. Sr. i estimat amic: Per correo li envio l'armonisació d'un cant popular del segle XIV que he restaurat, transcrit i acomodat a nou us, com veurà; li demano que faça 'l favor de dirme que li'n sembla del cant (melodia), i de l'armonisació a 4 que m'han regalat. L'autor no ha volgut fer axis pea que 's puga cantar la composició a 4 veus. Digem tot lo que li sembla, puig voldria saber lo seu parer, tant aviat com puga. Un altre dia ja li diré per qué li demano axò. Ara no li puc dir qui es l'autor de l'armonisació; quan jo l'haja publicada ja no sabrà; però ara i abeliores li demano tingue absolut secret de la nova consueta. Li envio (Mars) de la "Revista Montserratina", hi trovarà lo primer article d'una serie de cants popular (lo que li envio 'n forma part) que publicaré: Diguem que li sembla d'queix article

Sen ab. S. M. Suñol Osb

ANTONI M.ª MARCET O. S. B.

ABAT DE MONTSERRAT

li desitja la plena de les bene-
dicions de la Moreneta.

I.779489

Prov. de Barcelona

TARJETA POSTAL

UNION UNIVERSAL DE CORREOS

(CARTE POSTALE.—UNION POSTALE UNIVERSELLE)

ESPAÑA

Al Rdo. D. Luis Romeu, Pbro.

Maestro de Capilla de la Catedral

Vich

En este [illegible] escribe solamente la dirección.

Pag: Montserrat 19-VII-1910

Estimat amic: Tins ahir no vaig sebe l'acompanyament deutjat.

Quan se l'haja copiat deutjaric me'l tornes.

L'enhorabona pe'l premi del seu rosari. Com van los assajos?

Mane i dispose del seu ver amic

Gregori M. Lunolon

2-0-20

I.779420

Prov. de Barcelona

TARJETA POSTAL

UNION UNIVERSAL DE CORREOS

(CARTE POSTALE.—UNION POSTALE UNIVERSELLE)

ESPAÑA

Al Ordo. D. Luis Romeu, Pbro.

Maestro de Capilla de la Catedral

Vich

En este lado escribe solamente la dirección.

Pare: Montserrat 29. VI - 1910

Estimat amic: Jà 'm dispensarà la distracció en no escriureli pe'l seu Sant.

Ja vaig demanar tot seguit los acompanyaments del "Ballite...."; però com me digué 'l P. Benet que 'ls havia esquinsat però que jà 'ls feria altra volta, s'ha retardat, li torno a demanar avuy que ho faça tot seguit

Saludos als amics

Seu afm. s. i amic in Xto. Gregori M. Suñol

J. O. J. D.

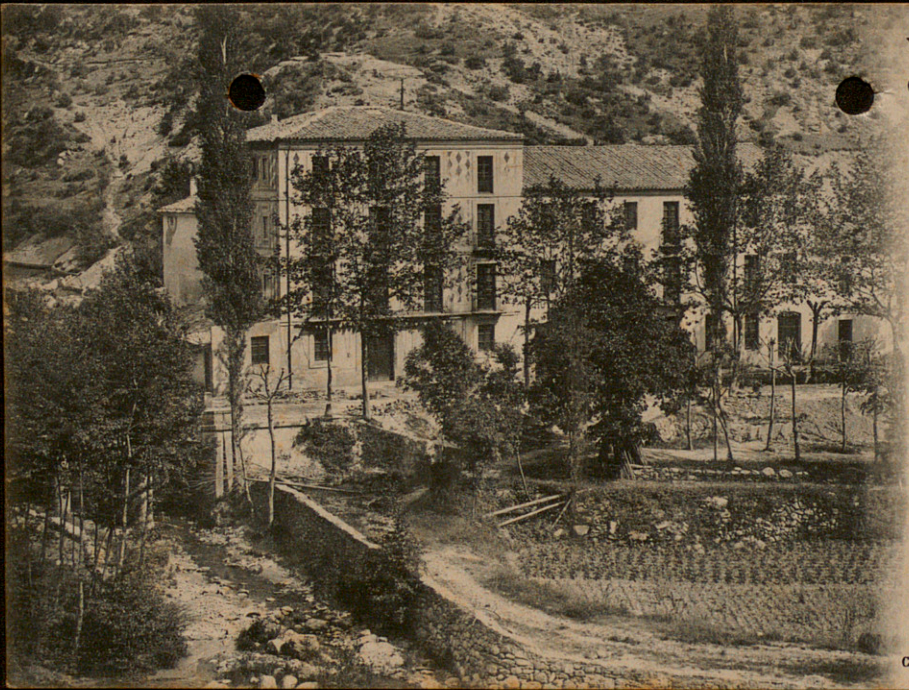

Vall de Ribas
Fonda de la Corba
(Vista panoramica)

C. Berdoulat, Toulouse

Encara no he vist l'Ibre Mana....

Pare: 30-XII-1909

Ant. Sr. i est[illegible] amic.

Ja que li dec una carta no
vull que s'acabi 'l 1909 sense
pagarli, o'al menys, enviarli pe-
nyora de pagarli 'l dente.
Bon any non. En Joanet
Arxé trompat. No li havia es-
crit perque me'n vaig anar
al dia seguent d'haver arri-
vat ell, i jo no sabia si s'havia
quedat; puig he estat dos mesos
a Segorbe. Volia parlarli de b, pero
deixemho per avuy. Que li ha sem-
blat la Ceciliana de Janer de'n Cecilio?... Vingui per aqui algun dia, ho-
me, que tenim moltes coses per
contar. Seu afm. Greg. M. [illegible]

CARTE POSTALE

Tous les paquets d'imprimerie, adressés par la correspondance au recto (Se renseigner à la Po[illegible]

CORRESPONDANCE

ADRESSE

Prof. de Barcelona

CAG[illegible] 30.DIC.09 [illegible]

Rdo. M. Luis Romeu, Pbro.

Maestro de Capilla de la

Catedral

Vich

Abbazia Primaziale di S. Anselmo sul Monte Aventino - Roma

Pax Montserrat
18-III-1929

Estimat amic:

Molt agraït per la vostra felicitació. Ganes de treballar?... Ja ho crec; ens hem de mirar, però, la constitució "Divini cultus sanctitatem", digne resso del M.P. de Pius X, amb expectació una mica elunyana. Aiceó Vte., encara tan valent, i el seu intrèpit nevot (a qui agraeixo la felicitació, i també felicito...) que encara hi poden fer molt. Es ven que encara se'n recorden della a Roma de Beethoven..... Gràcies a Déu que la pedra és ferma, i Roma avança, pro no retrocedeix....

Recordi ag. Dr. Mariano. Rogui per son aft. in Xpo. i a Sr. Fori Ch. Sunyol

Vots.

(Barcelona)

Al R. M. Hum. Romeu, Pbr.
Organista
de la Catedral
P. de D. Miquel, 8 - Entrat.
Vich

MONASTERIO DE MONTSERRAT 18 MARZO 1929
15 CORREOS ESPAÑA Cs

G.784302

Prov. de Barcelona

TARJETA POSTAL

UNION UNIVERSAL DE CORREOS

(CARTE POSTALE.—UNION POSTALE UNIVERSELLE)

ESPAÑA

Al Ldo. D. Luis Romeu, Pbro.

Maestro de Capilla de la Catedral

Vich

En este lado se escribe solamente la dirección.

Pare: Sevilla - Seminari Conciliar - 17 - I - 1909

Molt Ant. Sr. i estimat amic: Encara andalú, me dirá Vtl. Doncs ja no ven; gr. a D. ja s'acaba; lo divinenge 24, si D. vol, dexaré aquexa gent.

Lo Sr. Ripolles va rebre la postal de Vte., i, realment, la culpa es meva, puig encara no li havia donat les gràcies per la carta y la Nadala, axerida com ella sola; Ms. Ripolles está molt content ab l'Oydá, i ab la crònica que Vte. ha fet a la Revista de l'Orfeó Catala; gràcies per tot.

He trovat varies volts a D. José, atrafagat com sempre i simpàtic; molts recados.

Lo P. Villalba gracios com sempre a la "Ciudad de Dios"; me digué que tractaria de la música de Vte. — A Deu, i mane i dispose de l'últim dels seus fidels amics

Gregori Mª Suñol, O.S.B.

1.0.5.D

G.529285

Prov. de Barcelona

~~TARJETA POSTAL~~

UNIÓN UNIVERSAL DE CORREOS

(CARTE POSTALE.—UNION POSTALE UNIVERSELLE)

ESPAÑA

Al Rdo. D. Luis Romeu, Pbro.

Maestro de Capilla de la Catedral

En este lado se escribe solamente la dirección.

Prov. Barcelona

Vich

Pax: Seminari Conciliar - Sevilla - 5 - XI - 1918

Moet a[illegible]ngit Sr. i apreciat amic: Ja ho veu, [illegible] a Sevilla
más mes de un mes; no 'l puc acompanyar; pero, espero ferme-
ment que no deixará de donarme 'l just de veure 'l a Sevilla
pe 'l Congrés. Aquest es lo meu sentiment, i 'l mestre de capella
d'aqui Ms. Ripolles desitja vivament conegal i espera nos acom-
panyará ab la seva cooperació aquéllos dies. Jo já ho dono per
segur.... Lo viatge es facilíssim. Tren directe de Barcelona
a Madrit; i de Madrit a Sevilla; já veu que no 's pòt per-
dre; a la meteixa estació que arrivará a Madrit (estació
d'Atocha crec) es la meteixa que ha de surtir per Sevilla.
Escriguim tot seguit una postal dientme lo dia que pensa arri-
var; jo já 'm cuydaré de buscarli llòc aqui a Sevilla....
Lo Sr. Bisbe de Vich diuen que ve pera la Semana Social dia
15, en que acaba 'l Congrés; tal vòlta adelantará 'l viatge tres ó qua-
tre dies. Espero veure 'l. Seu afm. Gregori M. Sinal.

Faça 'l favor de dir al D. Collell que espero encara la fotografia: que no tardi...

G.775632

Cataluña

TARJETA POSTAL

UNIÓN UNIVERSAL DE CORREOS

(CARTE POSTALE.—UNION POSTALE UNIVERSELLE)

ESPAÑA

Al Ilmo. D. Luis Romeu, Pbro.

Maestro de Capilla de la Catedral

Vich

En este lado se escribe solamente la dirección.

+
Pax: Seminari Conciliar - Sevilla - 8-XII-1908

Moet Ord. Senyor i estimat amic: Ja fa dies que vaig escriure al Dr. Collell per un assumpto, encarrec de Ms. Ripollés, pero com lo Dr. den anar moet atrafegat, tal volta se'n haje descuidat, i axis me dispensara si li recordo per encarrec del Mestre de capella, que tingui cuidado al fer la ressenya pera la "Revista" de l'Orfeó de no extremar la nota quan parle de la Capella Isidoriana, puig ja fa dies rebé ell un article de la "Gazeta Montanyesa", (no sab qui li ha enviat, ni qui l'ha escrit) en que deya moet fort de la dita capella, i que tem no diguin los d'aqui que 'ls catalans no mes lis agrada lo de casa, també deya quelcom del mestre de capella que a ell no li agradá; li faig aquesta advertencia pera tenirlo a Vte. instruit. He trovat moetes voltes a D. José, que sempre 'm parla de Vte. y de O. Remigio. Ms. Padrós me va escriure, i a ell també. Faci'l favor de dir a Ms. Gudiol si 'l Dr. Collell li ha parlat d'una fotografia d'un codex, puig es un compris que tinc i fa temps que espero la fotografia. Lo P. Mauro a Saen Lan ath. Gr. M. Simola

M.329538

TARJETA POSTAL

UNIÓN UNIVERSAL DE CORREOS

(CARTE POSTALE.—UNION POSTALE UNIVERSELLE)

ESPAÑA

10 Cs. ESPAÑA CORREOS

Al Ant. Mossen Lluis Romeu, Pbre.
Mestre de Capella de la Catedral
(Carrer de la Escòla)
Vich

En este lado se escribe solamente la dirección.

Bay: Barcelona – 20. VI – 1912 s/c Templaris 12, 2on

Molt distingit Mestre i estimat amic: Me sembla que l'altre dia en la carta que li vaig escriure me vaig descuidar de felicitarlo pe'l dia del seu Sant.

Si no vaig fer ho repetiré amb gust, i si no aqui li transmeto los meus sincers afectes d'amistat i desitjs molt grans de bona festa a Vté. i a tota la familia.

Ja'm dirà que li va semblar de tot lo de la carta. Dimas vaig estar tot lo dia a Montsvorat amb lo P. Otaño. A la tarde tenia jà el coll sec de tant carrar. Aprofitarem bé la ocasió. Seu aff. a. i s. Gregori M. Simon

M329057

TARJETA POSTAL

UNIÓN UNIVERSAL DE CORREOS

(CARTE POSTALE.—UNION POSTALE UNIVERSELLE)

ESPAÑA

Al Ilmt. D. Luis Romeu, Pbro.
Norte de Capella de la Catedral
C/ Carrer de la Escala
Vich

En este lado se escribe solamente la dirección.

Pax: Barcelona - 10 - X - 1912 L. D. G. D.

Estimat amic: Abans d'ahir al vespre me varen entregar el paquet de Vté. No's pensi que ha sigut l'últim; d'altres n'espero encara. Ara ~~me~~ ~~encaig~~ a ferles copiar totes dugus perque totes dos servirán pera 'l Congrés. La que hi já hi amava destinada la he deixada intacta: está molt bé; l'altra, encara que hi havia aquells instruments fatídics al derrera, com si diguessim un [illegible] dels pals de l'electricitat que deien "perill de mort al que ho toca", he suposat que encara que 'm morís, já hi havria qui 'm resucitaria, vull dir l'amistat del autor, i aveis m'he atrevit a retocar alguna cosa. No hi ha cap necessitat de que vaigi; ara si ho fa, já sab que sempre será una alegria pera mi. - Si té alguna crítica d'obes musical pera "Reseña" envieba ~~tot~~ segurit. Sen ve arde Grdi. Simol 016

K.691147

TARJETA POSTAL

UNIÓN UNIVERSAL DE CORREOS

(CARTE POSTALE.—UNION POSTALE UNIVERSELLE)

ESPAÑA

Al Rdo. D. Luis Romeu, Pbro.
Maestro de Capilla de la Catedral
(Carrer de la Escola)
Vich

En este lado se escribe solamente la dirección.

Data: Montserrat 28-VI-1911

Estimadíssim amic: ¿Oy que no me la perdona? Motiu tindria pera ferho axis. No felicitar a M. Romeu pe'l seu Sant.... Vaja, home, me dic confus a mi metex, axò ja es el colmo de la dexadesa i de la poca memòria. Perdonim.

Aoni sro se com, si elegint que havien cantat una peça de Vte. al Congrés, per lo qual lo felicito, me'n he recordat. Com avorino dins de l'Octava lo felicito ab un fff. sense haledrejar, per axò, pera que'm senti. — Saludos a la familia.

Seu afh. amic que l'abraça

Gregori M. Simolon

M329161

TARJETA POSTAL

UNIÓN UNIVERSAL DE CORREOS

(CARTE POSTALE.—UNION POSTALE UNIVERSELLE)

ESPAÑA

Al Ant. D. Luis Romeu, etc.

Mestre de Capella de la Catedral

(Carrer de la Escola)

Vich

En este lado se escribe solamente la dirección.

+ Pax: Montserrat - 12 - IX - 1912

Recorts de N. Millet: ja hem parlat de Vté.

Moet estimat amic: Lo de la Reseña està moet rebé, pot posarhi música, algun exemple o lo que siga; i si té algun motet o missa o lo que sigui pera la Reseña facen la crítica aquest mes.

Des d'ahir que tenim aqui a En Millet; ja pot contar com la fem petar. Està entusiasmat amb los cant montserratins del Siglen XIV. Hi estarà fins dilluns. Tambe hi ha En Massià (violinista), L'Ainaud de Barcelona, i avui ve en Cumellas Ribó, tots sense saberho l'un del altre. - Fins la conferencia quasi enllestida i un dia que tingue ocasio voldria que Vté. le llegiq pera que hi digui la seva, que sa sab quan me plan...

Sen ahi gregori M. Sunol.

REAL MONASTERIO DE Nª Sª DE MONTSERRAT

PAX

Pel Recader li retorno avui la Conferencia. Si no la rep, digui-m'ho de seguida

27 Juny 1920

Estimat amic:

Aquesta si que és grossa! Veig un paquet, amb lletra de M. Romeu: quines mis-sigues que deu enviar! La, lletra musical!... Be, vaja, ja veig veure l'intenció, i la carta me la confirmà. Déu el perdoni: pobre de mi!... Està clar que 'l

vaig elegir tot de seguida, i amb quin
gust! Vte., però, vol que li digui
quelcom. Home, que no li dic?
que 'l vaig elegir amb molt de
gust i amb gran aprofitament?
Vte. creu que amb això de la
Bellesa jo hi sabria dir rès?
Com l'agafaria jo: la sento, em
sembla; però és tan subtil!.... tan
inexpresable! Contemplem-la, i
deixem-la fer!..

Vte. en la qüestió del Popular
les ha agafades cap un cantó:
jo potser les tiraria cap una
altra banda. Són maneres de
veure; que, però, naturalment,
poden influir en la concepció

del Popular.

En el Gregorià ni he permès modificar quelcom de les pàgines 8, 9, 10. En referesc a la part que pertoca a la ciència en la restauració gregoriana; he simplificat una mica el que feia referencia als detalls rítmics; i, particularment, he rectificat quelcom en ço que parlava de les variants. Ni ha semblat necessari: jà em perdonarà. Ho he fet amb llapis: de manera que si no li plan, la goma correrà d'allò mès bé.

1er. Mès que a refer el que les centuries havien malmès, es referencia la restauració a l'estudi dels manuscrits que l'han conservat el cant gregorià.

2on. No es tracta de que el sistema de Solesmes ni altres no hagin donat ben clara la naturalesa del ritme eliure

gregoriá: és solament qüestió de detalls, que no s'oposen al ritme elimre ben definit.

3er. Les variants no són tan nombroses, ni amplies com podria suposar-se. No són variants de cada peça, ni molt menys; són detalls d'algunes, no totes; i no es pot dir que sempre, ni molt menys, es deguin a distintius de peça. Tot el conjunt del cant sí que porta el segel llatí, romà: pro les variants es deuen, moltíssimes, a moltes altres causes. Adhuc les escriptures (em descuidava dir que aicio tambe m'he atrevit a modificar-ho) no es pot dir ~~tant~~ fermament que siguin nacionals, limitades: emigren, o immigren?.... Per ço ~~crec~~ que serà mellor deicei el que feia referencia a la Catalana.

Aicio és tot... i potser massa. Perdoni'm, i esmeni'm la plana altra vegada amb amplissima i natural llibertat.

Ara recordo que a la pag. 6 he posat, quan tracta de la melodia popular i gregoriana com a germanes, "que comen amb el mon i que broten continuament!", un? Jo no m'atreviria a tant... vol dir que tot aicei és veritat? Jo no crec que el cant gregoriá es pugui dir amb tota amplitut

que encara broti: crec que és un art já perfet fa segles — etc... elisperi. Em afr. amb i semen gregori di Sant

REAL MONASTERIO DE Nª Sª DE MONTSERRAT

Pax.

5 - Juliol 1920

Carissimum amici:

Ahir ni arribà la se-
va volguda lletra de
2. No la vaig po-
der contestar ahir
per ésser dia de
Retir.

I avui.... tinc uns do-
lors de ventre (no sé
si seran càstig de
la meva gosadia en
esmenar el seu dis-
curs... : en tot cas ja
crec ben bé que no
és pas Vte. qui aieci
s'ha rebenjat...) que
tot just ara, a mig
matí em llevo, i
vols pue posar-li

dues lletres per l'aten-
ció que ha tingut res-
ponent amb el
seu parer a les meus
observacions. Ja li
vaig dir que també
hi és el meu parer,
i res més: algun
dia en parlarem
detingudament, si tenim
ocasió,..... perque entre

que jo ja musicalment
dec estar en interdicte
a Vich..... i Vte. no
é mai per aquí.....
Demà li enviaré el
que Vte. desitja: penso
que el P. Anselm li
escriurà afirmativament
respecte d'aquell nen
vocomanat de Vte.
Sempre per endurat
les mercès de l'antide
i llibre a Mr Gudiol. Ja
li escriuré. A Deu. I que
vegi be la festa dela M.C. i el sendisam

Ah - en lunt senut i am
[illegible]

Abadia de Montserrat

DIREC. POSTAL: MONTSERRAT (BARCELONA)

DIREC. { TELEGRÁFICA / I TELEFÓNICA } "MONTSERRATMON"

Montserrat 19 de 8bre de 1921

Estimat amic:

Es já hora de que digui "aquesta boca és meva", oi?

Ho faig avui per no arribar a descortesia, i perque (entre tant estic esperant la missa sencera ..., car pel fragment vist, cal esperar serà ben plaent) li ser-

heiçin aquests articles de
"entretenimient musical",
que, em penso, li serà
més plaent que les
batusos de Vich
el dí 9!...
Doncs li participo que
vetra un Proyecte
en el qual trobarà
una bona nova.
Tot amba quan és

hora.

Vegi, si, mentre acá-
ben la Salve comen-
çada, (já tu sabem
já...), en la una
altra, que Guanyi
el primer premi
de la Salve Monta-
serratina.

Gràcies a Deu, já

Je veux dès que la can-
tem Gregorianamant,
i seme fer cdor mud a
mingi.

Et vem si em do-
na forces sagres.

Regni per mi. Ho
en lunt sevent i
amic

Gregori M. Lunyol
O.S.S.

Abadia de Montserrat

DIREC. POSTAL: MONTSERRAT (BARCELONA)

DIREC. { TELEGRÁFICA / I TELEFÓNICA } "MONTSERRATMON"

Pax.

Montserrat 14 de Juny de 1921

Moet estimat amic:

S'acosta el seu Sant; i com fa ~~tant~~ de temps que vés m'ha dit vie, i jo, també, enfeinat en ~~tantes~~ cores no m'ha vagat l'escriure-li, no tinc paciencia d'esperar fins la vigilia.

Que N. S. el fassi ben semblant al seu Patro i model; i li dongui ja, com a ell, a preguntar les delicies de la Patria eterna i definitiva.

Que'n fa de temps, ja amps que no ai hem pogut enfilar cap amb Ste.! Des d'aquelles célebres oposicions! Com ha anat tot allò? Quin ha sigut el resultat pràctic?

Jo vaig esser casualment a sentir la Passió de Bach (2ª audició); no y vaig veure pas a Ste.

en eloc. Que no hi va anar
el dia anterior tampoc?
Aquest any tenim aqui
una procesó contínua de
Romeries. Llastima que
no 'n tinguem cap de
Vich: tant montserratins
com sóu! Ara En Sli-
mona, d'acord, i aposant-
ho el Adm. P. Abat en ha
posat el Bribe Torres
a la cúpula del Cam-
bril, amb aquella acts-

tot tan propia del gran Bis-
be: benevolent!

Com li va l'orgue,
millor dit, com la
fa anar Vte? Esta clar
que eleu per les delicies
dels qui els hi engraden
les coses bones.

Records a tots ells
amic, i repetex el
per molts anys

Sen afm en Crist servent
i amic

Gregori Mª Lunyol
O. S. B.

Abadia de Montserrat

DIREC. POSTAL: MONTSERRAT (BARCELONA)

DIREC. { TELEGRÁFICA I TELEFÓNICA } "MONTSERRATMON"

Montserrat 5 de Febr de 1922

Estimat amic:

Perdoni'm: ja dos dos que li vult escriu: pero no trobo un moment de lleure.

Ami encore en tinc
moyens que dir.
Sis fi, si fui l'en
horabona: ha acredi-
tat be la Sal-
ve que és de
Vte. Digui-m
com vol que li en-
vii el premi, o si
espera venir Vte. lo
que. A Deu
Gaspar M. Tempel
Faig la carta mentre abans de mirar al tren.

Para Abadia de Montserrat

Revnt. Mn. Lluis Romeu Pre.
Vich

DIREC. POSTAL: MONTSERRAT (BARCELONA)

DIREC. { TELEGRÁFICA / TELEFÓNICA } "MONTSERRATMON"

Montserrat 14 de Mars de 1922.

Molt apreciat i Revnt Senyor meu: Li agraesc la franqueza amb que m'exposa les seues impresions sobre l'execució de la música figurada a Montserrat. I dec dir-li que jo també prou voldria que l'Escolania nostra "fos pel nostre poble..." etc etc.; empro, pensi que si tenim uns elements, uns en falten altres, i no's pot pas tindre tot el qu'un voldria. Procurarèm que la cosa vaigi millorant tant

depressa com se pugui: emprò no 'm faig, ni creé se les tinga de fer dingú, illusions. L'ideal no es facilment realizable, si be deu esser sempre el que devem procurar assolir.

Potesser que V. R. me digui que certes coses aqui se podrian fer, que 'ns portarian facilment molt propet de l'ideal. Sí, jo dic, realment se podrian fer; emprò no's poden fer, almenys per ara i de cop.

M'encomano de cor a les venes OO. i SS. SS. i 'm confirmo de V. R. afm. sirvent i amic en X.to

Antoni Mª Marcet
Ab. O.S.B.

Abadia de Montserrat

DIREC. POSTAL: MONTSERRAT (BARCELONA)

DIREC. { TELEGRÁFICA / I TELEFÓNICA } "MONTSERRATMON"

Montserrat 2 de Juny de 1922

Carissim:

Adjunta trobarà l'Allemanys "Hodie", i la nota, referent a la chimera de Isa-Magdalena.

Passant d'un dia per l'altre, no m'arribava mai l'hora d'enviar-la i escriure-li.

Vull advertir-lo d'una cosa que potser l'extranyeria. Em penso que ha capigut en

el número de Vida Cristiana (que ja fa temps hauria d'haver sortit) que està a punt de publicar-se, una nota que vaig fer, despues dels Exercicis de Barcelona, referent al cant del poble, amb motiu de la bona impressió que'm feu el cant de la Quaresma en la Catedral de Barcelona.

Veura com ho aplaudeixo, i com no es pot mups de fer, per l'exemplaritat i bon èxit que obtingue. Per aquests dos mateixos motius m'he atrevit a dir quelcom referent al cant del "Crec en un Déu", que voldria Vte. i tothom ho llegés exactement amb el mateix esperit que ho vaig escriure espontàniament, puis

despues d'haver-ho pensat a soles i despues d'escoltar-ho, malgrat certa cosa que jà vaig sentir el dia que Ve. aqui dalt a Montserrat ~~[illegible]~~ me'l va ensenyar, però que no vaig volgué manifestar sense haver-ne sentit i rebut l'impressió en l'execució pràctica.

Dic allé que es molt de lloar, pur que es llàstima que amb l'esforç que pu a apendre'l representa, no s'hagués après el Credo I gregorià en llatí. Amb aixó s'hauria donat una forta sensació d'universalitat en l'expressió de una sola fè pu a totes les nacions; s'hauria donat un gran pas pu a que tothom estés en disposició de cantar-lo cada diumenge i festivitat a la santa missa, avançant

dicei en el cant col·lectiu de la Sta Missa,
i que el cant gregorià canta o entona
les veritats de la fe católica amb
un sentit i fermesa col·lectiva,
universal, so és católica, com cap
altra música sabrà fer-ho. Veramente
em resultava alli el cant modern
poc potent i fins potser monòton.
Acabava dient que per a un altre
any esperava poder sentir aquesta
millora.....
Que se ni enfadarà? Vaig
sentir com una mena de necessitat
de escriure-ho. També ho adver-
tiré al P. Pijoan puis que no l'sor-
prengui l'escrit públic: puis ja-
mai ni ha passat per pensament
el fer-ho per altra mira que la
que li acabo d'expresser. Perdo-
ni'm i digui'm quelcom
Records als amics
Ben en Cant servent i amic
Angel M. Lunzo

Abadia de Montserrat

DIREC. POSTAL: MONTSERRAT (BARCELONA)

DIREC. { TELEGRÁFICA I TELEFÓNICA } "MONTSERRATMON"

Pax.

Montserrat 16 de 11 de 1922

Carissim amic:

Te vaó de dir que era curta la una e acta: no'm moc fa molt temps de casa i gr. a D., i mai havia de haver corregut tant, ni anar tant de pressa. Per ço mateix, de regades, fins l'enhorabona als amics és com un salut tot passant, però ben sincera!...

Ahir al matí el Rdm. P. Abat m'entregà la Missa i la carta, abans de surtir per uns dies del Monestir. Em digué: "jà venirà el que li diu M. Romeu; digue-li que sí, que pot venir!"

No m'extranya el que Vd. em diu en sa lletra: quasi, quasi m'ho explico tot...; oi que sí?

Doncs, avui matéix, cercant bona ocasió, he dit a l'interessat que M. Romeu m'havia escrit molt content i desitjant sentir la seva salve, i que fins i tot, si ell ho desitjava pel que pogués esser, vindria abans de cantar-la, si li semblava bé. — "Prou, prou, m'ha fet ell: que vingui quan li sembli; ho aprofitaré per dir-li que 'ns retoqui alguna cosa [es refereix al "O pia" que ell troba curt.....]: però, de totes maneres, jo penso cantar-la un d'

aquests dies, per no tardar més". - (Podria esser que fos diumenge)..... Em sembla que no podia dir-li jo res més, per no semblar, ó revelar tota la carta de Vte, oi? - Doues já té la porta oberta. Viñqui quan li sembli, pero que no sigui del dilluns al dijous vinents [20 - 23], perque ell seria fora. Si ve abans millor; si no pot esser, fassi-ho quan li sembli, menys els dies indicats.

Avui li faig enviar pel Recader en un paquetet, per anar més dissimulat, el premi, ço és les 200 Pts.

Si és que no vé de seguida, já'm dirà si les ha rebudes.

Moètes mercés pr la seve Missa del Roser. Ni havia ara parlat, si la hagués pogut mirar detingudament, i no tingués esperança de poder parlar amb Vte. aviat. En tinc moltes ganes de poder aeternar amb aquells converses musicals. sempre útils, que espansionen una mica les forces ritmiques.

En fi, espero tenir aquesta alegria i poder lo abraçar ben aviat.

Recordes als amics.

Sempre de Vte. afs. a tant servent i amic devot

Gafori M. Lunyol
v. S. F.

Abadia de Montserrat

DIREC. POSTAL: MONTSERRAT (BARCELONA)

DIREC. { TELEGRÁFICA I TELEFÓNICA } "MONTSERRATMON"

Montserrat 15 de febrer de 1922

Estimat amic:

Perdoni que no aprofiti la tornada de la senyora Recadera per a enviar-li aquestes lletres. Estic molt ocupat, i, després, vaig tenir d'anar a Barcelona, a l'inauguració del Institut de cultura i a Terrassa

per una conferencia.

Moltes mercés del Ro-
sari que encara no he
entregat al P.i Ferrer, pro ho
faré ara. Ja li diré el
que Ue. 'm diu. I penso
que si que 'n deurà aprofi-
tar el cant a 'una ven.

- I 'l canonge Collell
que es mort o viu?
- Jo crec i desitjo que
estigui ben fort, pro

fa tant temps que
no ne sabem res
d'ell!... Digue-li
que la Moreneta el
remyarà.
Al Dr Marian
i M. Pun Bofill
els mem re-
cords.
Al Sen ne-
bot lous afectes.

Sempre de Vd.

affm. en Crist. ser-

vent i amic

Gregori M. Sunyol

O.S.B.

Que no ha vist l'ul-

tim numero... de la

Ceatiana?...

+
Pax

Rebuda carta
marca
Avui dimecres

Estimat amic:

Al anunciar a Montserrat dir ~~tovo~~ cartes de Mr Carbonell que em feia preguntes de cant Gregoria, suposant que el fariem del tribunal a ell. Jo li contesto avui, que, com haig de venir, que ja les hi resoldré de parar-la.

Convé que em fai portar la peça a l'estació al matí quan anunciaré a Vich (al el divendres

primer tren, que suposo
amin cap alla a les
9. Les oposicions son divendres al matí.
O mellor, puo pitor
no tindrà temps, la tro-
vés jó dema (dijous)
al vespre a casa
el meu germà, Fra-
sabar 50 Barna

A revenre. De Vs.
afm — —

[illegible]

Abadia de Montserrat

DIREC. POSTAL: MONTSERRAT (BARCELONA)

DIREC. { TELEGRÁFICA / I TELEFÓNICA } "MONTSERRATMON"

Montserrat 20 de Juny de 1923

Carmen: No arribaré tan avisat com a mi em plan fer ho, ... pero, al menys, justet per a felicitar lo abans de mig-dia. Que

el Sant li concedeixi un
dia ben feliç, i no
un sol, sino tots els
d'aquest any i de
moets més que li de-
sitjo.

M'escriguè la Ripo-
lles el seu exit de
Arte alla a Valencia;
pero ¡son valencians!,
em deia que despres

encarregaren al sarçuelero
Serrano un himne... de
sovoll... Ja és prou
com ni consentiren el
ell Vd! Es ven que 'l
popular i el català encara
no ho entenen pas...

Ahir estigué aquí el
p. Massana, i em contà
que estigué molt con-
tent amb la sort

que li tocà durant la
Quaresma de venir a Vich...
Fort que potser no tingué
d'assistir a cap o poici-
ous!... El que es jo, si no
ve algun altre Centenari... i
Mr. Romeu no fa altra mis-
sa com aquella, ja no espero
venir... per musiques.

Records a Mr. Gudiol,
Dr. Mr. Zerra, Mr. Pere Bofill,
etc.

V.B. mans com vulgui
a son afm. en Cristo
servent i amic
Gregori Mr. Lamyol
O.S.B.

Abadia de Montserrat

DIREC. POSTAL: MONTSERRAT (BARCELONA)

DIREC. { TELEGRÁFICA / I TELEFÓNICA } "MONTSERRATMON"

Pax:

Montserrat 17 de Juny de 1925

Carissim mi Mo:

La Recadera, aquesta alfa-
da no de Montserrat, sino
de Roma, es la Catarina.
Dic de Roma, perque mi
ha parlat en sa lletra,
de la memoria que

Vte. fen de mi amb ella
allà en la ciutat santa, que
ara ha santificat el nostre Or-
feó, i amb ell els nostres
cants i tot el que ells
representen.

Està clar que hi hauria
gosat. Però, aquesta vega-
da no ha estat com la
de Paris i Londres i Soles-
mes, que Vte. no hi fou...

Amb en Millet en par-

lòrem llargament, dies enre-
ra, i encara li dura la
emoció de tot, però particular-
ment del Vatica; i es na-
tural... Llàstima de no
haver entonat alesshores aquell
Credo de Palestrina, que En
Millet feut-se'l tan seu,
l'ha fet jà tant nostre...
Pels PP. Simó i Albare-
da jà hi fòrem nosaltres
representats, aixi com pel
P. Ferretti, tots els quals

teniem les nostres recomana-
cions ben intenses.

En fi, m'alegro que Vd.
hi fores tant; per tot això,
pel la part musical que Vd.
hi tenia, i, ara, per la pro-
pera festa de St. Lluis,
volgui rebre una felicita-
ció ben grossa i musical
del qui en tant l'estima
i li prega el tingui
present en ses oracions;
es de Vd. a.i.s. Gregori Mi Lunyol
o.s.B.

Abadia de Montserrat

DIREC. POSTAL: MONTSERRAT (BARCELONA)

DIREC. TELEGRÁFICA / TELEFÓNICA "MONTSERRATMON"

Paris

Montserrat 3 de Jbre. de 1927

Carissim: Gràcies, i moltíssimes, per la seva felicitació: no l'extranyarà li digui em fon de les més plaents. Que el Senyor vulgui escoltar tots els seus precs. Aquí li enclaixo un petit recordatori.

Sé tota la història del què em conta; i per això em planyo més cada dia del què ha passat; i això pel què estimem la idealitat de referència, i l'Amic que hauria pogut

ofegar, abans de fer-se públic, el lamentable espetec que ara es prepara. Com més hi penso, com més hi reflexiono, més veig que tots podem dar un dia un mal pas, i aferrant-nos a una primera, excusable o no, badada ...

Aquests dies ho hem lamentat amb En Cumellas Ribó, i avui amb M. Potelas, que es aquí. Com enyorarà Vte. (i jo si hi fos...) aquella colossal (i ben litúrgica) missa de Balmes, amb la qual tant bé prefava tot un poble, que ara es divertirà (no prefarà) amb l'espectacle ... i puig per raons que es domin, serà espectacle, que fins ressonarà per les places de Vich ... En fi;

allò que deia Vte: "tanquem les finestres .. que no entri el fum !!!"

Pag. 2

Roma

3 - II - 1925

Ach Sim Romen B

Carrissimo in Xto:

Rebuda, altri vespre, la sera del 29.

A poca estona, vinguè M. Vimpeta, son nebot, i parlarem clarament.

No l'havia vist, des del 23, perquè havia jo estat fora de Roma, fins el dia 1, a la tarde.

El 23, com vaig veure que Vs. tant l'instaren que s'en anés, vaig dir-li: "mirri, faci com li sembli". Jo, però, encara que ja he vist com

anava tot això, sempre, pel bé d'ell i de Vtè, i per tot el que li pogués convenir, m'ha semblat millor que acabés el curs. Això no li farà cap mal, en cap sentit; ans, em sembla, força bé.

Ara jà és aqui; sempre hi han coses i persones que fa servei veure i haver conegut; la estada aqui fa bé a l'esperit; haurà estudiat a Roma; etc. ... En fi, que m'en alegro (malgrat els centres — i no d'orgue) que Vts. hagui volgut es quedi.

I ara (permeti'm l'atre-
viment): per tot aiceò ma-
teix, no'm decidiria pas
a fer massa chor, ni di-
vulgar massa que aiceò
d'aqui a la Schola podria
anar millor, vull dir més
ben organitzat. Jo miraré
si faig alguna cosa amb
certa persona que pot
influir-hi, i no es pas de
la Schola. A més, encara
que aiceò no reeïcei,
mugi ens diu que pot
donar una tombada, i

encarrilar-se millor la cosa.

I no es pensi que aquí faré jo la part de la Schola: al contrari, miraré, precisament, d'exagerar la part negra, per a redraçar més segurament la orientació.

No temi pel seu nebot, que està bò, aixeint i s'aprofita.

Ara, com a cosa mera: i si, de tornada, el deixés estar uns quants dies a Paris, amb algú que jo li recomanaria?

Penso estar encara aquí fins el 13 - Recordi al Dr. Mariano i Collell. Vostre in Xto. i Sta. Cecilia

Gregori Mª Sampol
v.s.

Que vagi bé el Reglament...
He pregat molts regrets a la tomba
Saludi, de ma part, el Sr. Bisbe. — a de Pius X...

Abadia de Montserrat

DIREC. POSTAL: MONTSERRAT (BARCELONA)
DIREC. { TELEGRÁFICA I TELEFÓNICA } "MONTSERRATMON"

Paxí

Montserrat 1 de Jbre. de 1923

Carissimo amic:

Arribà, per fis l'heròic Peregrí, i amb ell la lletra de Vd. que ell volgué passeijar... Jà n sabia l'historia abans d'arribar per altra peregrina que no es causà tant per a venir a Montserrat, i que també portava missiva

de Vi. que molt li vaig agrair,
i que no'm fou possible contestar-
la i agrair-li, com faig ara,
ensems que per l'obsequi de
l'humine de la famosa Gleva .....
Mercès i felicitacions; ja m'hi ha
semblat sentir-hi quelcom de flaire
popular en l'humine, i, fins
i tot, que 'm recordava (qui-
na antitesi !!!...) certa cosa de
"La Metja", tot cantant la grà-
cia de "La formosa"... Ho
he endevinat ?..

Amb en Millet, que passà aquí
una festa del 8 molt content,
i entusiasmat, sobre tot, de les
Vespres Pontificals, parlàrem
també de musiques popu-
lars, amb motiu dels meus
articles de "Vida Cristiana",
i li vaig desfer certa pre-
venció que no sé pas
com se li havia for-
mat.

En el volum proxim

d'Analecta, publicaré mes pau-
tes Cantiques d'"Alfonso el
Sabio" que canten mirades
de Montserrat.

A Déu. Ja sé que l
seu nebot està fet tot
un seminarista

Vostre affm. in Xto.
Gregori Mi Lamzol
P. S. B.

Abadia de Montserrat

DIREC. POSTAL: MONTSERRAT (BARCELONA)

DIREC. { TELEGRÁFICA / I TELEFÓNICA } "MONTSERRATMON"

Pax:

Montserrat 18 de Juny de 1922

Carissim amic:

Ara que'm vaga, puque estic detingut a la cel·la per causa d'un accident a la cama, emprendré el camí més aviat: els coixos tarden més temps.

Doncs que'l dia 27 sigui ben feliç per a Vte. i novament el Senyor el vulgui benir abun dosament amb ses gràcies,

i li concedeixi forces, amys de vida
per a fruir-les, atresorant mérits
per al Cel, on trobi la resolució
omnisonant de ~~tots~~ les combi-
nacions musicals possibles i
impossibles, i l'orde admira-
ble i imaginable del ritme
més variat. Amen!..

Suposo que ja hauràs vist a
Vida Cristianas la meva
nota de que vaig parlar-
li.

Ró'm creia que Mr. Seroni
pogués ener afortunat el dia
que va venir. Amb tot, N.
S. va deparar li una bona

circumstancia, que no era de
preveure aquell dia.

Records als amics,
i ile-mani a son
affm en Cst reverent
i amic

Gregori M. Lunyol
O.S.B.

Mé'n he adonat que a altre
hora en l'impunta devien
fer coser les lletres i han po-
sat despres del "amic M.
Romeu, organista amic" en
comptes "de Vich" com

Levic div.

2

Abadia de Montserrat

DIREC. POSTAL: MONTSERRAT (BARCELONA)

DIREC. { TELEGRÁFICA / TELEFÓNICA } "MONTSERRATMON"

Montserrat 8 de Agosto de 1922

Moch estimat amic:

Se sera volgueda lletra i l'original recordatori. Quàn vehu dur a la tarde, i m'han fet memoria de que havia encara de recordar a la bona mu satisfera la Catarina que m'envià els números de "Gazeta". Sempre

que hi ha quelcom d'interessant
de M. Romeu m'ho envie de
seguida, car sap que m'
donarà un gust gent. me sa-
ben tornés dels 'ennuis.
Jo seguiré vaig tant de
temps!!

Llous, que sigui per a
Vd. 'te mes completa en
hordona i que com
acostumen a dir "que
sigui per molts anys!
Un fenfocaré de
Joignintim, intens

que devia sentir Vte. al
trobar-se rodejat de
tant bona gent, i
aixó, per l'afecte que li
demostraven, i per l'
agraiment que li pro-
vava.

Alli sí que n'ha
devien haver de
solfes!!! i amb quin
goig i fruició les de-
via Vte. anar repassant
i acaronant una a

una!!. i, fins i tot, amb elles obsequiant als companys en escaient autógraf, ben original recordatori de la Rueda.

Si agraesc de veres el que m'ha enviat.

Records a les amics i ste. mani i dispori de son servent en Cristo i amic

Gregori M. Sampol
O. S. G.

ABADIA

DE

MONTSERRAT

PAX

14 – XII, 918

Estimat amic:

Si escriu (per a aprofitar el correu, un xic de pressa) des de "Can Cartells" (el nostre Col·legi de Sa Parra-guera, però demà passat ja tornaré estar a Montserrat.

Potser ja sab que avidt (i si no ho sab guardiu en secret) si

D. vol, em tornarem a
venir, amb motiu de
les Oposicions. Crec
que seran dissapte
que vi.
Pot contestar-me
de seguida qui son
els opositors?

Serà Vte. del Tri-
bunal?
De totes maneres
com en l'Edicte
demanen una peça
de solo amb orgue,

podrá Vte. proporcio-
nar-me-la? No
cal que l'envii.

Digui'm quelcom
de tot aicio.

De V. ab. amic
i servent

Gregori M. Tomàs
Obs

Dispensi la lletra i
les presses

ABADIA

DE

MONTSERRAT

PAX

15 Marc, 1919

Estimat amic:

Vaig enterar-me de l'enfermetat del seu Pare, i passava àusia, quan la carta de Vté, que agraeix com sempre, m'ha tret de tot dupte. Gràcies a Deu!

Ara ne escrit a M. Arderiu, dient-li que fa ja temps ni escriqué des de Barcelona el Dejà, i dient-me que s'acabava d'enterar (feia ja a prop d'

un mes de publicada la meua declaració) de la carta que havia enviat (deia) a "Gazeta", ço es, a Auzetánia: que sentia molt m'hagues cotegut obligat a escriure-la, car els "demes membres del Tribunal tecnic" havien tingut molt en compte (ja ho crec!) els meu dictamen, i que quasi (i una mica menys!!!) l'havien traduit exactement.

Es veu que ara volen ampliar el nom de Tribunal tecnic i donar-lo als dos tribunals. El mal esta que l'Edicte no la fa la dita tinció, i no més diu "ante el Tribunal".

Pero bé; no'm deia

Vte: que un d'aquells Sr. Canonges havia votat per l'Arderiu? Doncs; dos vots dels tècnic, més el d'aquell Sr., fan 3: es aixi que eren 5 (sumats els dos tribunals); ergo, son majoria contra l'agraciat, i en favor de M. Arderiu. Aixi es podria tenir en compte, com No he escrit a M. Arderiu. Ell m'escriguè que no volia que ningú li pagués els gastos, i que, precisament per ço, es tenia tirar endevant: que la seva Mare no s'espantes... Em deia que No encomanava a Deu per a que l'inspirés.

La cosa li deia jo, que mi agradaria es posés en estar per donar una eliçó a aquells tempors. De totes maneres, li deia, si Vte. es vol pagar els gastos tot sol, i té por de perdre, no seré pas tampoc jo el qui els li faré gastar.

Fai el favor de renunciar al Dr Marian la nova Eletra.

A Deu, i que tot vagi bé. Una abraçada de cor de son aff. amic i servent en Crist.

Gregori Mª Sunyol
O.S.B.

REAL MONASTERIO DE Nª Sª DE MONTSERRAT

PAX

14 - Gener - 1919

Carissim amic:

Efectivament no ha rigut Vd. el primer en donar-me la noticia. Ahir la vaig saber per Dr. Marian. El que no sabia era que Ausetania no portes, perque no l'he rebuda.

Jo volia servar secret

el nom, i V.E. ha vist com
jo ni li vaig dir a V.E. ni
al Dr. Marian, ni a l'interes-
sat Sr. Ardenin amb qui
viatjarem junts fins a
Barcelona.

Aixi entesia que devia
fer-ho, i aixi ho vaig
dir al Dr Bribe despres de
sopar quan ell em pre-
guntava si nosaetres
servàrem el secret en
aquests casos.

Mai mi havia passat que els Sr. Canonges o qui sigui em canviessin la terna,(1) pero menys encara que despres s'escusessin amb els tècnics.

Ahir ho vaig escriure al Dr. Marian i a l'Organista, qui es portà molt noblement i netament amb mi en tot. A ells els deia que ja ho podien desmentir: però ara veient que dixò

(1) i la terna anava ben precisada i classificada en servo copia. Serà necessari escriure a algú més?

s'afirma en periòdic Ausetania
pot fer ho desmentir allí en
nom meu i a Gazeta.
Si per al primer era necessaria
la meva firma la veurà
adjunta i la pot portar allà, com li prec
ho faci. No escric tamb
~~amb~~ M. Arderiu. Hauria ser-
vat secret en altre cas: ara
com ells diuen el que no es
haig de desmentir-ho en
honor de la veritat. Si aici
van les coses podrien suprimir-
se les Oposicions... Ja co-
mencen aquestes a esser una
comèdia. Confio que farà l'encàrrec
amb Ausetania.
No tinc temps per a més.
Ap. amic i servent
en Crist

Gregori M. Lunat
V.T.S.

ABADIA

DE

MONTSERRAT

PAX

19 Genor 1919

Carissim amic:

Rebuda sa lletra de Barcelona he enviat avui a M. Arabrus el que em demanava. De nomenament no més es per carta, que já li he copiat. Aixeò que recordo que en la meva arrivada em digué el S. Brühe, que el que jo digués seria ben mit per Cothom. —

El dictamen em hi vàrem mirar i remirar

moet, donant a cada oposi-
tor tot el que es mereixia,
i fins assemyalant al segon
en que ho havia fet mellor
que el primer, que fon en el
Motet, però afermant clara-
ment la primacia de l'altre
en tot el demés, com jà ho
haviem dit al tractar d'ell.
He dit a M. Ardem que
quest dictamen no el
fes correr per ara més que
el necessari.

A M. Carbonell crée que no
li digueren seria del Tribu-
nal fins la vigilia al
vespres, si no m'equivoc.

Li vaig escriure l'altre dia: però em contesta, encara que molt amablement, molt laconicament, i dient que pensava com jo; però que per la delicadesa de l'assumpte no podia ener mes clare... que tal volta aviat me podria dir mes coses, i comunicar ses impresions.

Vaig conexe que tenia por.

A mi tampoc m'agrada enredar-me en aquestes coses, i potser no hauria dit res si no s'hagués dit el que s'ha dit per aci.

Faci el favor d'enviar-me a nom meu els diaris

que en parlin Gazeta o
Aureliania, per a estar
ben al corrent de tot:
com li pure ni ho digui
també per conta des altres
coses que Vs. sapiga.

A Deu. Que tot vagi
be, per al servei de
Deu.

De Vs. afm. en Cristo
amic i servent

Gregori M. Sunyol
S. S.

ABADIA

DE

MONTSERRAT

PAX

20 - Juny 1919

Estimat amic:

Em feu gràcia l'altre dia quan-
em digué ": Res, ... que aprofito
l'ocasió per a saludar-lo "...
Vol dir que no és rès, rebu
records d'un amic?..

Ahir, o abans d'ahir li volia
escriure per a tornar-li els
records aquells doblats, i a
més dir-li que demà 27
me'n recordaria de Vte. ja
que, en mig del seu dol,
no m'atrevia a felicitar-

lo. Que el Senyor sigui el seu consol.

Sa feina no em permeté fer tot aiçò. Pero ara Vté em dona feina, i no hi ha més remei, s'ha de fer, i... aqui va tot el que em demana. El "Posuit" i el Responsori, potser no serán encara definitius, sobre tot aquest cietum, ~~[illegible]~~ puig potser, ha sofert retoc ara que estan fent tot el Responsorial autentic. De totes maneres, es moet bonic, i si les monges hi posen suc de cor al cantar-lo, ensenyat per Vté, será delicios el sentir

lo. Ja veura que hi he posat
~~tot~~ el que hi ha menester:
fins el c pr a que no
retardin aquells torculus i
clivis, despres dels anteriors
retardats. Es signe negatiu.

Bon voldria escriure li
ele moltes coses, pro...
no hi ha més, no tinc
mes temps.

Ja vaig elegir le Revista
M. Catalana. Feia temps
que ~~en Millet~~ Mi ho pro-
metia. Fins un dia, corrent,
me'n digué quelcom del
que volia posar-hi re-
ferent a les variants. Crepis

que ho esperava, i deutjava deixar-me convencer. Però, li dic francament, sense amagar-me res, com Vte. em demana: No, no m'ha convençut per vàries raons en tots dos casos, que un altre dia més detingudament já en parlarem de totes maneres, per tant poca cosa. i fins per no semblar que canonitjo lo men, no contestaré pas, da en parlarem amb ell algun dia.

A Den. Conservis bó, i pregui per mi. Ah, les Monjes que cumpleixin el dente que contrenen.

Afm. en Crist a. Gregori M. Sunol.
O.S.B.

Pa

ABADIA

DE

MONTSERRAT

Montserrat 3 de Gener de 1920

Amic Mn Roman;

Aprofito la ocasió d'escriure-li el P. Simòl per a dir-li quelcom del noi Arquerons que Pè in recomanà 'l passat istiu. Com ja vaig dir al capellà que lo 'acompanyava, no in varem desagradar las qualitats del gicot, afegint al mateix capellà que podria esser que pel Setembre el demanés, o sino, molt fàcil que seria mes endevant, ja que la seva

edat permetia esperar.

Actualment estàn ocu-
pades totes les places, no
havent demanat encara al
noi esmentat; però no
l'he perdut de vista,
esperant poguer-lo adme-
tre quan hi hagi ocasió
i possibilitat.

Ja que 'ns trovem a
principis d'any, m'
és molt grat fer-ni bons
auguris, ensemt que
'm repetesc de V. molt
afn. servent i amic in
Xto J.

Anselm Ferrer
O.M.

REAL MONASTERIO DE NA. SA. DE MONTSERRAT

+
Pax.

2 - Gener - 1920

Carissim amic:

Quasi que ens hem perdut de vista!...

Jo, és veritat, ja he anat prou elmy... Figuri's que despos del Congres de Tourcoing encara vaig empendre el viatge cap a Solesmes, a Anglaterra, on hi he passat dos mesos

i n'acabo de tornar encara no fa 15 dies.

Gracies a Deu he trobat aquella gent treballant sempre amb brao, i santa tranquilitat, aprofondint cada dia mes i mes en les qüestions gregorianes i preparant noves coses.

Dom Mocquereau, de qui n'acabo de tenir carta avui mateix, enrodonint cada dia el II Vol. de son Nombre Musical, i perfilant el bell monument que dedica a l'estudi del text llati

, considerat separadament i
en relació amb la melodia
gregoriana.

Quantes coses s'aprenen
al costat d'aquests homes!
I vosté? que sent faire
el fred? Suposo que no den
arribar pas fins a les sol-
fes, eh!

Que N. S. li dongui un
any plé de consols celes-
tials que l'apidin anar
passant i desgranant amb
santa alegria tots els seus
dies.

Molt li agraïria que
fes el favor d'entre-

Par l'adjunta a M. Gudiol.
A ell, al Dr. Marian, a
M. Pere Bofiel, i als amics,
sense descuidar el Dr. Collell,
el mens records.

Com sempre de Vt.
Esp. en Cristo servent
i amic

Gregori M. Simoni
O. S. B.

PAX

23 - IV - 1920

M. Jordi preguem per nosaltres

Però, jà ho sé, jà: l'han fet suar. Es devien pensar que Vte. venia de muntanya.... Quan vaig elegir per casualitat a la gayata els exercicis que li marcaren, essent, com crec Vte. tot sol l'opositor, vaig dir: vaja, no sé'n fien!.. Que sigui, doncs, per molts anys, si li ha de provar!

~~Les~~ ~~sevets~~ musiques que ni envià, i que molt agraesc, em planen, com tot el sen. Vte. vol que li digui, però, quelcom més, i li diré amb tota gosadia.

Vte. tem que s'ha pres elivertat de no fer dir a totes les veus exactement el matlic text. Ja veurà; tal com camina aquí la melodia, potser, potser si que estorba. Ara, si fos polifonia pura, jà sap que no: es cosa corrent. Però, però... he dit melodia i camina. Vens-aquí que l'esser una melodia

gregoriana i caminar a la seva faisó és el que em fa semblar tota aquesta armonització seva un entrebanc al seus pas. Aqui són armonitzades totes les notes, ex-professo; vull dir, que cada temps, tant si és de volada, com de repós, tant si s'aiçeca el moviment ritmic, com si s'apoia, sent, cada temps gregorià, un pès, una cosa que 'l priva del seu caràcter propi. Aquest sistema jà me l'havia suposat, i fins n'he sentit una mostra al longes de Bourcoing amb la missa de morts: nó m resulta. Cada temps del ritme sent com un soport que s'afanya a acostar-se-li, i aiçò fa que desapareixi tota la seva fesomia propia, tant flexible i voladora, tant gràcil i natural. Cada temps simple (♪ en escriptura gregoriana, ara tornada ♪ per la regularitat del compas a dos i a tres) del ritme gregorià, se 'm torna, per efecte de l'armonit-

Creuria que al moment d'anar (ãnar aquí) vebro la lletra del 22 molt bé...

jació com un temps compost... En una paraula; ens trobem eligats, per més que sigui amb cadena d'or. Podríem parlar llargament d'això. No hi doni les meves paraules cap autoritat: és un parlar, xarrar d'amic.

Està clar que aquell article den Millet m'agradà d'allò més.... Veuren que'n resulta....

El felicito per la presidencia del Jurat de la Mus. Catalana. Vol venir aquí, tot tranquil, a fer el discurs?...

Ja ven, no ni han fet del Jurat a mi. Naturalment!.... Per ara.. ja ne acabat la mena missió a Vich, per més que el L. Bisbe aquests dos dies que ha vingut s'ha mostrat molt falaguer. Jo he prefuntat al familiar M. Josep per tots els d'aquí: Vicari general, etc..., però no ha sonat res del passat cap vegada. Veien el mutis més rigurós...

A Deu, carissim amic, i perdoni'm. Pensi, que el P. Alat és fora i tinc una feinada.... Sen afin en Cristo a. i s. Gregori M. Lamuel

REAL MONASTERIO DE Nª Sª DE MONTSERRAT

Pare:

14 - Maig 1920

Estimat amic:

Com li prova l'orgue? Ja me 'l veig sòbriament assegut, suaument fent

correr les tecles, trobant
nous acords, etc..etc..; ah!
i jugant amb el rit-
me, o mellor jugant
ell a les seves mans, que
es cosa mellor. En
fi, per moets amps,
i mercès de la visita
que 'm fen venir.

Mes agraïment en
cara de part meva,

del P. Ferrer i Escobaments,
aicei com el P. Abat (par-
lo en sa absencia) pel
Rosari. Pero, ai! dis-
sort la nostra! Es a
tres veus desiguals....
i els nostres rosaris, fins
ara, són a dues veus de
noi solament, amb
una mena de tercera
veu, com si fos te-
nor... De manera que
em quedaré amb

les faces de sentir-lo a
l'església. Si algun dia
es presenta ocasió, pot
comptar que, per ma
part, en farem la
prova. El vaig ven-
re un moment;
mentre l'estava mi-
rant tingué el P. Vener,
se l'emportà, i no l'he
vist més. Repetesc que és
una vera llàstima.
Vegi si en fa un d'
expos per als neus!
Records als amis. I di fu-
diol que no's recorda de mi? Ab. Samuel

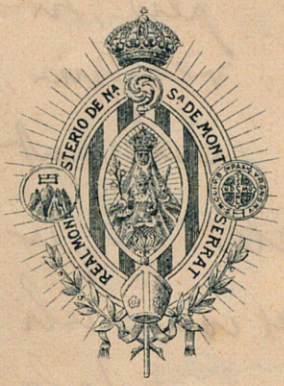

REAL MONASTERIO DE Nª Sª DE MONTSERRAT

Pare:

27 – Juny 1920

Estimat amic:

Ara adm aliu estava duptant de si encara portava dol Vè. aquest cuny. Si aicei

és, pensi i sàpiga,
al menys, que avui
a la Santa Missa
no m'he obli-
dat de Vte

Ahir tingueren
aquí la romeria de
Sebadell i canta-
ren la Missa de
"Maria", i l'Escola-

nia de M. Muset el
Ave Maria, a sol, tam-
bé de Té.

Com li va el
nou i descansat (!)
càrrec?

Que li provi fo-
ça per moets anys!

Quan tingui ocasió
digui a M. Fudiol si
al nuys em voebria
dar una petita noticia

ben condensada, però sufficient, d'aquelle religiosa, mentre pu a mes endevant esperaré l'article. Es pu a poder dir quelcom als bons monjos de Solesmes.

Molts records al Dr. Cellell, Maria Serra i Pau Bofiel.

Sempre de Vte. affm. amic i servent, que a ser oracion es vero mane,

Gregori M. Suñol
O. S. B.

PAX

20- Juny -1916

Estimat i benvolgut amic:

Per haver estat altres ocupadíssim en feina inesperada, no vaig poder esperar-li com volia, i arribar aquí a primeres vespres: pensa arribar al menys a l'hora de la Missa Major.... Que visqui per molts anys en gloria de D. N. S., en mig de tota sort de felicitats del cel, i de tota mena de bs temporals, in quantum... , es lo que de cor i sinceramente li desitja en aquesta dia-

da. Ara fa dos anys que la felicitació la escrivíem en una postal, en el tren de París cap a Calais, i on firmaven-n se en recorda?

Ja s'ha acabat el célebre Curs, gracies a Deu. No sé lo que 'n haurá quedat de tot plegat. A les dues últimes Conferencies va poder-hi assistir En Millet, qui em sembla que va quedar-ne bastant content, sobre tot de la última, i de lo que en particular vaig dir del cant popular. Va instar-me molt a que ho publiqués tot, i va demanar-me en particular, la última per la seva Revista, cosa que, per a donar-li un gust a ell, que tot s'ho me-

reig, els hi ~~ha~~ entregat ja i penso que surtirà pel Juliol.

En Millet l'esperava a Vte. per a les dues últimes, i el meu germà també qui ja el tenia enfilat per a dinar a casa l'últim dia. En Perez va volguer fer una fotografia dels cursants...

Ara han començat ja aquells entusiastes les "Diades Gregorianes".

Sembla que a tot arreu, fins a Silos i tot, es ben rebut el Método. Mes val que sigui aixi..

Jupero ja li donarien expressions meves, com també les vaig rebre de Vte. per con-

ducte des vigatans que vingueren
fa vuit dies.

No faci tard al tren quan
vingui amb l'Orfeó. Ja esperu
l'afecte de la Missa cam-
parola ....

Records als seus Pares.

Per a Vté una forta abra-
çada de cor de l'ultim
de sos amics in Xto.

Gregori M. Simolons

Records i felicitacions de part del P.
Anselm Ferrer que tamlé l'espera..

Amic Mon Romeu: Us felicito
per la vostra festa amb un parell de rat-
lletes només, però amb tot l'afecte
Anselm Ferrer O.S.B.

PAX

1 - Abril - 1916

Al Rmt. Sr. Hun Romeu, Pbre.
Vich.

Estimadissim i inolvidable amic:

M'ha semblat necessari remarcar el segon titol, per fer-li veure que sí que me'n recordava, anc que semblés que ja no'l tenia present. La vida es complica molt, i falta aquella tranquil-litat amb que es fruexen les bones amistats. Si fi, no es extrany, l'ambient de les circons-tancies actuals, jo crea que fa desitjar amb més intensitat el plaer de la pau i del repòs, anc que no mes sigui momentani; i aixi, quan aquest ha arrivat per a mi, sentu la necessitat d'enmoïnar-lo a Vte.!... Però no es preocupi; si'l molestu, digui'm: tinc feina!!!

Jo savia coses de Vtè. i fins he vist lletra seva a cal men germà, que està molt agraït a Mossen Lluis, com diu ell, per les seves atencions. Quin motiu mes tist per a servir-lo! La mor d'Aquell a qui jà en vida neveràrem! Jo vaig pensar molt en Vostè, i quan ho sentiria; anava seguint aquelles glopades de condol de la Gran missa den Victoria, i me'l veia a Vtè. a dalt aquell choret fent-la sentir voventa aquella música als seus cantaires. Acava jò la 1ª Conferencia al Palau Episcopal quan el Dr Reig ens comunicà la nova de la enfermetat del Gran Doctor Torras i Lots, en tist presentiment, començant per Dr Collell, ens el veiem jà mort. Que des del Cèl pugui i vetlli per nosaetres que ens esforcem en seguir aquell esperit selectissim i discret, engendrador de llum i de calor. Au els músics ens estimava força....

Ja s'ha acabat el Curs Elemental. N'estic content per la llevor llençada i la exploració feta. Sembla que hi ha expectativa bona per el Curs Superior que donarèm al Maig, si Deu vol. Una d'aquests dies acabaré el Programa. Hi donarèm tot lo del ritme!

Grans mercès per la missa de Nuria.

Ja sab que en Millet té ganes d'estimar-

la aqui doelt, a Montserrat? L'efecte seria segur: la pensada es bona. Una bona ~~[illegible]~~ de Festa Major, (en el bon sentit de la paraula) cantada per un poble conscient! Miraré si en dic quelcom a Vida Cristiana o Revista Montserratina. Escolti: com ampliació del ritual en el Curs Superior, tractarem del cant gigoria i la polifonia, i la música religiosa d'ahui, i la d'avui, i la de l'avenir... Que me'n deixeria fer d'algun troç de la seva misa algun análisi d'aplicació melódica i rítmica per a aclarir idées? Diguim-ho amb tota franquesa.

Per fi elegó el parturiens mons i s'ha publicat la 4ª edició del Método que per aquest matiq corren tinc el gust d'enviar-li amb humil endressa. Vulgui acceptar-la amb la sinceritat i afecte que ho fet. Està el trevall com ara tres anys que la vaig acabar, i per anar depressa no he fet ampliacions que haurien amb bé. De totes maneres me pensu que està molt mellor que les edicions anteriors, i já veurà que la exposició resulta del tot nova. Me servirà, al menys, de guia en les ampliacions del Curs Superior que ho farem. Deo volente, in extensum.

I que me'n diu de la horrible trajedia del malaguanyat Granados? Es verament infernal tot aixó! Preguem tots per a que'l Senyor s'apiadi ja de tant desconhort.

Digué un quelcom de lo que fa Vte. per aqui tant enflinat.

Records del P. Anselm Ferrer qui, ja curat de la operació, arrossega encara una cremada del calorifero aquells dies. Gracias a Deu, ens que poc a poc, va mellor.

Tot sovint canten els nois al vespre el seu "Nom de Maria", que a tot hom agrada força.

A Deu. Expresions a la seva Familia i als amics.

Sen de cor en Crist amic i servidor

Gregori M. Sanjoseph

b.919848

TARJETA POSTAL

UNIÓN UNIVERSAL DE CORREOS

(CARTE POSTALE.—UNION POSTALE UNIVERSELLE)

ESPAÑA

ALMACÉN DE MONSERRAT
15 MAR 78
VALENCIA

Al Dnt. M. Luis Romeu, Pbre.
Carrer de la Escola

Vich

En este lado escribe solamente la dirección

Pax: Montserrat – 14 Març 1918

Amic estimat: Ahir rebi carta de Vich dient-me que el seu Pare estava gravissim. Prec pr a ell i pr a Vtè. per a que D. N. S. els dongui lo que més els convingui

Affm. en Crist amic i servent

Gregori Mc Sanol
O. S. B.

REAL MONASTERIO DE Nª Sª DE MONTSERRAT

+

PAX

19 - Juny - 1917

Estimat amic:

Massa recent es la perdua de la seva bona Mare (q. a. c. s.) pra que em cregui possible

una alegria com la que 'ls
actes anys podia sentir V.E.
al seu entorn.

Abans tot, permetim,
estimat amic, que li
escriqui en aquesta diada
per a dir-li que tampoc
aquest any m'obli-
do de V.E. per a em-
comanar-lo més

particularment al Senyor, que repateix el consòl i l'afliccio segons sa Santa providencia enos quiam de nosaltres.

Ja he sapigut que l'Oratori va anar most rebé, i me'n alegro de l'èxit.

Sab que en bust l'esti-
ma de veres son affe.
amic, sirvent i admi-
rador

Gregori Mª Simol
Ot

Felicitats li desitja i per a V. R.
demana al Senyor son humil
sirvent in Ct

Antoni Mª Marcet
P. V. B.

PAX

REAL MONASTERIO DE NA. SA. DE MONTSERRAT

19- Juny 1918

Al Rvt. Sr. Lluis Romeu. Pres.

Vich.

Moet estimat amic:

M'agrada esser puntual, i més encara quan es tracta d'obsequiar als amics.

Que'l dia del seu Sant sigui ben feliç, amb tota me-

na de prosperitats, espirituals, artistiques, etc. — Moet particularment m'en recordaré de Vte. en el Sant Sacrifici de la Missa, i als peus de la Morenet.

Doblada deurá esser engrany la seva alegria, per haver-se del tot restablert la salut del seu bon Pare, amenaçada feia pocs mesos.

Saludi'l afectuosament en nom meu.

Com van les musiques? Ja vaig elegir els èrects del

seu Oratori. Que per molts anys
en pugui fer de nous.
També he sentit a dir que
s'hauria tornat a cantar a Vich
la missa del Centenari. Que
va durar faire també l'
Amen? tal com aquell altre
dia?... Com els record aquells
hores que passàrem treuallant
si, però parlant i fruint de
la musica. Si m'agradaria
tornar-les a passar amb
Vté!...
Aquest any paig estar
hus quants dies a Avila,

ensenyant (iniciant) al Col·le-
gi-Noviciat dels Dominics.

Per aquelles esglesies la música
està por los suelos, els Sagris-
tanes son a la vegada escom-
briaires, cantadors, i... organistes,
per uns quants centims al
mes...

Records als amics, M. Marian
Serra, Gudiol, Bofill, etc...

Vte. rebi una abraçada de
son affm. amic i servent en
Crist.

Gregori Mª Suñol, O.S.B.

S'uneix al P. Suñol en felicitar a V.
R. son affm. humil servent en Xto

Antoni Mª Moret
O.S.B.

CARLO MARATTA-PRESEPE

(San quadro a Montserrat)

& Pays.

26- XII -1916

Carissim amic:
Perdoni'm que
no hagi estat jo
el primer a feli
citar-lo per les
Festes i bon fi
i comensament d'
any.

Ho faig ara amb doble motiu, egraïnt-li la felicitació de Vich.

Estic ara aquests dies impressionat amb la "Verge bressant" que el nostres escolaríets angelicalment canten, i el "O Magnum Mysterium", la obra estupendament deliciosa de Victoria, i cançonetes (com el seu "El Deseu de congelat" i la de "Nadal" den Perez) que els nens cantaran atiu al Pessebre. Els amics, especialment el P. Ferrer, el feliciten.

Records als seus Pares i nebodet

Ja sé que el Canonge Cullell va mellor, gr. a D. — Amb el cor afh. amic i solidari

Gregori Mª Suñol.

CARTOLINA POSTALE
(Carte Postale)

Ernesto Richter, Roma

Ant. M. Lluis Romeu, Obre
Mestre de Capella de la Catedral
(Carrer de la Escola)

Vich

Z.027447

TARJETA POSTAL

UNIÓN UNIVERSAL DE CORREOS

(CARTE POSTALE.—UNION POSTALE UNIVERSELLE)

ESPAÑA

Al Rnt. Mn. Lluis Romeu, Pbre.
Mestre de Capella de la Catedral
(Carrer de la Escola)
Vich

En este lado se escribe solamente la dirección

Pax:

Montserrat – 15 – I – 1917

Estimadissim amic: Ara, en aquest moment, acaben d'entrar-me, segons porta la Gazeta, de la mort de sa santa Mare, q. q. c. s. No vuel que passi el dia d'avui sens endreçar-li sincera paraula de condol i promesa de tenir present en la Sta. Missa la difunta, ene que creu gosa jà al Cèl del premi de ses virtuts. Igualment ni ho encarnega el P. Ferrer.

Rebi, carissim amic, en aquesta ocasió la repetida prova d'amistat de son sirvent en Crist

Li envia sentit condol
son affm. en X to.
Antoni Mª Marcet OSB

Gregori Mª Suñol, OSB

PAX

Christus, vita nostra!

7- Janer- 1915
(acabada el 10)

Amic benvolgut: Vosté es pensa que l'he trovada llarga! J, ca, home! Em dolia quan veia que el paper s'acavava. A mi les cartes quan me comencen dient que sí, que quánt m'alegraria que equestes festes, i que els Reis, i'l cap d'any abans, etc, etc..., jà penso: que s'acabén; pero quan venen com la de Vté..., creguí, això son Reis, i ben carregats; no comencèm malament l'any: es veu que serà any de grans sorpreses, i de coses grosses. Den faça al menys que siguin més ben ritmades que les de l'any passat; no parlo de les solfes, èp,... vuel dir que els moviments del cor

dels homens que regeixen les nacions, sàpiguen esser mes regulats segons els principis immutables del ritme de la caritat que regeixen la Llei de Crist, qui es nostra vida.

I, vetaqui, que Vte. ha trovat un problema en lo de les negres. Anem per parts. Jo li deia que el compàs per negres repugna al cant gregorià. L'accepta? Doues per qué nó "que les negres en lo popular, per mes que canvien de compàs, no responen pas al modo de caminar gregorià"? Ja me explicaré, si en sé.

Naturalment que no parlem ara de la manera convencional d'escriure; perque aleshores, jo li concedeixo que (per mes que em repugna a la vista, i fins hi sento certa repugnancia interna, històrica, de principis) pot escriure's aixis:

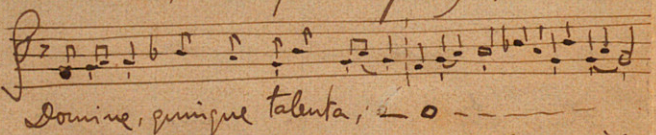

suposant, sempre, que no escriurem mai, en la pràctica de negres, un grupu de dos corceres ♩♩.

Doues be, dic que les negres en lo popular no responen al modo de caminar gregorià, entès de la manera dita, perque per a mi cada negra no es un temps simple, sino un temps compost, i essent un temps compost ja no hi ha, per a mi, ritme eluire; necessariament tot es binari. Teoria

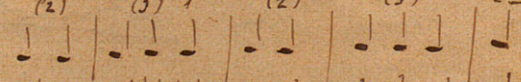

etc...

Pràctica

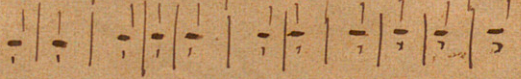

Pensi que no tractem d'accents, ni de temps forts, coses

que, com sab, no son pas essencials a la noció de ritme.

Dic que es un temps compost binari, i que, per lo tant, quiscuna negra suposa un apoi, diga-li ictus ritmic, per lo de la descomposició en corcheres. (Torni amb les corcheres, dirà Vté!) Ja ni explicaré. Tot grupu de dos sonidos, al unis o melòdicament diversos, necessita d'un principi d'unitat que'ls mantingui uns en l'identitat de temps ritmic, i aquest principi d'unitat es l'apoi (no dic accent) o ictus, i tot ictus me dona l'impresió de començament d'un temps compost. Doncs be, destrii aquesta successió que m'acut ara: 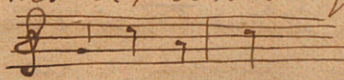 i faci 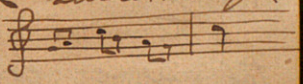

jo sento els quatre grupus 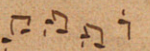 , quatre divisions binàries, que en el gran ritme, o frase, jo agrupu en dos ritmes simples que'n fan un de compost per contracció amb dos arsis i dos tesis:

Pero, endevant: suposi que no es destrien totes les negres, axis, v.gr.: 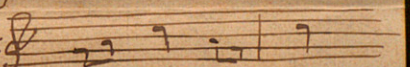

per a mi, resulten igual les divisions binaries. Encara més: per esser conseqüent en l'escriptura, en la forma externa ritmica sento necessitat d'escriure 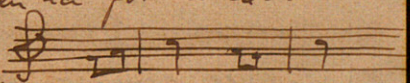

els dos do em resulten de descans, o sia dos ritmes simples, amb l'arsis i tesis quiscun: 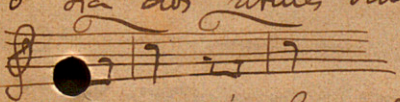 Es a dir, que com més s'usen les corcheres, més la negra resulta temps de descans, mes o menys important, pero sempre, en tot cas, temps compost binari. I com mes les negres, i alguna volta tant sols les corcheres, mes aquestes semblen la subdivisió del temps primer.

Ara suposi que tota una peça es escrita en negres, cap corchera, (ja es difícil, si la peça es elarga) 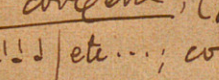 etc...; com més calmat el moviment, més sento els ictus del temps compost; se necessita, en la pràctica, una preocupació de lligar força, i encara... Ara m'acudeix una cosa. I l'har-

monitzador, vòl dir que sustindrà tot un compas de negres amb el mateix acord, i que, per el contrari, no marcarà cada negra (d'ordinari) amb un acord, o al menys cada dos negres en la forma 𝅗𝅥 𝅘𝅥 ? Pensi que jo crec que el moviment, el pas, el ritme es determina en la melodia pels ictus o apois, i en l'acompanyament pels canvis d'acord... Què li sembla? Resultat que amb les negres jò no sento mai francament el temps ternari, mai aquesta combinació:

Ah, quin aire de gregorià que te això, quina elivertat, sinetria i unitat! Total que el compás per negres no'm dona lo gregorià. Pero, Deu meu, quina cartas! Si no he contestat a res! Continuo? Ja m'aguantarà una mica més. No s'hi capfiqui!!!

I anem a la Cançó de Nadal, si te paciencia d'aguantar-me.

Està clar, jo ho endevina, jo crec que camina a corxeres, pero encasillades, apresonades, en grupus binaris, no hi ha més: per a mi no li val el canvi de compàs. En lo de les corxeres jà li he dit lo que penso. Endemes crec que les corxeres (ficsi's en això) no canvien el caràcter ritmic elemental, o de grupu binari, de la negra, pero si que li determinen el seu caràcter ritmic en el moviment o ritme general de frase i de l'inicis, es a dir, que precisen si aquella negra es mes bé un impuls (arsis) o un descans, (tesis).

En aquest exemple Vte. em fa remarcar el do *. Vòl dir que aquest do penjat a dalt del compàs té el seu caràcter o lloc propi?

I el sòl abans d'acabar la peça? En el do jo sento: (2

I en el segon cas també:

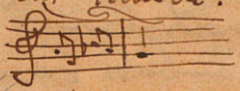

PAX

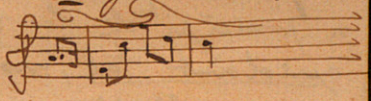

Ara, si Vte. destris aquest sol en sol fa, guapu:

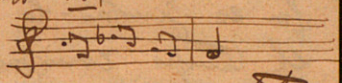

aleshores jà'l trovo mellor: no del tot per aixo, pero va més eliscant, no té tant el caràcter de repòs.

No nego, doncs, que les corxeres puguen precisar el valor de les negres en el valor rítmic general o disposició fraseològica; pero nó el valor rítmic elemental d'apoi, i temps compost.

Ja ven que no admeto pas que la negra sigui indivisible; tot el contrari, crec que es un temps compost, arsis o tesis segons els cassos.

Lo de si la negra pot equivaler a la corxera com a corresponent a la v (en l'escriptura en el cas de l'exemple Domine transcrit al començament, està clar, no hi ha inconvenient), no ho crec possible, desde el moment que la v no pot subdividir-se en cap sentit, i la negra sí. Per indivisible entenem una unitat convencional. Si Vte. hi escriu la negra, no subdividint-la mai, ni destriant-la, i la porta llengerament, ben lligat, en un 2/8 o 3/8, diguem, i l'acompanyament la tracta com il faut, conformes. (Ja li deia jo que en la Missa de Nuria en últim resultat trenriem els compassos i entraria la [illegible], i aleshores....; pero jà hi arrivarem. Encara que an aquest pas!..) Pero aquest cas, que li deia, de les negres, no es lo usual i pràctic.

La indivisibilitat del temps primer o unitat

Jo no sé perque m'imagino que, tal volta, examinant la seva missa mes l'han mesurada desgraciadament amb cops de peu, que no pas l'han ritmada amb la proporció i ordre i flexibilitat de l'esperit. Què li sembla?

Que no'ls hi va ensenyar la versió mes gregoriana que havíem preparat? Creurà que ara sento mes dificultat, indecissió en ficsar-li les barres del compàs? Oh, com m'estorben!!!

Jo trovo el que aquell descans en sol del primer Kyrie me sona mal a la vista; vull dir que sentint-lo em va bé, i veient-lo escrit, no'l posaria pas al segon temps del compàs. Es apoi (provisional) de descans, i'l voldria en altre lloc. Al oido, diè, va be; com que totes les negres, a cada temps del compàs, hi sento ictus!!! — El Christe. Jo l'he donat a ritmar sense la lletra, i guapu, me l'han escrit rebé.

No sé com s'ha indigestat tant lo del Deo vero. Jo de l'accent mètric; suposo que den volguer dir l'accent tònic, accent de paraula, principi de sa unitat, accent que en l'época escrupulosament clàssica era elevació, melodia (per lo tant, per si més aviat curt), música; i que, més tard (i aireò al menys en l'época de gestació i formació gregoriana) adquirí, sense perdre aquells altres caràcters, certa intensitat, i que sempre s'ha prestat a tot, pero escuchint amb preferencia el temps àgil del moviment, i no el de pesadèsa, descans, retard. No s'hi ha de cauze sobre l'accent com qui li dona un colp de martell o, o be, com qui s'hi assenta demunt!!! Ni sec, ni llarg, per sé; flexible, elàstic, graciós, enrodonit, viu, àgil, en una paraula, vida

Onan Vte. va sentir aquell: vicèèèèèèns, que no li vingueren ganes de cridar Pèuaaaaa, Mariètaaaaa!!!

Que no ho venen que aquell accent de vicents

es ja cosa probada i del domini públic i admés com a principi de la rítmica antigua. El temps primer, quedant tal, no pot adornar-se ni rítmica ni melòdicament. En ambdos cassos lo que es fa es juntar-lo amb un altre simple per a fer el temps compost o bé constituir un ritme amb ell. V. gr.

Un temps simple:

Dos " " fent ritme:

o be aixeis, car el - no's conta rítmicament:

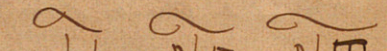

o be fent comporta la segona part, es a dir, el segon temps:

i lo mateix en el a:

etc.

Si posa un temps simple de més, arrivem ja al ritme compost:

Aixeis es com s'adorna el temps, mellor dit, com del simple temps primer arrivem al gran ritme, de l'anàlisi anem a la síntesi.

Què es lo que fa agradable al oïd el ritme? lo que li es essencial per això? La proporció dels sons, llur desigualtat real, el temps d'impuls, llenger i d'agilitat, combinant amb el descans, pesadesa, repòs... Res més d'essencial.

Ara els ergo!!!! Que la música moderna pot presentar més colors, mes riquesa de sons, es evident; pero fins a quin punt recordarà la filiació gregoriana? Ah, diçò....

I anem al tercetto ... Que la batalla fou dirigida contra la collocació de les barres dels compassos... Oh, ja, ja, ja estic en això...

Ara recordo, i vuel copiar-li, lo de l'Indy, pg. 27." El compàs, la mesura es una representació força imperfecta del ritme. Ella ajuda a fer mes sensible certs ritmes estrets i servils (Dèn esser allò del tâm, tam, tam, tâm ....), però obliga, pel contrari, a representar els ritmes llinzes d'una faisó complicada (eh!!!?) que els fa mes aparents (!...) i en paralitza (això es bò) freqüentment l'execució. Batre la mesura i el ritme en una frase musical son dos operacions completament diferentes (i lo que ve...), sovint oposades." Volen los del tercetto cosa més clara? I continúa: "La coincidencia del ritme i de la mesura es un cas del tot particular, que desgraciadament s'ha volgut generalitzar, propagant l'error que el primer temps del compàs es sempre fort. (I en nota afegeixe:) Es podria dir que, lo mes sovint, el primer temps del compàs es un temps ritmicament feble...; l'adopció d'aquest principi evitaría forces errors i faltes d'interpretació. L'identificació del ritme i del compàs ha sigut per a la música de deplorables consequencies"... etc.— Ja això es horitzó clar, llivertat encantadora ... Cabalment nosaltres hi anem a caball del compàs. El ritme no resta tancat dins les barres: | ♩ ♩ | sino: ♩ | ♩ : el compàs ens trenca i divideix el ritme. En devant...

per la constitució de la paraula com en el descans de l'última sílaba, i que, per lo tant, el descans de la veu + hi queia còmodament, com fa el poble? Si això tot proba a nostre favor!

PAX

Pobre cant gregorià si li tinguessim d'esmenar (!) el seu modo d'esser! Si a la sola nota d'accent (com ser veu amb tanta freqüencia) li tinguessim de carregar totes les notes, i series de neumes... que tant airosament i amb soltura porta la sílaba no accentuada! Que's pensi que els pares de la llatinitat eclesiàstica son ensems els pares del gregorianisme. Es voldrà creure que aquella gent no sabien lo que's feien al trovar ses delicies en la manera de tractar l'accent en la música gregoriana? No es aquesta encara avui el modèl? Per què preocupacions? Oh. l'accent tònic llati! .... que n'hi de coses per dir! i coses a refer!.. Pero, i'l popular? i les nostres cansons, i'ls goigs de la Mare de Deu de Nuria, entre tants, no estàn carregats d'accents curtissims, adhuc en subdivisions o fraccions petites d'un temps ritmic?

Ara acabo de llegir els goig no. 6 de la seva colecció i ni encanto sentint:

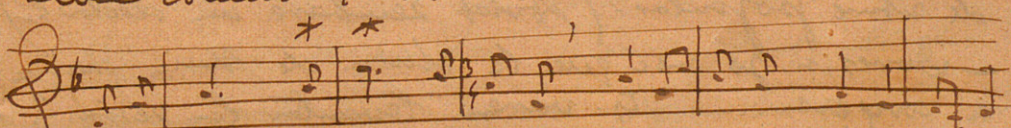

De l'Estany Justa divina socorreu a quius implora

etc, etc, etc.... Això es el poble, no lo que es pretén.... Jo'm penso que es tot lo contrari. Me sembla que en tot això de la ritmica popular, especialment la religiosa, hi ha molt a estudiar.... Una cosa es la quantitat, la cantitat de notes, i altra l'accent l'intensitat.... i adhuc en això de l'intensitat de l'accent hi ha molt que dir. En una carrada que poguem fer, em parlarem de tot....

La Missa de Nuria!!! Quasi que hi tindria d'anar un dia a sentir-la alli en aquells valls cantats tan admirablement pel nostre Maragall. Que Ella, la Madona, ens dongui sempre bona vista, que com li diu el poeta "perquè ens miran amb aquests ulls tan oberts?" Potser si que al cap i a la fi Ella ens farà encertar el camí.

Vts. han discorregut sobre la e de eleison ultimus, i han convingut en posar-la al fa. Sembla que ens hem de fer la contra sempre...; jo el posaria al sol! Trovo el la-fa com final postictica o femenina de ritme

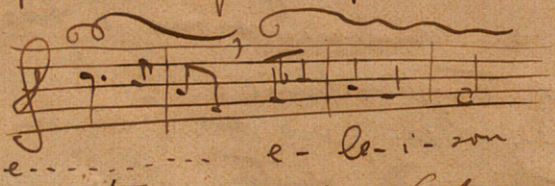

Recordi el Justa divina dels goigs citats....; es un cas de ritme popular. (Aviat sembaré un doctor!!..)

— Doves, si, jo crec que la Missa de Nuria camina a corgeres.... Vts. varen "levantar la sesión". Jo'm penso que també haig de fer-ho; que jà 'l dec tenir pron enmoinat.....

Ja pot pensar que m'n alegro moltíssim que es determini a publicar els goigs, i que 'ls acompanyi i que 'ls presenti com Vd. pot fer-ho; jo, pobret de mi, que vol que li digui en això? Ja sab que tota aquesta materia em plan força; però l'únic que puc fer es animar als altres, es a dir, que sol serveixo per animar'l.....
Mi hi pensat molt, i no sé que dir-li ~~ent~~ lo del compás del ~~[illegible]~~ 2ans goigs; jo 'ls sento mesurats: lliures en quisenna successió rítmica; però fic-sos a tipu, un motllo, en la proporció general. Quina cosa aquesta de la llivertat rítmica! Em dec tornar molt lliberal, cada dia mes!.... perque no sé ja com l'entenc la llivertat. Es un dó de Deu, fins en l'art. Però veji, que, aixeis com un no trova la veritable llivertat, flexibilitat en coses que humanament semblen ~~pron~~ voluntarioses; aixeis també en l'art me sembla que hi ha mes subjecció a certs encongiments del que sembla. I aixeis com la voluntat es mes lliure i flexible i plena de vida que mai, en casos que humanament semblen subjecció servil; aixeis també en l'art, jo veig certes lleis que fan a la música, d'aquesta parlo ara, mes graciosa, mes digna, mes senyora i elegante, i ensems, mes senyora i mestra de si mateixa. Pron...
Repetesc que per un costat o altre tots els goigs ~~mi~~ agraden pron, i que li dic sinceramente que fa un gran bé en iniciar aquesta publicació, i fer la crida que es

proposa. Den i l'Art li agrairàn.

La Missa jà li tornarè un altre dia. Vuel rumiar encara.

De Salesmes me preguntava no fa faire D. Gajard: "i la missa de M. Romen, quid?" Jo li he fet saber lo seu triomf i nostres converses rituriques. No sé pas que en den haver pensat Vte. de tot aquest farsell de coses que li he embolicat en aquestes pàgines. Perdoni'm: es la bona voluntat. Il desig de dir-hi la meva; però com que es meva, no s'hi apuri faire. Quan atigui aborrit... digué'm que en pensa de tot aicò.

El P. Anselm ni encarrega que el saludi ben coralment.

Records als seus Pares, i al Nebodets. Els mens, encara que molt despai, meclorant, gr. a D.

Sab l'aprecia de veres i l'abraça son aff. en Crist.

Gregori Mc. Simòl, O.S.B.

PAX

REAL MONASTERIO DE Nª Sª DE MONTSERRAT

7 - V - 1915
12 - V - "

Al Ant. Mossen Hnis Romen, Pbre.
Vich

Amic estimadissim: No puc prometre res. Si vaig dir que dins dos o tres dies li escriuria, i, vaja, me sembla que n'han passat mes! Qué hi farèm! Un dia per naps, l'altre per cols, quand no son les dues coses juntes. Ara mateix me decideixo aquesta tarde a començar aquesta carta, i, qui sabès i pugués fer-ho tot d'un tirón! Però el men cap jà sembla un bullit: tot hi surt a flor, i una cosa s'enreda amb l'altre, i totes plegades se cuiden a voltes de cridar-hi la migranya... Deçen-

no estar, i anem a les solfes. Suposo que jà deu tenir les noves ratlles d'avant-guardia, i per elles haurà rebut ma sincera felicitació, i ensems, amb aquell a la meva manera, haurà endevinat que hi han coses que les sentu d'altra faisó. Comprenc, però, que altres les puguen concebir d'altra forma; de totes maneres el felicitu també per lo que'm dia de "Tio, yo no he sido".

De primer entuvi, ho creurà? me'n vaig alegrar de veure-hi forces barres i indicis de compàs. Vaig pensar: si aiçis ne resueta mes clar el ritme!.... que'n vinguen!...

Ja l'aclareiçen, jà; poco, a la meva manera, nó; el fan mal-bé. Qué vol que li digui?! Hi han coses que sonen tan clares, que fins els sords me sembla que les haurien de sentir! Jo, en el cas dels primers "goigs" (a la Verge de la Pietat), me sembla que tot (text, ritme, melodia) concorra a precisar-ne la factura eterna, reveladora de quelcom mes intim que aiceis imposa la seva voluntat.

Dic primer el text, perque, em sembla, una preocupació lo del ditxós accent: ell tan flexible que es, tan voleiador, tan enemic de durèses, etc. — i me'l veig tantes voltes mortificat, martirtzat en la pràctica; i això per mor de fer-lo lluir força!... A mes de que no sempre, evidentment, en els citats goigs externament s'obtè l'efecte que sembla que es pretén donar a l'accent.

I vinga el ritme, i aqui hi ha una cosa que en diràn tant popular com vulguen; pero que em sembla moet oposat a la naturalitat. Ve l'apoi, ve la caiguda del ritme, ve el descans (avc que momentani, provisori), el instant en que el moviment toca, diriem, amb suavitat a terra, descendint de la primera part d'esforç, i ar hores (tal com estàn alli disposats d'ordinari els compàs) reb una sotragada, com si trovès una punxa que li llastima la seva planta delicada, i'l rebot, i'l fa tirar-se, amb el segon temps simple que se li devia, cap el temps precisament d'agilitat, i

que no soporta el descans, ni l'apoi, sino tot el contrari. Sentu un efecte de síncope, de violencia, que, continuat, em resulta encara mes oposat a la calma, naturalitat i orde del ritme perfecte i natural.

En tercer lloc la melodia. Vol dir que aquella persistencia alternativa, mes o menys prolongada, de temps simples i el compost, que per aiceò matèix l'acosten mes al ritme natural; aquella nota negra, vull dir, no demana sempre el seu lloc de descans, d'apoi, de terme[+], mes o menys important, d'un ritme parcial? Es lo que li deia un dia: com mes s'usa de la nota o temps simple, mes la negra, el doble, em resulta temps d'apoi, de descans, que precisa el ritme, i, per lo tant, m'indica, en la gràfica del compàs, el primer temps d'aquest, o sia, el darrer del ritme.

Por todo lo cual.... si jo tingués de posar barres an aquests goigs no faria en aquesta forma següent.

[+] Já m'enten: terme, pero no definitiu, enllaçat amb el següent, com veu en la meva (!) quironimia.....

PAX

Al arrivar au squest punt (era abans d'ahir dia 2 al mig-dia) rebu l'aetra de Vte. amb la "Canço de Nadal". Però anem endevant amb les ateges, i seguim la professió comencada, despres arrivem a la altra Confraria, ane que prou que son germanes....

Doncs bé, veji com el sentu jo el cant de la Pietat.

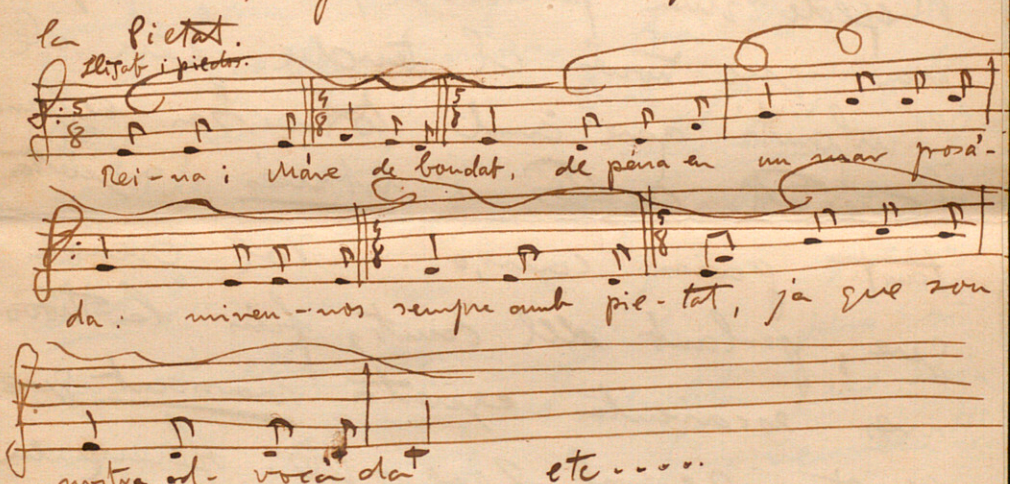

I posat aicò, no li entranyarà que senti també

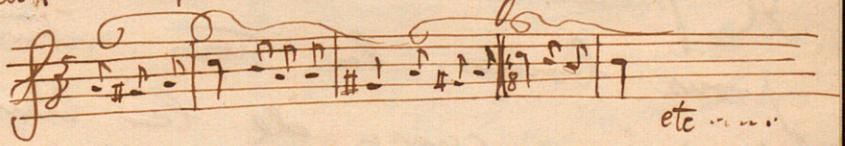

I que passant a la segona Col-lecció (Abril), també canti:

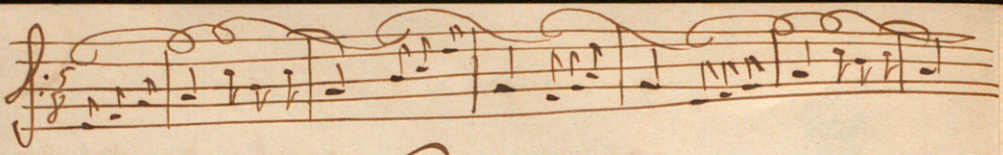

No trovo tant gracios, tan bonicos, tan fresc, tant natural, tant ben dibuixat aixis, tant corrent, tant llati, com dinen, que lo contrari, com li he dit, me fa l'efecte d'una patacada, d'una espina que trovés el tendre pen de l'infantó que amb tota sa espontaneitat cantés i ritmés aquesta tant gaia cançó. Vol creure que, perlant del cant, fins la trovo mes escaienta aquesta variant que l'altra general que Vte. ofereix en el precedent? Aquesta, que té giros prous bonics, la trovo ritmada (i això a causa de la duració o valor d'algunes de ses notes), d'una faixo coixa, diria, no se si dic disbarat, ritmada a empen-

tes. En aixo, està clar, Vte. no hi te res a fer: la ha cullida i com l'ha trovada ....

Referint-me aetra volta al ritme, dic que aquell 5/8 disposat amb l'apoi de negra al començ del compàs, me recorda forçes pasatges de nostres melodies gregorianes, que seria un horror, i contra tota llei un gran pecat, distribuir els ictus col·locant-los al temps immediat a la nota amb punt, sia la negra. En fi jo'l sentu d'aquella manera. Ara Vte. amb tota llivertat!... Que jo aprofiti aquesta ocasió per a intervenir ... Que no sab que estèm en temps de neutralitat?... Ja sab Vte. quan aprecio an aquella bona gent ...., però si no m'hi fiquen, me sembla que seria jo un xic atrevit. En fi, veurèm!!!...

Anem ara a la seva Pastoral del 7. Vte. diu a la fi de la mateixa, i fa bé de dir-ho a la fi, per si de cas per aetra banda no ho sabiem, que no'n sab d'escriure. La ploma li ha fet traïció, com sempre. Endevant i fora sense por, que aixi va bé.

No sé si mi equivoco. Però crec haver endevi-
nat la seva repugnancia a posar el do
i 'l sol a primera de compàs, a l'apoi de
ritme: no es perque Vte. el sent, i amb
moet d'acert, (i jo també li sento) no
tant com ♩, aixeis compacte, sense re-
sonancia, lourd, com dinen els nostres
amics; sino nos aviat, i mellor, com
♫, àgil, escorrent-se cap a la nota
següent, preparant-la, llegant el [illegible]
en una perfecta unitat? Moet bé; crec
que aquest es el ver caràcter d'aquells dues
notes. Però jo sento irresistiblement un
apoi, no un estancament de la corrent,
una parada que romp la relació entre
lo precedent i lo que segueix, sino un
apoi (que me 'l fa sentir el recitat per
♪ anterior), pero apoi, com anava a
dir, apoi al cap i a la fi, per a continuar
endevant. Ja sab que en el Grand
ritme, en el ritme frase, hi han apois
pera començar o continuar l'impuls,
~~i apois~~ (arsis) i apois per a començar
o finir un ver repòs (tesis). A mi 'm
sembla que en aquest nostre cas, l'apoi

+

PAX

del do i sol, ni arriva a apoi d'arsis, sino a apoi, (tesis) inici, comen-çament, advertencia d'un repos final que s'acosta. Crec que en aquest sentit el do i el sol tenen idèntic caràcter, i, tal volta, fins melòdicament es corresponen. Doncs bé, mellor que posar el do i el sol a l'ultima del compàs (encara estem aiceis? dirà Vtè) jo'n determi-naria per al 2/8. Veji com el ritmo:

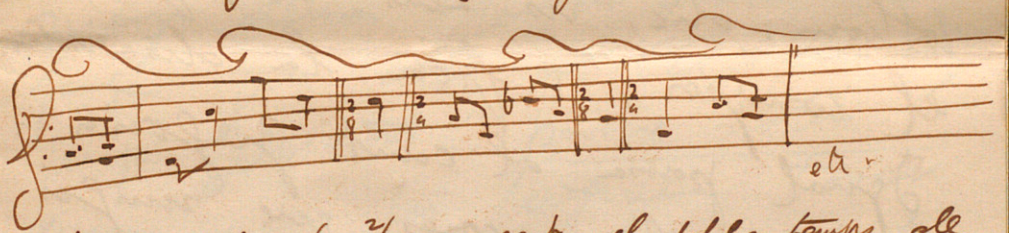

Aiceis amb el 2/8 se sent el doble temps de la ♩, aquesta es mòn més.

De tot lo qual veurà que jo'n deduesc, que 1er, com més lent encara més, sempre sen-tu el doble temps, temps compost, de la negra; 2º que cada volta veig mes clar, que si el compàs pot portar en esta música ven-tatges per a l'interpretació del conjunt, pero que a voltes, en aetra sobelot, el consider in-necessari, i que estorba, i que es

funest i tot, donades idees corrents, que, per
altra banda, s'han de rebatre. Qui
no cantaria bé aquells gong de la
"Pietat", i "ls actes del "Sant Crist",
i la variant dels del "Tocser de Quaresma", i la "Cançó de Nadal" sen-
se 'l compàs? Trovaria ningú, d'un
sentit artístic regular, dolenta la dis-
tribució dels accents tònics, i dels
temps dobles indicats pel compositor? Doncs aixeò que es ritme par,
tothom, dic, ho sent bé; però bé
el compàs, i fica la discordia.
Igual passa al cant gregoria:
en ell hi han coses que ningú
avui dia, un cic creient en els
mss., es a dir, en la versió que
aquests ens donen, la rebutja;
es ven clara l'intenció. Troven
aixeò: Dómi- ne, i dinen, està clar,
està bé, com aixeò Dé- us mé- us; es evi-
dent, el ritme s'apoia al principi de ca-

da grupu: no feien els antics!!!! Però
bé en el cant silàbic el ritmicista grefo-
ria i escriu De-us-mens: oh, aicò
no, no pot esser, ara diu De-us-me-us...
!!!!! Quina inconsequencia! i aicèi
que aqui l'epizema no fa aetra cosa
que agrupar temps simples, lo mateix
identicament que fa el neuma. —
Però, Déu ményuuuuu!!! on vaig
ara amb tot aicèi. Plegu.

Pensi que escric volant, i amb
presses per a que li arrivi al
meus demà aqueta carta. Deu
faça que alli al Cel, on hi
pujà Jesucrist "parare nobis lo-
cum", ens hi pugnem trovar
plegats, que la farein petar.
Com ens encurirèm de les
nostres disquisicions d'aqui
a la terra, al esser posseï-
dors de la bellesa d'aquell
cant corejat amb els Angels,
~~tant~~ cloant an Aquell qui "Ars

est et Harmonia ineffabilis". !!!....

Me descuidava lo de l'armonització.
Està clar: aquesta pot aclarir el ritme de la melodia, com fa Vte; però pot també ofegar-lo, i quan se tracta de melodia preexistent, gregoriana, popular, den estudiar-se ben bé primer el ritme d'aquella.

Prou, i prou...

Del Congrès: me diu que 'l Dr. Carreras ha vingut, doncs, ja ho den saber tot...

Escolti, digui'm ben aviat els qui vindrán amb Vte. al Congrès, i deixtjen estar junts, a fi de que puga estar ben atés en lo de les cel·les. Espero doncs, aviat carta de Vte.

Demà, si D-v, li tornaré les solfes.

12-Maig-1915

Un abraç de cor
Records a la seva Família i amics
En Crist afm. servidor i amic
Gregori M. Sunol

En una extra li diré qualcom de Salmes.

Dispensi: Les Sagramentarias fa temps me parlen d'anvials-hi Trissagis: jo 'l hi escric dient-li que a Vte. el tenen a prop, i que veient lo que 'l convé, vingueu a Vte.....

Vich. - Voltans de Vich.
Capella de Sant

+ Pax: 20-Maig-1916

Estimadissim[illegible]mic:

Estem en temps d'avsis, temp d'agilitat i ...., per lo tant em din el P. Aposentador que li escrigui (Faci-ho a ell directament per a amor nos depressa; digue-li, però, que es el que jo n'hi he parlat) quants serain els qui vindrain, quan etc.....

- Ens fèrem un tip de riure l'endemia amb en Carreras amb tot lo del dia anterior: ell intervingué amb totes les de la santa picardia..., lo que digué del llati es gran veritat, i en tot me afavoreix; es precisament part de lo que tenia de dir el prop vinent dimecres, etc.... La cosa es veu que excita l'estudi: ara va bé...

A Deu: a reveure ... de cor en Crist [illegible]

No 12 - V. P. Vich

Unión Postal Universal

UNION POSTALE UNIVERSELLE

ESPAÑA

M. Iluis Romeu, Pbre.

Mestre de Capella de la Catedral

(Carrer de la Escola)

Vich

V.227166

TARJETA POSTAL

UNIÓN UNIVERSAL DE CORREOS

(CARTE POSTALE.—UNION POSTALE UNIVERSELLE)

ESPAÑA

Al Ilmt. Sr. Lluis Romeu, Pbre.
Mestre de Capella de la Catedral
(Carrer de la Escola)
Vich

En este lado se escribe solamente la dirección.

+ Pax: Montserrat - 7-I-1916

Estimat amic: Que es mort? Si vaig escriure (em sembla que a primers de Desembre) i es veu que la carta es deuria congelar.....

Bon any nou i ben ritmat!..

Espero esser a Barcelona dilluns al vespre, dimars, dimecres... puig he de baixar per a uns lliçons al de la Associació Gregorianista.

Quan m'agradaria que ens trovessim per allí!.. Records a la seva Família.

De cor en Crist Gregori Mª Sanol, ocs

Q.947646

TARJETA POSTAL

UNIÓN UNIVERSAL DE CORREOS

(CARTE POSTALE.—UNION POSTALE UNIVERSELLE)

ESPAÑA

Al Rnt. Honor Lluis Romeu, Pbre.
Mestre de Capella de la Catedral
(Carrer de l'Escola)
Vich

En este lado se escribe solamente la dirección.

Ex: Montserrat - 1 Juny 1915

Amic estimat: Dispensi li escrigui curt: tinc molta feina. A ~~primer~~ ultimus d'aquesta setmana o primers de l'altra em convindria seus faeta baixar a Barcelona, puig avéi mi ho demanen per angular lo del cant de les conferencies, i part que hi pendrà la Clerecia en tot nostre cant. Vegi, doncs, si pot esser un d'aquets dies de lo la presentació de l'Escola. Pensi que val mes poes i ben avinguts. I En Millet? que no hi pot venir? Jo ara que al Tu Bisbe li escamia bé. Sen de cor S. M. ~~Amat~~

T.521531

TARJETA POSTAL

UNIÓN UNIVERSAL DE CORREOS

(CARTE POSTALE.—UNION POSTALE UNIVERSELLE)

ESPAÑA

Al Dnt. Mn. Lluis Romeu, Pbre.
Mestre de Capella de la Catedral
(Carrer de l'Escola)
Vich

En este lado se escribe solamente la dirección.

Fax Montserrat – 19 – Juny – 1915

Benvolgut amic: Aquest any si que l'haig de felicitar depressa i amb jusques paraules; pero no creguis que aquests son de cumpliment. Son sentides del cor, i 'l cor quan sent molt fins li fan nosa les paraules.

Degaré especialment pare Ré. el dia 21 – Fuic molta feina. – No descuidi d'omplir alguns temps de Gregorianisme. – Felicitacion de part del Pastuselm. Records als amics.

Sen de cor en tust Gregori M. Sunyer

i l'Escola?

REAL MONASTERIO DE Nª Sª DE MONTSERRAT

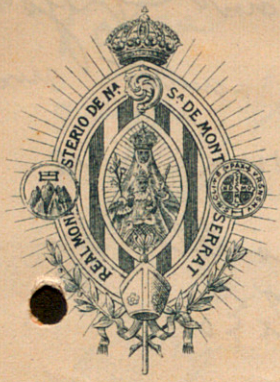

PAX

2- Sep. 1916

Molt estimat amic:

Avui li escric per a enmoinar-lo una mica, suplicant-li un favor.

Mi havia demanat M. Muzet de venir aqui la vètima quinzena de Septembre juntament amb altres seminaristes o sacerdots, per a

estudiar més el cant gregorià.
Però ara m'ha sentit una
feinada molt grossa que
m'impidirà podels hi
donar cap lliçó, i a
més els actos que ho
podrien ~~est~~ fer estaràn
ja en temps de curs,
pron enfeinats també.
Jo voldria escriuer li,
però no sé a cam resi-
deix ara Sr. Muset.
A Barcelona supuso
que no hi es.

Potser Vte. li serà fàcil saber-ho, i en aquest cas li demano que'm faci el favor de notificar-li la contra-orde.

Un d'aquests dies recomanaré la seva Missa de Nuria i la Gemma Galgani a un capuchi de ... la Isla de Guam, que'm

demane missa a una vez.

Els de l'Orfeó, tant la-
juntá oficialment, com
en Millet ens han mani-
festat el bell record
inesborrable que se-
ven de les festes
de Montserrat. Nosaltres
no cal dir-ho. A nos els
escolanets des de aleshores
a la recreació es fan els
seus cants orfeonistes; fins
tenen també el seu, diguem-ne,
Millet que els dirigeix en mi-
niatura.. Seu de cor en Cust
Fregi Ti Sunset
ans

Records del P. Anselm.

P. Maur M. Rué P. Suñol, S.J.

Montserrat 6 de Desembre de [illegible]

Estimat amic:

Visca la Mare de Deu de Nuria!

Per fi va sortir la Missa a la Festa de la Música Catalana. Que es varen espantar gaire la gent amb aquell situe? Ja deu haver sabut que aquest istiu em va tocar una parcijada llarga amb el Rdm. P. Abat Visitador, seguint els nostres Monastirs per Navarra, La Rioja, Castella, Leon, Galicia, Asturias, Aragó i Catalunya. Ja'n varem veure de coses boniques (sentides... poques) però per a mi, cap com les de l'any

passat en aquelles llunyanes terres.... Al tornar he trovat als de Barcelona (pero no hi he anat, i sé per cartes) moet engrescats: primer amb la Associació Gregoriana i amb la Escola, que, sembla, va de fet... Ja poden dir el que vullen els Royo i demes Dialectals al Senat i alla on vulguen, que com els de Casa... en eloc. Es moeb significatiu el silenci de tot lo del Congres, dit-m en la entrevista del Redactor de "Música Sacro-Hispana" amb el Nunci: puon que en devien parlar... Lo que se es, amibus testibus, que el Nunci a tot arren, jo el vaig veure a Galicia, posa Catalunya per model... — Home, Vte. ha de dir-nos quelcom a "Vida Cristiana", deutjem la seva firma. — Records a 'ls sumbres i als amics. Tu de cor en Crist

Gregori Mª Sunol

T.521593

TARJETA POSTAL

UNIÓN UNIVERSAL DE CORREOS

(CARTE POSTALE.—UNION POSTALE UNIVERSELLE)

ESPAÑA

Al Dnt. Sr. Lluis Romeu, Pbre.
Mestre de Capella de la Catedral
(Carrer de l'Escola)
Vich

En este lado se escribe solamente la dirección.

Pare: Montserrat - 22 - Maig - 1915

Amic estimat: Rebuda ahir la 2[illegible]: gracies.
Digui'm a volta de correu, o millor
enviem el butlletí de V.E. d'inscripció
al Congres (amb el no...), i'l dels seus
companys sacerdots, i mínims d'adherits,
si son de la familia, puig el P. Aposen-
tador me'l demana com a con-
dició per a la cel·la.

Seu de cor

Gregori M. Lunel

PAX

REAL MONASTERIO DE Nª Sª DE MONTSERRAT

20 - Nov. - 1914

Al Rmt. Mossen Lluis Romeu. Pbre.

Vich

Benvolgut amic:

Sab que 'm va fer espantar amb sa carta? -- Ja m'explicaré.

Vté 'm diu que faria popular amb vistes a gregoriá; no es, potser, lo perfecte encara, lo definitiu; pero camina cap a bon fi. I afegeix que jo faria gregoriá amb vistes a popular; no es tampoc lo que deu esser, ans al contrari, segons com se miri es perillós. I no seria si amb això en contes de portar

a la serietat, a la llivertat i flexibilitat gregorianes, corrompés el gust per a aquestes coses, i les portés, amb els meus procediments, a una fixesa i rigidesa contraries al bon istil litúrgic. Vull dir, que Vte. seria un bon orientador, un restaurador; jò, per el contrari, un desorientador, un reformador. — Vte. caminaria cap a lo bò, s'enten, en l'iglesia; jò ~~no~~ fugiria.

No hi ha més remei: què hi falta? Lo que Vte. já hi trova a faltar: algun très de corcheres. Tania raó Dr. Mocquereau. Potser aixó ajudaria un bon xic a perfumar-lo de més gregorià. Però, i lo popular, aleshores, on serà? i'l compás? Lo segón, já li volia dir l'altre dia que quasi m'hi sobra en aquella missa, i tretes les

barres s'obren les portes a moltes coses.
Pero, tornem-hi: i lo popular? a mi'm sembla que encara n'hi queda un bon matiç en la missa de Maria.
Potser en perderia en el ~~seu~~ modo de caminar; pero en l'accent, en el lèxic, en la parla ..., pron se li conexeria que ve de fora, del camp ...,--
En fi, Morren Romen, que rumii força, i quan estegui aburrit, vegi si bé alguns dios por aqui que entre ~~tots~~ dos picariem a la pedra - jo tinc molt poca força - a veure si treiem foc.
Já m pensava que no li podria escriure avui, puix la mi-granya m'ha tingut molt enfeinat: gracies a Deu, cap a la tarde ~~se~~ n'ha anat, i un moment lluire li poso

amb força gust aquestos quatre mots.
De feina, amb tot això de la liturgia i la Revista que anem a publicar (tota en català) no' ns en faltarà. Ahir en parlàrem de tot al Sr. Bisbe, que si està molt engrescat i decidit. Ja' ns deuríem veure a la Junta el dia 25 a la tarde, oi?
Li agraesc el pèsem per la mort de la neboda Matilde. Ja pot pensar com deu estar el meu germà. Però figuris que ara té bastant malalt al Francisquet (ai, Deu no ho permeti que...), i una mica a la Nena gran, Carmeta. Encomani 'ls a Deu, Monsen Romeu, que li agraïré.
No deixi d'encomanar a Deu als de Solesmes, perque estan en gran perill. Faci-ho que en això em complaurà moltíssim.
Saludos del P. Ferrer.
Recados a M. Gudiol, Dr. Serra, Collell, Dachs, etc.
Sen afm. que de cor l'abraça.
Que Goi Mª Sinofon

Pay:

1)

Inglaterra

Quarr-Abbey
(Ryde)

Isle of Wight

Estimadissim amic: Potser si que ja ho sab que estic per aqueixes terres, vull dir, per aqueixes aigues, que encara que no m'hi remuelo, però... estic com el peix a l'aigua, dins de l'ambient que jo necessito, i que'm caldria, nó dos mesos, sino dos .... o mes anys. En dono gracies a D. pel benefici que m'ha concedit. Jo ja li volia escriure a Ré, però la cosa va esser un mic

precipitada, des que no vaig saber de cert.

I per tres bona coincidencia encerto el viatge restant l'Orfeó a Paris. Figuris quina sorpresa, i quins "¡ah! Vté. per aquí?..." Vaig disfrutar moet per pogue contemplar aquell esborrejament d'entusiasme despres de l'últim concert del Trocadero. Repetits ja en el primer la "mort de l'Escolà", i crec que el "cant de Nadal" de Vté., quan eren a la meitat del segon concert es demanà oficialment la repetició de "la mort de l'Escolà". Ah l'"hinne de Strauss", el "Canten al Senyor un cantic nou"; res

una bojaria d'entusiasme. Si va a Barcelona vaje a venre sens falta an En Gibert que li contarà tot, fil per randa, fins la seva estada i la den Salvat, Cumells Ribó, Dr. Martos, i en Agusti Valls, Banqué, an aquesta illa encantada pels cants del monjos.

Me demaneren una crònica, impresions, descripcions etc. per a la Revista Catalana; ja no venrà tot.

Vte. no's pot arrivar a pensar el men goig i'ls dels meus companys al trovar-se devant de D. Mocquereau, i contemplar, i sentir, i pal-

par i viure tot lo de aqui.

No mes hi faltava Vte: llàstima de Ms. Romen! An en Millet el burgàvem moet; pero... no podia. Prou sentiment en tingué ell

Bueno, dirà Vte.: "el P. Sañol està a Quarr-Abbey: pero i la meva missa?" Ai, m'ha atrepat! Quines coses passen al mon. Ja feia moets dies abans de surtir de Montserrat que l'havia revisat i anotat quelcòm en el Sanctus i Agnus; feus l'havia ritmada tota la Missa, amb la quironimia gregoriana, per

de grupu? Doncs be, jo aquells dies tenia molta feina i com jà Vtè. m'havia dit que no li corria tanta pressa, un cop jà tirada al buçon, anava encara rumiant de ~~tant~~ en tant com ficar-ne hi mes d'aquells "de Deo vero" etc... an el Gloria i altres llocs, encara que jà veia que havia fet tard. (Sempre seré ruc...)

Doncs be, la porto a D. Mocquereau i'm digué que se la miraria bé. Jo entretant pensava a venir que't diré. Però, justa la justa: ~~quan~~ me la tornà me feu grans elogis de la Missa, i que baix el punt de vista ritmic gregorià era molt d'elo-

de grupa? Doncs be, jo aquells dies tenia molta feina i com jà Vtè. m'havia dit que no li corria tanta pressa, un cop jà tirada al buçon, anava encara rumiant de ~~tant~~ en tant com ficar-ne hi mes d'aquells "de Deo vero" etc... an el Gloria i altres llocs, encara que jà veia que havia fet tard. (Sempre seré ruc...)

Doncs be, la porto a D. Mocquereau i'm digué que se la miraria bé. Jo entretant pensava a venir que't dirà. Però, justa la justa: ~~quan~~ me la tornà me feu grans elogis de la Missa, i que bai el punt de vista ritmic gregorià era molt d'elo-

3/ a que amb aixó i les explicacions (2
que li volia donar restés Vte. mes
satisfet.

Pero al agafar qualques coses per
a endurmen cap aqui (ara es
pensa Vte. que vaig a dir-li que no
vaig trovar la seva missa! Ca, ho-
me; tot lo contrari...) agafo la Missa
de M. Romen, i vaig dir: ara es
l'hora; a veure com pensem alli
a l'illa de Wight.

Al cap de dos dies d'haver arren-
jat ja be ~~tots~~ les coses en ma
quieta i tranquila ell·la, vaig
dir un dia a D. Mocquereau;
porto la missa d'..... (aqui
no li dic pas a Vte. tot (lo que a ell li vaig
dir) que l'ha composta, entrant

ja en el ritue gregorià: "ah, voilà, c'est m'interesse boucoup". Està clar, jà m'ho pensava.

Però ara me'n adono que he trencat fil. Volia dir-li que no li havia enviat abans la missa, (i això providencialment) perque restava inquiet sobre lo que li vaig dir a proposit del Credo. Se'n recorda que al escriure-li el passatges del Credo "de Deo vero", "descendit de caelis" "non erit finis", li vaig dir que comenia això perque fins al Credo l'accent l'havien col·locat tot sovint "au levé" del compàs, sì, però dissimulada la seva naturalesa, perque sempre corresponia a un principi

Tingui paciencia, doncs, sols uns quants dies.

M'oluidava de dir-li que ~~bai~~ el punt de vista armònic els ha interessat força.

Pregui per a mi, a fi de que aquesta felicitat tan gran que tinc ara aqui duri tota ma vida, com a començament de la lel, que espero ajudant-me també ste.

A Deu

3/ 3

ver progrés artistic que 's den fer remarcar força.

Pero ara arriven les meves amargures. Que dirà M. Romen: "jà m'ho podia haver dit en un principi tot això el P. Simol. ...." Home!...

Ara jo li parlaré "pel men costat" i clarament.

Ja li he dit mes amunt els meus escrúpols, si; el ritme estava be; qualque cosa, purament de ritme, també li hauria dit que 's podia retocar. Pero a M. Romen li demanen una missa "d'estil popular gregorià".

Fins a on arrivarà el popu-

pal, i fins a on el gregorià? Millor dit, com se farà l'ajuntament d'aquests dos estils? Pot fer-se? Hi ha característiques dels dos sense fusibles...? Ja sab vté. que al començament d'aquest affaire Vté. mateix va demostrar-me el seu disgust, i que jo hi assentia no menys.

Doncs per això es que jo no m'atrevia anar mes endevant; però despres començava jà, com li he dit a tenir escrupols, i volia que, sentint-se l'aire popular, fos, en certa manera elevat pel ritme gregorià.

Vté. 'm dirà no dirà: no vaig precisament per al premi,

ja'm contento en interessar al Tribunal. Jo suposo que ja quasi den estar fet el fallo. Li adverteixo, però, que no n'he dit una paraula a ningú d'ells. Jo no sé si a ells els ha interessat; pero que a mi, sí, i força, es ben veritat ... — Després de la resposta de D. Mocquereau la vaig ensenyar a D. Gajard, un jove simpatiquissim, tot un artista, i el braç dret de D. Mocquereau; tots dos coincidiem en lo de D. Mocquereau, pero també en lo que jo li adverti a ell del genre de la missa. Mes ~~jo~~ ~~...~~ a mi que'm picava la curiositat de si aeló podia arrenjar-se d'altre modo no vaig parar fins que agafo (pero amb reverencia, ei!) la Missa, i vaig dir: "Den m'ajudi", m'hi tiro de cap i torno a revisar-ho dels del Kyrie; a veure si la cosa pot restar popular dins un genre ~~fen~~ mes pur encara del ritme gregoria alhora. Estic ja acabant-ho i'm sembla que obtindré el B. V. dels nostres. Ja li faré saber tot seguit, perque encara ho haig de pesar en net.

Saludos aff. a la seva familia

Ser aff. amic, servidor, admirador etc.

Gregori Mª. Lunol, des

✝
Pax:

REVISTA MONTSERRATINA
ORA ET LABORA
I·O·G·D

PARTICULAR

Montserrat 26 de Abril de 1915

Rt. Mn. Lluis Romeu, Pvre.
Vich

Amic estimat:

Encara tinc paciencia esperant una de ses interessants correspondencies musicals. Li prego que no's faça esperar gaire.

Jo entre tant el felicito de cor per son recull de cançons religioses que apareix a "Revista Musical Catalana". Llastima que no alberguis un pic mes el prolleg o presentació;

i ins digués quelcom de la flaire
que Vte. en reb ~~de~~ quisan-
na d'aquelles flors, o, al
menys, de ~~tot~~ el rancell
en conjunt, que variada
deu esser l'aroma, i el
~~tot~~, força agradivol i
delitós.

Jo la sento, a la nova
manera, la flaire aques-
ta, i sento cantar, a
la nova manera, l'
ancellet, anc que sia
entre les rexes i
contra-rexes del compàs.
M'enten, oi?

Doncs, penso d'aqui
dos o tres dies escrive-
li nos impresions.

Li torno, amb grans mer-
cès, la Misa de Maria,
i amb vergonya li dema-
no que'm dispensi de la
tardança. Records als seus Pares.
La nova Familia, que es aqui,
el saluden. Sen de cor. S. M. Suñol

4

PAX

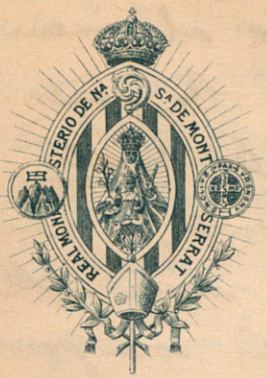

REAL MONASTERIO DE Nª Sª DE MONTSERRAT

18 - II - 1915

Amic estimadissim: Jo que baixava a Barcelona amb l'ilusió, no de presidir unes oposicions (ane que sempre es grat, com alshores fer-ho amb tant excel·lents companys), sino de poguer-les fer amb Vte..., vull dir de tenir-ne una de llarga sobre nostres qüestions que Vte. me les està fent força interessantes....; pero em vaig tenir de privar-me d'aquest gust, i, per altra banda, tampoc no proguérem complaure a Vte. com hauria sigut, i es sempre, el meu i el

dels altres dos companys. Cregui que ho vaig sentir de debò, i que abràkem posades a la balança totes les peçes...

Sense Vte., es clar, jo vaig fer mutis de les nostres converses-escrites, i per a res fou esmentada la missa de Nuria, ni els accents, ni els compassos, ni res. No li sembla mellor que no sigui pas jo el qui comenci? Esperarèm: el temps tot ho fa madurar.

Però, tornem-hi, entre nosaltres, si a Vte. no l'enutja i ni ho permet. Vte. em fa barrinar, i aiceó m'agrada; i'm dui coses que força m'interessen i m'ilustren, i aiceó em plan, i li haig d'agrair.

"Es que tothòm busca el ritme". Som-hi: en aquest tothom hi entrem nosaltres. Vte. em diu, al parlar del Kyrie IX "l'esperit no s'acontenta solament d'agrupar les corxeres de dues en dues".

Exacte. De dues en dues, o d'ictus a ictus, no nos tenim temps compostos, agrupament de temps simples, primera cosa essencial en el ritme, que sempre

se suposa, son, diriem, els caminadors; està clar, si no passavem d'aqui caminariem com les criatures petites, i lo que hem de fer es caminar com els grans. Vull dir que hem de saber lo que qus fem, no hem de caminar apoiantse sempre amb igual pès, deixant-se caure sempre igual, en idèntica forma; pero l'essencia del pas no es la mateixa; no suposem sempre el mateix aixecar-se i apoiar-se? Lo que fem es que aleshores a cada ictus, cada apoi, cada començament de negra indiquem amb l'aire del moviment si allò es una arrivada provisional o definitiva, o bè continua encara l'impuls del moviment, i això demanat pel moviment general, pel ritme total, pero sempre, repetesc, a base de les divisions binaries, en aquell cas particular, o ternaries segons els casos. Es a dir, que no fem sempre

aris teris, aris teris, aris teris ...; sino que enllacem els ritmes simples i hem fem de compostos de mes o meys llargada. Total, que en una successió com aquella, mes o meys llarga, de temps binaris no quadrem la frase, fugim instintivament, pel bon gust, de la quadratura, fem ritme eliure, si vol, en les divisions majors del ritme de la frase, pero no podem trencar mai el fonament binari dels apois, que, mes o meys, sempre se senten; per lo tant analitzant la frase la trovem mesurada, ficsa en ses divisions fonamentals.

Ara, es que agrupem, doncs, la corçera o la negra? Vte. em deia que la negra. Jo li diré una cosa: agrupem les corçeres per a constituir lo essencial del ritme, els apois binaris o ternaris; però despres d'aixeò, està clar, com li deia abans, un cop constituits els temps compostos, lo que fem es dar-lis vida, no mirar la se-

va importancia particular, sino la conveniencia general PAX del ritme total de la frase. El temps comport, la negra, es si una nova entitat que es combina, pero una entitat que no dona mes que lo que te, es binaria, en el popular, o mellor en lo no gregoria, i res més. Les pedres les combinará l'arquitecte de mil maneres, pero te la fatalitat de no disposar sino de pedres totes iguales en dimensió.

Es que negarem alshores l'utilitat del canvi de compàs en peces com les que'm citava Vte? No; si la variació del compàs es ben feta, trovo que, pel bon gust, preferiré el primer temps del compas por als descansos o apais mes marcats, mes pronunciats; es lo que ti deia abans, ritme elivre en les divisions mes generals, fugim de la quadratura; però en lo intim que l'orella den sentir es percebeixe l'

apoi fonamental a temps iguals, les corxe-
res s'han combinat totes en grupus i dén-
tics, d'igual duració.

"Es que lo que jo'n dic combinacions
binaries i ternaries de negres no es tal
cosa, sino simplement el ritme?..."

Ja ho ven, jo crec que si.

Ara, podria lograr-se amb el com-
pas indicar també el ritme? Moltes
vegades si, altres, ho veig una
mica dificil, adhuc usant a vol-
tes el 2/8, combinat amb els 2/4 3/4.

Per a la vista podria millorar-se
molt, aixó si. Que li sembla, se-
guint, lo que Vte. em diu, i afegint-hi
el signe ⌒ per a indicar fins
a on arriven els ritmes parcials
i totals dels incisos o membres?

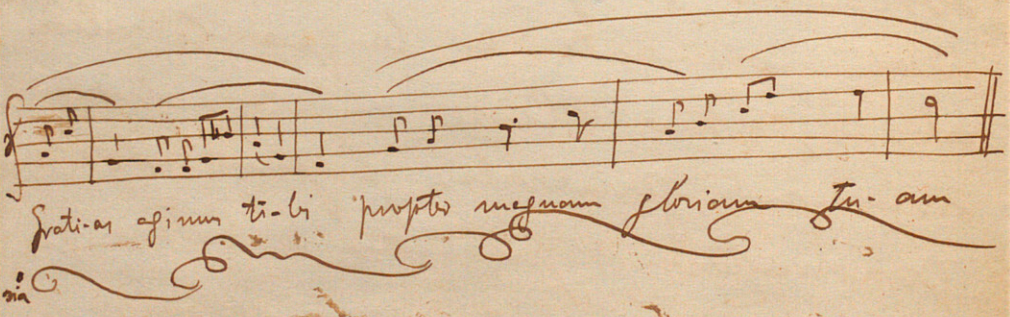

o be:

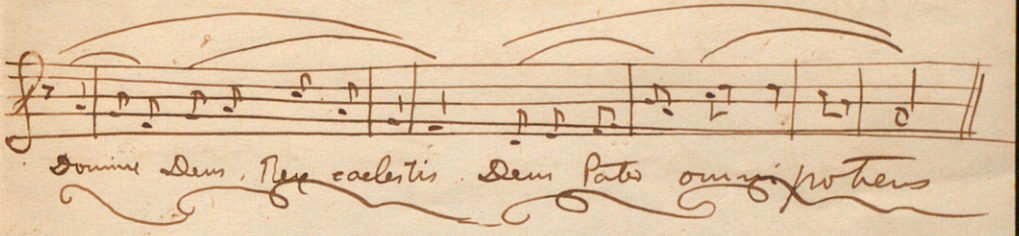

Pero, sempre, en el fons, sento el temps binari....

La e de l'eleison .... Popular. Concedo, moet rebé, te raò, ni escan moet rebé. Però alli en el recelliment, tranquilitat, mesura, serenitat, etc... del temple, va prou bé? Ja anirem ara a veure fins a on lo popular pot portar la sen al temple. Diguim-ho Vté. Vté te ara la paraula. Cridi fort, no farres; potser aicci ho entendré meellor.

Si 'm perdona encara aquesta vegada, es Vté.

~~aquesta vegada, es~~ ben mise-
ricordios. Ja sab amb quins
gust l'escoltare.

Saludos a la seva fa-
milia.

Resorts del P. Anselm.

No tardi tant a escriure un
com jo ho he fet.

No estic ben bé del tot:
la migranya fa de
les seves.

Sen afm de cor en
Crist

Gregori M. Sunyer

+
PAX

REAL MONASTERIO DE NA. SA. DE MONTSERRAT

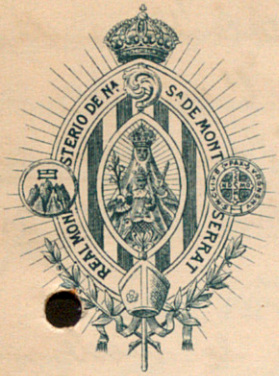

13- VI- 1912

Al Ant. D. Lluis Romeu, Pbre
Vich

Molt distingit Mestre i estimadis-
sim amic:

Gran vaig rebe lo seu preciós regalo,
estava amb una migranya que
no'm dereava pas pensar en solfes,
però les de Vtè. me son tán
penetrantes, i aquella missa té

pera mi tants d'atractius, que no pogui de-
xar de fullejarla, i tot fullejantla sentia
que, per força maravellosa, l'art divi
posat en les mans de Vté. me feia obli-
dar i minvar les misèries de la ter-
ra..... Deu en sia lloat!!!

Jo a Vté. li'n soc dentor de modes mer-
cès, i de grans dèntjos de que puga
trevallar força pra la gloria de D.
N. S. et reliqua.... que no vull
dir pera no ofendre la seva mo-
dèstia.

Lo felicito perque al cap i a la fi
hem pogut veure impresa la seva
missa. Fa pocs dies vaig veure
l'altra dedicada a "Femma Galgani."
Altre cop lo felicito. Me penso que
los vens ens-e la faran sentir

aviat. He vist també lo Rosari i Salve. Noves felicitacions. Amb axò també aumenterem lo nostre repertori. Via fora, i avant sempre!

Jo sab Vtè. que tenia moetes ganes de que 's cantés senyera la seva missa; però va semblar a la Comissió que seria mellor una missa gregoriana tota de cap a cap, i axis tot rumiant pensárem en la que já tenim impresa, que si no fos axò, encara havria fet una aetta tentativa.* Aoni li envio un exemplar.

Tenim já reclutats un miler de cantaires. Faràn de Schola los nens del Orfeó.

* Jo faré que en alguna de les audicions solemnes s'en donguen fragments. ¿quins li agradarien?

Potser a hores d'ara ja deu tenir lo Cuestionario i Reglamento i Telonaris de Congresista. Me penso aviarli aviat una comunicació oficial oferintli un càrrec pera una de les seccions del Congres; No s'espanti, per la mort de Deu!

A primers de la Setmana entrant vaig a passar una temporadeta a Barcelona pera veure si amb un tractament de dutges m'arriven a liquidar la migranya. Estaré a la nostra residencia Carrer de Templaris, 12, 2.on, hon te Vte la seva casa.

Saludos a la seva Familia, i al Neu que atormenti força, amb garbo i bon gust a les tecles.

Seu afm. amic i servidor Gnt.m Simonons

REVISTA MONTSERRATINA
ORA ET LABORA
I·O·G·D

PARTICULAR

Montserrat 12 de Agost de 1912

Al Rut. M. Lluis Romeu, Pbre.
Vich

Moet estimat amic: (esta be aeis?)
Ahir vaig passar mes quantes hores amb el P. Otaño qui puja altra volta a visitar la nostra Moreneta. Totes les impresions seves pera'l Congrés son optimistes. Encara no saben qui cantará la seva Conferencia. Aquesta setmana ho acabarém de determinar. Pensa ell també amb M. Romeu pra 'ls acceyemples de la conferencia; probablement el Sanctus de la Missa del

Centenari.

Va marcar el vespre cap al Nort a un Balneari hont perrarà una temporadeta, i despres cap a Comillas, i mes tard cap a Barcelona els dies de la Feina, o sia el quinze últims dies abans del Congrés; potser vindrà mes aviat i tot.

Ja deu haver vist "El Programa i Horari del Congrés".

Suposo que a hores d'ara deu haver rebut la Comunicació del Secretari invitantlo a la Vis-Presidencia de la Segona Secció, que deu haver enviat el seu Placet.

¡¡¡ No faltava mes !!!

Ara una altra cosa. Els de "Resina Eclesiastica" m'han encarregat for-

mar el número de Novembre que ha d'
esser tot dedicat a la Música Reli-
giosa. Lo meu pensament es comen-
car amb articles dels Cardenals de Valla-
dolid i Sevilla (I i II Congrés) con-
tinuar amb lo del Bisbe de Bar-
celona (III Congrés), i continuant
amb firmes totes eclesiastiques
dels qui trevallen per l'art religiós
musical.

Ne tinc ja llista, i dels primer es
Morren Romeu (lo conèc?).
Avis, doncs, li demano ni escrigue
uns quartilles, curtes, pò llargues,
poques o moltes, com vulgui,
sobre qualsevol assumpto musical
religiós, o relacionat amb aquesta
materia. Tot al seu gust.

En catalá o castellá, com vulgue.
A mi'm convé tenirho tot ben
llest i preparat pra 'l dia
25 de Septembre.

Suposo, i espero, i quasi li mano,
in quantum possum, que'ns fará
aquesta obsequi, i que una vega-
da mes sabrá complaure als
seus amics.

Saludos a la seva familia,
i Vtè. mane i disposi al
seu amic, servidor i solidari
aff. in Domino

Gregori Mª Junc.ons

+
PAX

REAL MONASTERIO DE NA. SA. DE MONTSERRAT

18 - Janer - 1912

Al Ant. D. Lluis Romeu, Pbre.
Vich

Estimadissim amic:

Es una fatalitat la meva, que sempre tine de començar les cartes, fins als amics que mes merecen lo men pobre afecte, dientlis que 'm dispensen, que si, que fa molt de temps, etc...

No se si Vte. ja den pensar que açò es una pura fórmula - egordi. No s'ho cregue açis. Es el men modo d'esser; ja me'n arrepentego, i'n faig ver

proposit de lo contrari;... pero... la mura flaquesa!...

En fi, que moltes gracies de tot. Aoui li envio la Revistà de aquex mes que jà fa dies que surti. Vaig enfilant com pue, i a ratos també, pugue, ja ho ven, fins los mens articles se ressentexen del men caràcter, lo del "Canto Popular Religioso". Ja tine cores boniques pensades, pero no sé com surtirán.

L'aetre dia vingueren, guiats per un Romen, com els Reis per l'Estrella d'Orient, dos Hnos. de la Doctrina Cristiana. Però jo'm penso que en arrivant a Jerusalem, se'ls hi ofuscà l'Estrella, vull dir, que no 'ls vaig poguer servir en Gaire, perque no tenia pas molt de lo que a ells lis convé, i endemés jo aquell

dia estava de forta migranya. No obstant en lo que vaig pegar los vaig obsequiar. ¿Vol dir que les lletres que elles posten pra compendre, al mes per lo que he vist, i per la que donguren a En Taltabull que estava aqui, i li demanaren que es hi compongués, no es bastant pobreta ; molt mansa...?

Me'n he enterat amb molt sentiment de la mort de 'N Benito (q. a. c. s.); Tant algue i entusiasmat que acompanyava en les festes los cants de la Calistecnica!... Diteços ell, que alli deu retilar bé, com ho feia en altre temps en la nostra Escolania.

Pe'l Desembre vaig tornar a veure a En Millet, i parlarem de lo del Congrés. Espero aqueixos dies carta del Secretari del L. Bisbe pera dirme com está la cosa.

Quan li vingue bé, faça 'l favor de donar la adjunta a M. Pere Rofill.

Als seus Pares, Família i Neu molts de saludos i afectes de part meva.

Els escolanets en els Pastorets (de dins de la Escolania) del dia de Nadal cantaren l' Oyda, i " Gloria, gloria ..." Agradaren molt.

Rebe una forta abraçada del seu amic que molt l'estima

Gregori Mª Suñol, ors

PAX

REAL MONASTERIO DE Nª Sª DE MONTSERRAT

4 - XI - 1913

Al Rmt. M. Lluis Romeu, Pbre

Vich

Estimadissim amic:

Ja té raó Vté que a les cartes mai hi cap tot. Ja ho crec si hauríem fet mes feina que Vté. hagués vingut a Montserrat, i que jo hagués pogut venir a Barcelona al Concert del Congrés d'Art que no pas per cartes. Però, no

hi ha mes, quelcom hem de poder
oferir a D. N. S.
Lo que si realment no hi va entrar
a la carta perque era ja cosa pas-
sada a l'història, fou lo de la pro-
jectada (!) anada meva a Roma. ¡Quins
misteris! Be es veritat que no s'ha
perdut la cosa per part del P. De
Santi, sino per altra banda.
De totes maneres, si be no haig
d'amagar que l'anada a Roma
hauria pogut esser profitosa pels
meus estudis, i que al nostre P.
Abat li plavia molt, pero que
també a casèta s'hi està molt
bé. Avès, doncs, aqui m'estia
molt tranquil·let a la disposició
de Vte.
Lo de l'Escola a Barcelona... Prou

es bonic i ben fet i pràctic el plan dels nostres amics; pero veurèm fins a on se portará a la realització.

Vté devia fruir prou al Conat d'Art. Prou tambe m'hauria agradat airistir-hi i sentir, entre altres coses, la seva armonisació del "Ubi caritas et amor"! Pero no ha sigut per esser Superior (cosa que gracies a Deu, no sé quin gust té, perque no he tingut de provar-ho, com tal volta equivocadament, algú a Vté li ha fet creure), ni tant sols per la carga de Superintendent que haig d'avors ssegar, sino perque no tot

no hem de quedar els mateixos.
Convé que altres ne fruexen
també!!!

Tira la 4ª edició del Metodo
a l'Impuysta. Pero aquella
gent enfainada, van molt
a poc a poc.

Recorts als seus Pares i fa-
milia.

Vie rebi forta abraçada
del seu amic de cor

Gregori Mª Suñol

O.821946

TARJETA POSTAL

UNIÓN UNIVERSAL DE CORREOS

(CARTE POSTALE.—UNION POSTALE UNIVERSELLE)

ESPAÑA

10 Cts

MONISTROL

20 MAY 13

BARCELONA

Al Amt. Lluis Romeu, Pbre.
Mestre de Capella de la Catedral
(Carrer de la Escola)

Vich

En este lado se escribe solamente la dirección.

+ Pax: Montserrat 20 - V - 1913

Molt estimat amic: Tot seguit de rebre la seva apreciada lletra vaig comunicar-la al P. Aposentador, qui, molt complacent, va dir-me que procuraria atendre lo que's demanava. Crec que la familia recomanada já es aquí, i espero que lis será grata l'estada.

Jo també'n tinc molts de ganos de fer una carrada llarga amb Vté. - Amb motiu de l'anada a Lleida vàrem fer-la petar de valent amb En Millet; i al anar a Girona, amb el P. Mann, Bré i Monen Garcia. - Veje si passada l'octava de Corpus no li vindrán, tal volta, ganos de venir a descansar a Montserrat. Si no pot esser aiceis tindré de pegarse pluma i paper i carta va.... Obeits als seus pares. Su aff. in X P. Servi M. Semolan

PARIS. — L'AVENUE DU BOIS DE BOULOGNE. — RETOUR DES COURSES

La seva cançó va ser de lo mes esplaudit

Millet

+ Pax

De cami cap a Londres en el tren express-rapid

CARTE POSTALE

REPUBLIQUE FRANÇAISE 10c POSTES

Estimadissim amic:

Quines coza fa D. N. S.? Trovant-
se a Paris i a Londres i fins
quasi quasi cap a Solesmes!!!!
Digitus Dei est hic!!!
L'exit, l'exit, incomparable. Pa-
ris es de l'Orfeó Catalá. i ja
es l'amo del mon. Si devem
força gratitut. Vaig a Solesmes
Sa Pi escriuré. S. M. Lunyos

Luis Millet F. Miurats
V. M. de Gibert
Agustí Vallés i Boscaull
J. Cabot

Salvat-Hugo

ADRESSE

Espagne

Mr. Louis Roman, Pbre
Maître Chapelle de
(Rue de l'Ecole)

Vich

PAX

3 - Desembre - 1914

Estimadissim amic:

Tóqui-la, home, tóqui-la: sigui la enhorabona !!!

Ahir al vespre agafo la Revista Catalana i veig "Veredicte ....".

Busco el premi de la missa; pero me equi-

voco de ratlla. Quin disgust. No
me en sé avenir: tot a llegir
i veig el mot impresionant
de Nuria; visque! vis-
que si la chose de Dan de
Nuria, i'ls que saben ele-
dicar-li músiques bo-
niques.

Ja ni escriurá que hi
han dit els senyors
del Tribunal.

Saludes a la seva
familia, i als

amics i companys

Ten cura en Crist

Gregori Mª Sunyer

PAX

REAL MONASTERIO DE Nª Sª DE MONTSERRAT

rebé els dos "Jesu-Christe"
i que donen força
cucis a la frone.

El tema a mi m'hi can bé
en aquells "Qui tollis ..." aixís
tot ben senceret, i sembla que tant
burçar-lo i incitar-lo no s'ha
pogut aguantar i salta al mig
amb tota sa senjillesa.
Au aqui hi he ficat la meva
mà pecadora. No es
que m'espantés el compàs en
déuteram, sino que el ritme
hi can fort, s'hi repenja
en els làs, i aixís me repugna

un qic la coincidència de la sila-
ba dèbil en aquell lloc destinat
a repanjar-s'hi en el balanceig
rítmic. M'he atrevit (pègui'm)
a modificar els valors. En el primer
Qui tollis, el qui es llarg: en el
segon el qui i el tol; ara en
el tercer no serien qui se-des ad.
No li agrada? fora, tregui-ho.

Comprenc que, donades totes les carac-
terístiques de la música popular es bon
qic exposat agermanar-lo amb el cant gregorià,
com Vd. també creu. Per aiçò en la
Conclusió III de la Segona Secció del
Congrés jò no era partidari de fer
constar "aun en las composiciones litúr-
gicas", contentant-me sols, i deli si
que hi trovo son lloc, en les com-
posicions amb lletra vulgar; en les
actes preferiçò que domini el gregorià

com es mes natural i propi eloc.

Es per aiceó que jo hi trovo en el ritmar peces com les que demana el Cartell un bon veic de dificultat; vuel dir en el sentit propi de ritmar, i en el de marcar, endemes, les línies divisories del compás.

No cregui, doncs, que les que jo ni he atrevit a semyalar amb llapis les accepti totes sens rezel, especialment "Et in terra..... voluntatis" – "Filius Patris" – "tu solus sanctus". Hi sento en el rés i en el sib un veritable apoi i "initium finis", i per aiceó estará mellor de la manera de Vté.

Totes les actes també si no li agraden, "dele iniquitatem meam".

Dels dos vetinus Kyrie ni agrada mes el penúltim.

Está clar que amb les línies divisories já 's ven tot seguit quin compás es. I dient "atil gregoriá-popular" já s' ha de compendre que 'l ritme no es sempre igual.

De tots modos el feliesto coralment

i "qui caepit in te Deus ipse perficiat".
Ja hi tornem a esser; fa una temporada que 'm torno llatinista, vuel que faig gasto de llati: me temo que es un mal sintoma...

El felicito també de veres per l'èxit de la Misa den Balmes. Deu faça que al 27 hi puga posar un o al detras.

Lo de la Ceciliana me fen impresió idèntica a la de Vte. Crec que la seva solució en la capa externa es la mellor; anc que a dintre al cervell hi durará encara la diversitat, i no se si tots tindrien prou pesquis per a dir coses bones o tolerables en la "elevada discusió".

No sabia lo del article den Millet. L'he fet buscar, i ¡reoi! es un gegant! Està de primera.

Sobre la carta "al cusi" jà li vaig escriure tambe in extensum an en Pujol. Es un valent!

Ara pensi que totà aquesta carta ha sigut un rac, rac... de granota.

Però per cuiço no li faça fàstic la bona voluntat i sinceritat amb que parla aquest son amic i admirador que de cor l'abraça

Gregori Mª Sinot Pbre

Recots del O. Ferré.

+
Pax:

REVISTA MONTSERRATINA
ORA ET LABORA
I·O·G·D

PARTICULAR

Christus, vita nostra!

Montserrat 30 de Desembre de 1914

Al Rmt. Mossen Lluis Romeu, Pbre.
Vich

Benvolgut amic: Abans que se'ns escapi el 1914 vull escriure-li quatre ratlles contestant a la seva del 6 d'aquest mes. No li he dit res abans perque hem tingut Exercicis Espirituals, i de feina atrassada, tanta com ne vulgui, i de la que ha de venir ja hi tremolo. I lo pitjor es que tota empaita.

Jo que ja ni havia acostumat alli a Quarr-Abbey an aquell trevallar sense empentes d'aquella gent que saben bé lo que es fan (no que no'ls hi vulguen donar empentes; es que no se'n admeten...), alli a on estan (no s'espanti!) a l'eternitat, vull dir que no mes s'hi coneix el moment present, etc, etc, que, ja ho sab, parlant d'això no acabaria mai, això si que seria una altra

cara de l'eternitat...; doncs be, i ara aqui que tot son presses, i miri, pensi en allò, corri que es necessita, etc... No hi ha mes; diuen que res té mes espera que la feina; em plantaré, i no admeto presses. — Si que en té de feina el P. Suñol! dirà Vte.; no'm vindrica amb aquests romanços; com si ho digués per a mi — Home, no, Mossen Romen, amb algú m'haig d'esbebar, caramba! si amb Vte. no ho pogués fer!..., endemés jà sab que la llei de les "no s'admeten empentes" no la poso pas per a Vte.—

Me'n alegro que s'hajà tornat tan valiente fins a posar certa gent a Can-discorra; això va le primera; m'estimo mes no haver-hi sigut; la victoria serà mes seva tota sencera. No deuen esser pas curtes les seves armes. Si se'm presenta ocasió jà veuré de regoneixer fins a quin gran de gravetat arrivaren les ferides fetes per Vosté. Potser si que se'm presentarà aquest cas, puix el 28 de Janer, si Deu vol, haig de fer companyia an En Millet i an En Pujol en un tribunal d'oposicions a sexantre de la Mercè.

Em pica la curiositat de saber de qui es la missa sense barres, es a dir "en istil gregorià popular", i, sobretot, veure la missa.

Lo que no sé pas es si arrivaré a picar a la pedra; me temo que em piqui a mi mateix, i jo tinc els dits fets d'una pedra o d'una pasta que tota se esmicola; no hi estan fets an aquesta proba. Loc moet bò per a criticar an els altres, i dils-hi: miri, cap aqui, cap allà; però quan me poso devant, l'erro de mig a mig. En fi, veurem si algun dia bufen... Quan tinga un rato lliure jà me'n pensaré alguna que li puga servir. També per a Salesmes tenim un pacte pendent amb Don Gajard a propòsit d'un punt que hem de resoldre: en fi que jà veurem, si tenim vista.

El modo de caminar...; això si que toca ben d'aprop. Certament que 'l cant gregorià camina per corxeres; ara, còm camina, i, sobre tot, còm ha de caminar (el cant popular)... no ho diré tant de pressa. Lo que li diré si que les negres, per mes que canvien de compàs, no responen pas al modo de caminar gregorià, i menys encara si la

negra se descompòn a voltes, cosa ben sovint, en dos corgeres: això atenta a la indivisibilitat del temps primer indivisible del ritme antic; i el pendre, mellor dit, i si a la negra no se la conta com a temps primer (que no es), sino com a temps compost, aleshores es cau en el ritme únic binari ♪ ♪ | ♪ ♪ o ♪ ♪ ♪ ♪ etc..; i, en conseqüencia, impossible alternar amb el temps ternari ♫ ♫♫ ♫ etc....; total que el compàs per negres repugna al cant Gregorià. Primer perque es desconeix el temps primer, o unitat, indivisible, la cantitat u en elati, equivalent a la corchera; perque es camina per temps compostos, i perque no's pot introduir el ritme eliure. Me sembla que tot això queda un xic fos. Un aetre dia m'explicaré mes clar, si en sé. Ara Vte. faça entre tant el favor de dir-me quelcom. Em plaurà de veres. Ho espero.

Felicitats als de Casa de Vte.

Pera Vostè una forta obraçada de cor de son afh. amic

ni Christo que a ses oracions se encomana

Gregori Mª Sañolon

PAX

Montserrat 18 de Janer de 1914

Al Rvt. Mr. Lluis Romeu, Pbre
Vich

Estimadissim amic:

Suposo que les Pasqües del Nadal passat, i la fi de 1913, i que'l començament de 1914, i que la Festa dels Sants Reis, i la del Dolçissim Nom de Jesús que avui celebrem, etc, etc ~~tot~~ den haver anat d'allo mellor. Doncs me'n alegro moltissim i que per molts anys puga esser sempre aixis.

Per que veigi que me'n recordo de vte. en mig d'una munió d'ocupacions que l'una

s'enllaça amb l'altra quan memp
per conjunció o juntaposició,
sino ja per contracció o fusió,
com en un ritme continuat,
sense anacrusis, que ja sab
que no m'agraden, vull dir
que no hi ha res fora de
temps, sino que tot està influit
pel ritme de l'obediencia, anc
que algunes coses semblen no-
tes aïllades, que no ho son,
puig entre tot això, dic, per
a que veigi que no m'
oblido del bon amic, avui
li envio dos esquitxos d'arti-
de que he publicat en
la nostra Revista los meses
de Desembre (1913) i Janer (1914),
prenguïn la bona voluntat.
Ja den haver tornat a assa-

borin la Conferencia den Millet. Allò si que no es un esquitre, sino un raig gros de doctrina sòlida, i poesia enlairada. Ja li he dit an ell que 'l tornava a felicitar, i que per molts amys puga fer tan bones coses.

Sab qui les vol fer bones també? (No s'enrigui) Es el P. Aquell del Nord, qui a hores d'ara jà den haver anat a Vitòria pera començar a veure aiceò del proceim Congres, puig com me dui: "el nuevo obispo es buen musico, toca bien el piano, etc... y desea que se haga un Congreso de primer orden." Ara ve el bò: "Pobre Dr. Laguarda! ... El proyecto de Escuela quedara sin duda en el papel. Yo voy a hacer un gran esfuerzo por crear una escuela en San Sebastian y creo que antes de dos años lo he de conseguir".

"Ja ho crec que la faràn - me deia un amic men i sen de Vtè de Barcelona; encara com té tanta espera i no la fa avui mateix. Es torna molt reflexiu aquest home!!!. Uns se perden per mirar-s'hi maça (com a Barcelona), i altres per mirar-s'hi poc, (com alli dalt)".

Ara veurem lo que succeirà. Ja he vist el 2on número de la Ceciliana: sembla que a Vtè, li donen feina, i que, com ja tenia que suposar, la fa mellor que altres, dedunt-ho de lo que alli altres hi treballen. Sempre avant!

Recorts a la seva familia. A Vtè. un fort abraç de cor del qui l'estima i es ~~tot~~ sen

Gregori Mª Suñol. O.S.B.

+

PAX

REAL MONASTERIO DE Nª Sª DE MONTSERRAT

11 - II - 1914

Al Rvt. Mossen Lluis Romeu, Pbre.

Vich

Estimadíssim amic:

Aixís que vaig veure sòlfes a dins de la seva molt prenada del 17 i veure també que era música a una ven, no sé quina inspiració que vaig tenir que tot seguit me digui: això fa olor de Cartell de la Música Catalana. Vege Vte. quins misteris i quina mena de comunicacions espirituals, sense electricitat i sense fils, que passen a voltes en-

tre els homens. Ja es aclò que 'm deia
En Pujol aquell cas de telefonia mental
que mentres ell escrivia l'ultima car-
ta al sen cosi, n'hi havia un altre
que n'escrivia identica a "algun des-
conocido lector".

Agafo la música sense haver llegit en-
cara la carta, i començo a seguir els
Kyries. Al acabar el sejón ja sento
una mena d'intriga en aquell 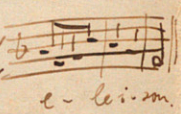

Quan al Gloria i aquell final s'amaga una
mica, pero hi sonen recorts del Gloria "Fons
bonitatis", i fins del Gloria no. IX, i d'
una Alleluia de 7e. tò, transportada,
que ja havia conegut al primer Kyrie
o sia 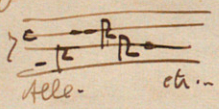

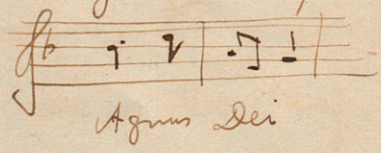

, quan
acabat aquest ja sento al partonet
de la Vall de Nuria que "corprès
a l'hora quieta devalla cap a
Rosari tot cantant a la Verge

que sen a prop les vens eternes..."
A les hores vaig dir, a veure la carta que 'm conta.

Já 'm trovo amb un Schmid, i no vaig tenir temps d'esperar una ratlla mes que já 'm veia jo ar un fulano amb sa cartera de solfes...., però no, que deu esser de medalles, o de cadenes de rellotge, etc... Grans mercès per la seva advertencia que já he transmès als interessats per a quan se presenti aquell alemany. Gracies també per les noticies que li comunica M. Bavanera que 'ns serviràn de punt d'indagació. ¡Que tarden arrivar les solfes, pensava jo. Però já hi som.

Efectivament veig que s'esmenta el cartell i lo del tema popular

No m'havia, doncs, equivocat.

Pero ara, probret de mi, què li diré jo? Impresió? Els Kyries me semblaren una mica monótons a causa d'aquell final que repetint-se totes non negades esborra una mica l'impresió diversa que varia el dibuix en quisaun d'ells. Tal volta si en els tres Christe pugues variar la final hi havria un xic mes de varietat. (Però tot lo que dia pensi que no té cap valor, i no'n farsa cap mes cas que si fos un d'aquells que volien corregir la música polifónica: se'n recorda?)

El Gloria: els quatre "Laudamus..." me semblen molt ben units i responent-se molt graciosament. No cal que li digui que mi hi canen molt

RESEÑA ECLESIÁSTICA

PUBLICACIÓN MENSUAL
DE LA
A. DE E. PARA EL APOSTOLADO POPULAR

Canuda, 10, Barcelona

Domine ut videam! Pobret de mi.
Ja cada dia en cerco mes de llum,
veig que hi han mes tenes per a
descubrir, a on el sol hi llu-
ese mes encara, i aixis tam-
bé no puc dir que ja estic
satisfet. Gràcies a Deu, puis
puc dir que fins ara no mi
ha deixat la llum, la petita
estrelleta, puo estrelleta al cap
i a la fi que mi ha dut
per bons viaranys. Espero
amb l'ajuda de Deu,

anar endevant, sense, i jà es molt, tenir que remular a refer camí equivocat.

Algun dia, en un rato d'esplai, jà li faré coneixer a on me trovo per si vol venir - hi a seguir aquest camí que em seus donar força satisfacció el veure que porta al descubriment d'un plaer estètic sòlid i fructuós.

Tornem a la Missa. Ja li he dit que per mi té el premi. No, no es pueril l'acompanyament, està en caràcter amb els dos elements que ha

de conjuminar, i que a vol-
tes tots dos, contra lo que
podria pensar-se, demanen res
pecte als seus drets. Es
aixis?

Oreados del P. Huer-
ta fa mes dies que
estic amb dente amb
gte - i vull cumplir-
lo. Aixis tanco...

Saludos a la familia
Sr. esp. a mi i servidor

Gregori Mi Sunta

Pel corso les soefes.

+ RESEÑA ECLESIÁSTICA

Pag.

PUBLICACIÓN MENSUAL
DE LA
A. DE E. PARA EL APOSTOLADO POPULAR

Canuda, 10, Barcelona

Montserrat - 9 - III - 1914

Moct estimat amic:

A moments clinics de feina i de migranya he anat mirant lo de Vte. Primer Grans mercès per l'ofrena del seu preciós motet que he donat já al P. Ferrer per als escolanets. Será un bon acte de consagració que ells li faran de cor a la Vrge Sma. i que la Celestial Madona rebrà plaenta acompanyada de tant bella música.

Els Kyries: regi el meu atreviment que encara he gosat posar ~~dos~~ rateletes al nou Christe que

m'agrada força.

— El Gloria: ha fet molt sebé de no entendre les notetes que jo li vaig posar al Qui sedes.... perque, certament, son mellor les que Vte. hi ha posat.

Els duptes que manifestava per a algun versets del Gloria, realment se m'han esvait amb l'armonisació que precisa bé els apois mes principals del ritual diferentment en els rè de voluntatis i de solus sanctus amb els de adoramus te i peccata mundi (2on). Al meys al men sentir es aixés...

El conjunt armònic dels Kyries i Gloria sona molt bé, es molt ric i apropiat al genre. Per a mi já té 'l premi!!!.....

— El Credo: me sembla en general bastant espontani i seguit, i variat.

També he tingut atreviments: per-

donim que vté en té la culpa perque em dona tantes ales...

Et ex Patre – tertia die – Patre et Filio – algunes ratlles (?)

Qué li sembla de les modificacion proposades a Deum verum de Deo vero – descendit de caelis – non erit finis? Aixis triomfa totalment l'accent sense transigencies com en els casos caeli et terrae, puig no succeint-se sempre el ritme amb valor de ♩ sino alternant amb la ♪ nota que equi sembla de recitació, sempre la negra ♩ fa l'efecte d'algun apoi. El descendit de caelis já te parió amb altres versos del matéix Credo: recorda l'Alleluia "Tota pulchra" (2a. divisió) de l'Immaculada. El de Deo vero i l'altre similar, recorda un

fragment d'un choral variat de Bach.

Aquella J. al Filioque me sembla que tenca una mica l'unitat de la pecunia, despus del segut qui exe Pate-Filio... Es unitat?

Me sembla una mica violent el saet a do en conglomficatus...

-(Renyui m. !!!)-

Baptisma, corregida divisió de consonants. Peccatorum (que'l segueix); tal vegada mellor el la a un compas de 3/4 amb rum: també depend de l'armonisació, ping quell la senyu al Gloria i Credo en casos semblants era al apoi del primer temps de compàs. Venturi, preferiria la segona acomodació.

RESEÑA ECLESIÁSTICA

PUBLICACIÓN MENSUAL
DE LA
A. DE E. PARA EL APOSTOLADO POPULAR

Canuda, 10, Barcelona

+
Pax:

Montserrat - 21 - VI - 1913

Al Rmt. Mossen Lluis Romeu. P. Pre.
Vich

Molt estimat amic i Solidari:
No s'espanti pas al veure el timbre de la "Reseña" pensant-se que vinc a demanar-li un altre article; lo que vinc a demanar-li es perdó perque sempre arrivo tard.
Faré com fem nosaetres quan

arrivem tard a un acte de Comunitat: ni agenoelo, me postro besant a terra i vaig al Superior a dir-li 'l mea culpa.

Doncs si, encara que tard, que sia "ad multos annos" i que grand com el seu Patró en la virtut, sigue també sempre hermosa i angelical, com ho es, (i no arrufi el nas) la seva música.

Estic ja a punt d'enviar a l'Imprempta la 4ª edició del Método. Se fa també la traducció inglesa i un compendi per al Canadá, a mes de l'alemanya que ja está publicada.

Quan tinga l'edició feta

ja 'm recordaré de Vé.

Hem tingut aquí tres o quatre dies al P. Coriano Rojo.....

Ja ha llegit la Crònica de 'n Casimiri a la "Ressenya Gregoriana"?

Com va la Ceciliana?

Ja llegeixo sovint a la "Gazeta" que Vé no dorm pas. Aixís va bé.

Donguis tants records als amics i d'un modo particular als seus bons

Pares i familia

Sab l'aprecia de cor
el seu amic i solidari

Gregori Mª Zumobas

+
PAX

REAL MONASTERIO DE Nª Sª DE MONTSERRAT

16 - X - 1913

Al Dmt. M. Llim Romeu, Pbre
Vich

Estimadissim amic:

No sé si pel recader, (aqueicea tarda) o per altre conducte rebrá les suspirades, per Vtè., solfes. Pero, ay, qué m temo, por lo que sé que Vtè. les desitja i espera, no son los solfes que tal volta 's pensa. Es aquell llibre vell que Vtè. 'm deixá jà no sé quant temps fá.

Solfes meves!!! quan menys la

calor les va derretir totes. Veurem si ara a la tardor tornen a sortir, com el bolets. Deu faça que n'hi haja (de soldes, eh;... i de bolets també, vaja) forces i bones. Encara que aiceó ietim,..... En fi; veurem de trevallar una mica, si tinc temps, que es una cosa que cada dia escasseija més.

No sé si'l vaig felicitar per escrit pel seu veit a Ripoll. Home, 'm pensava que hauria tirat també a Montserrat; aqui l'hauriem esperat ~~a~~ rebut amb goig. Vaig veure que'n Pujol ha romput el foc, i amb bona puntería.

Aquells dies teniem aqui en En

Millet. Várem esser prou atrevits d'em-
pendre "la mort de l'escolá"; i'n
Millet vingué váries vegades a
empallar-ho. Fou molt profitosa
la seva eliçó, i al cap i al vé-
tim no tirárem el dia de
la "Festa de la Patria", mon-
jos i escolans.
Vaig veure que també
En Gibert se llança al camp
de la composició amb èxit.
Ahir tingueren la professió
rel·ligiosa de quatre mon-
jos. Aquell dia l'Arqué
toca l'orga acompanyat
la Missa de en Rodriguez,
aquella que vi en fin
la critica. Donava gust
veure'l sentat a l'orga de

dalt com tot un mestro. Feia
pocs dies que hi tocà En
Gabiola.

Quin farsell de coreó
diria Vte.

Home, com Vte. mai
m'escriu ... ja quasi no
sé els seus gustos.

Aixó vol dir que espero
carta de Vte. si aixó no
li ha d'esser una gran
molèstia ...

Recorts: a ls seus pares,
a la Germana i al
nen, que ja deu esser tot
un music, oy?

Un cfr. amic que de
cor l'abraça

Gregori M. Lunatsen

Pag. 1

Barcelona, 14-XI-1912

Estimat M. Romeu.

¡Suma feinada, Deu men! Ja no sé a hont visc, i per cert que la salut n'està força resentida.

Arrivà aquell Home de l'orquesta, i les Amics que Vte. ja coneix li hem ensenyat....

Il tenim una mica a rat-
lla; però en acó i actes
coses no estém pas se-
gurs que nóns don-
gui algums dis-
gustos; però, acó si,
estém ben preuingutts
pra lo que puga
succeïr.

Crec que M. Punti
los hi enviará coses
amb motiu dels ar-

sos que aquell Home
dona aquellos dies.
(No he tingut temps de parlar a M. Punti; ja que ells es encara ignorent en això...)
Confidencialment li
diè a Vte. que no
convé que ni nosaetres
ni Vts. se presten
a feli el joc a aquell
Home tan fero mural;
aixis, doncs, me sem-
bla, i ja li diré de
paraula moltes coses,
que d'allò del cursillos

que doua no'n diguien res.
a la Gazeta....
Convé molt que ara i sem-
pre facen notar i recalcar
que'l treball d'organisació
llunyana i propera es
de dins, dels de Barcelona.
No'ns deixem enganyar...
Animo i fora
Recorts a la familia
i a revenir [illegible]
Gregori M. Sinol

+ Pax:

MONASTERIO REAL DE MONTSERRAT

5 - IX - 1912

Al Ant. D. Lluis Romeu, Pbre.

Molt estimat amic:

Suposo deuria rebre els 200 exemplars de la Missa de Congrés. Pera Vte no costen res; sols li queda 'l dente de treballar força en buscarnos suscripcions de Congressista !!!..

Estem a dia 5. i 'm diu el P. Aposentador que encara no ha vingut el Dr Baranera. ¿Es que está malalt?

Pera la Reseña faça lo que li sembli. Allò que diu Vte del "Supremo modelo y fuente de inspiración de la música religiosa", que jo desitjaria moltíssim que desarrollés del ~~tot~~ pera 'l Congrés, també aniria bé en part pera la Reseña. En fi, lo que vulga. Per ara tinc já compromesos a Agüeras, Otaño, Rodamilans, Rojo, Ruí, Sablayrolles, Viñaspre, Esteve, P. Ferrer, i espero cartá de M. Serra, Ripollés, Villalba, i no sé quants mes. Si té alguna crítica de música pera fer, envíela també.

- Allò que 'm diu dels Goigs já ho he dit amb algú.

- Allò que 'm diu de les Capelles vocals, está molt bé. Avant.

Face lo del "Supremo modelo...."

En Millet já m'ha dit que pegsara "cosa nova important"

para 'l Concert.

Ahir li vaig enviar cants populars religiosos antics. Me escrigué del llargament per la seva Conferencia.

Sembla que al últim serán los de Cassà els qui cantarán també la Conferencia del Protaño.

Jo quasi tinc já feta la nova. M'agrada tocar, retocar, esquinsar, tornar a fer... i amb tot i acó encara Deu m'ajudi!!!!

No tinc temps per més.

Saludos a la familia

Mane i disposi al seu amic, servidor i solidari

Gregori M. Smolenskas

PAX

REAL MONASTERIO DE Nª Sª DE MONTSERRAT

28- I- 1911

Al Ant. D. Lluis Romeu, Pbre.

Vich

Estimadissim amic: He volgut enllestir aquexos dies alguns trevallets que tenien urgencia, i axis no he pogut contestar tant aviat com hauria sigut lo men deutg a la seva benvolguda del 11.

Suposo que 'l seu cunyat deu anar mellor en la seva malaltia. Ja vaig cumplir l'encárrec de encomanarlo a la Moreneta.

Ja'm digué M. Camilo Sabater que li ha-

via enviat exemplars de "La Missa cantada pe'ls fidels". Aquexes aduanes no acaben may d'enelestir les coses. No sé si a hores d'ara já 'ls ha rebut tots los exemplars catalans.

"Todo se andará," si; mans a l'obra i vinga la Missa nova; i la bella que já tantárem en lo Centenari ¿quan vindrá ab eletres de motllo? Es que s'espanta? no tingui por. Totes aquelles filosofies d'en Goicoechea tenen, naturalment, lo seu punt filosófic i de raciocini, pero ab tot i ab axó me sembla que no deixa d'esser moet sincer l'art de la seva música encara que en procediments algo atrevido. Pero en fi, m'atenc a lo d'en Millet.

¿Encara no ha pogut fer arrivar la Missa al P. Villalba? i 'n Pedrell ¿qué li 'n diu?

Ja he llegit el "Per bon camí" del Dr. Collell a la "Gazeta"... Ell ray... sempre 'n te una per dir, i un projecte, i una

aplicació historica. Suposo que 'l Sta. Asponmi den esser aquell catalanesc "Verbum caro....." Tant metere per 'l Dr. Collell l'orga devia re filar be...

Per si de cas no li sobra feyna li volia demanar un favor, i es que vulga mirarse la musica que aqui li envio. M' havria agradat que Vte. li 'n fes un vestidet elegantet i de bon gust com Vte. sab ferho; pero com tinc lo compromis ab ~~En~~ Pedrell.... De ~~tots~~ maneres li agrahiria que 'm digues lo seu parer sobre l'aplicació de la lletra catalana que hi vull fer. Aquell ritme del cant original se 'm fa pesat; i per aetra banda no vull desfigurar la melodia antiga ab un ritme i cambi de valors que la faça oblidar del tot. Diguim, doncs, si preferex lo numero 1, ó 'l 2, ó be si de tots dos ~~m~~ 'n fa un 3, ó

si cap dels dos pot anar. Los accents..... ¿vol dia que'n Verdaguer no li donava un petit accent métric a la primera silaba de cada vers? Per axò i puque'n sembla 'l ritme mes gracios jo preferia la primera manera ¿que m'n diu? La versio literal i transcripcio ritmica de tot aqueixos cants anirà a part ab la lletra original.

El P. Otaño m'ha escrit molt content per una serie d'articles que li he enviat, i que diu seran molt [illegible] litosos, pero no'm diu res de la Missa, i axò que jo, com jà sab, li vaig axecar la llebra....

Posat a demanar....

No'm va dir que tenia Vte. un a dos Volums del Curs de composició de l'Indy, ó l'armonia? Que li faria res de deixarmho per pocs dies? Si ho vol fer, i li sembla be d'enviarho per recader pot posarho en direccio al "Recader de Montserrat - Carrer de Ripoll no. 10 Barcelona, pra entregar al P. Suñol del Monestir de Montserrat".

Un altra....

Podria ferme copiar, ó si volgues que jo meteix ho copies i li tornaria de seguit, un reso ó Responsoris de St. Benet que recordo hi havia en aquells fulls de pergami antic que Vte. m'enssenya a casa sera? Dispensi per tot, i gran merces. — Felicitacions per lo de la "Music Catalana"

Saludos al Pare, la Mare, Germana i 'l Nen. - Expresos als amics. Sen affm. I.O.S.O. Gregori Mª Suñol. O.S.

REVISTA MONTSERRATINA

ORA ET LABORA

I·O·G·D

PARTICULAR

Montserrat 17 de II de 1911

¿Com pogué arrivar aqui una Salve Montserratina de Vd. que comença:

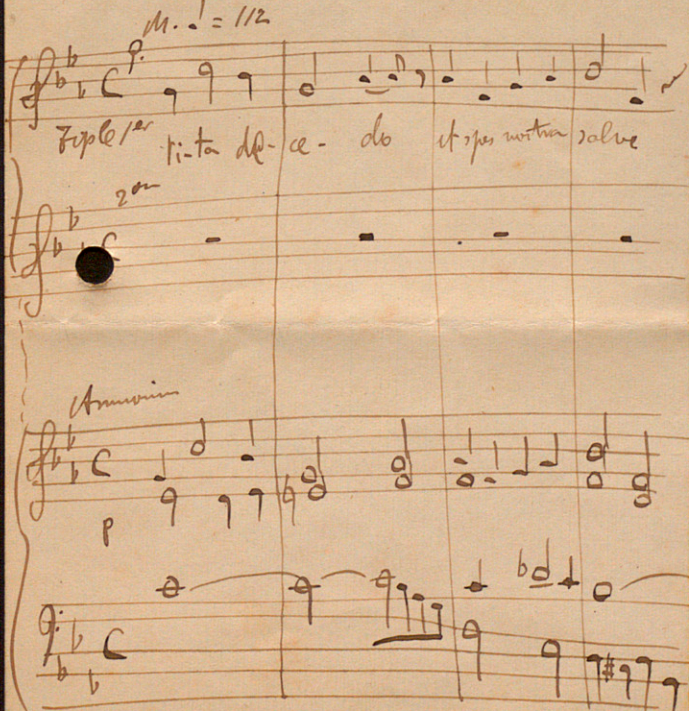

Lo P. Ramiro

Escofet no ho sab que hi sigue
aqui, vols ho sab l'orga-
nista. — Vol que fem
de manera que ell
ho sápiga — S.

[illegible]
Nans

PAX

REAL MONASTERIO DE Nª Sª DE MONTSERRAT

13 - VI - 1910

Al Ant. D. Lluis Romeu, Pbre
Vich.

Molt Ant. Sr. i estimat amic:

Ja'm dispensará que no hajá satisfet més aviat los seus desitgs, perque aquexos dies he estat molt ocupat, i'l cap l'he tingut bastant flux; lo que no ha tret rés del gust ab que serveixa a un amic.

Amy metex li envío 'l seu original ab les indicacions que vté 'm demanava. He usat en tota la Missa la direcció per membres de frase, o sia senyalant los ritmes comportos, los verdaders ritmes que 's fan conexer en l'execució (generalment), i que juntes dos, tres o quatre.... formen los member i incisos, i tot axò ple-

gat, les frases. — En la primera pagina, endemes, li he senyalat 1 los ritmes simples, 2 los compostos que ab aquexos se formen, i llur direcció; 3 los incisos o membres; 4 les frases.

~~Tant en~~ Endemes ab tinta vermella 1, diferenta manera que's podria admetre al analisar los ritmes simples; i tant en la primera pagina com en les altres 2 vermell diferenta manera d'analisar (i direcció) los ritmes compostos.

— Veurà que la 1ª frase dels Kyrie si s'analisa lo primer petit incis se pot fer o be ab dos ritmes simples

1er 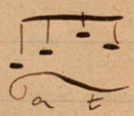 final postictica; 2on 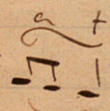 final ictica;

, o be ab tres:

1 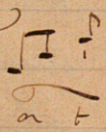 final ictica; 2 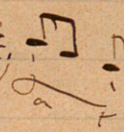 , final ictica;

3 final ictica; i a les hores en aquèx segon cas se conte dugues vegades el la; pero de totes maneres la junció es per contracció perque, per comptes d'esser tesis el la, te l'ofici d'àrsis; i per comptes d'esser

avis del altres ritme el fa, ~~continua~~ comença la tesis prolongada fins al re.

— Quan l'accent tònic se tròva abans d'un ictus o divisió binaria v. gr. glòri— a, i l'accent tònic té un sol temps, pot fer com un fet al Sanctus. Al arrivar a la nota anterior no prolonga la má, sino que la deixa tot seguit, i'l temps callat lo fa cap a dalt (ab los puntets ⁝) com si alli comencés la frase pera fer dir l'accent de la paraula ab mes vivesa i que resalte mes. glò- ri- a i alesshores se senyala en aquest cas lo ritme simple; es lo que dic en el Metodo que convé de negades usar simultáneament les diverses maneres d'indicar lo ritme.

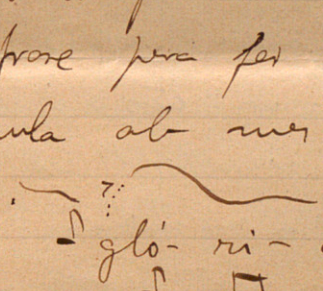

Si haig de dir que no soc dibuxant, i axis que no es lo metex fer ondejar bé la má al ayre, al dirigir, pero pintarlo al paper; já'm dispensara la poca fi-

nova.

Lo paperot de la nissa està bastant bé. Gràcies dels exemplars. Podria dirme, perdoni l'atreviment, la tirada i preu, per lo que'm pogues comanar alguna vegada?...

Los acompanyaments del "Alleluia, Psallite..." ja'ls he demanats; aviat que'ls tinga los hi enviaré ~~tot~~ seguit.

Me descuidava de dirli que al Credo (qui es Patre....) i al ofertori "Psalite...." i "Jubilate"., en bon recitat, i en virtut de la condensació de dos temps podria passarse sens non istans d'apoi, com està en la direcció ab tinta negra; si li sembla millor pot fer com està en tinta vermella.

Saludi en nom nostre al Sr. Canonge Collell, a qui desitgem franca convalescència, i felicitil per la nova dignitat.

Mana i disposi del seu ver amic que l'afreca de cor.

Gregori Mª. Sunyol

D. G. J. D.

+
Pax:

Real Monestir de Montserrat
27-IX-1910

Al Ant. M. Lluis Bonnen, Pbre.

Estimat amic: No vull que 'ls saludos siguin sols de recados... sino que sempre vull que hi veje lletra meva.

Ja sé que s'ha cantat la Missa seva a la Mercè a Barcelona; no vaig rebre cap recado pra anarhi, al menys a mi no m'el van entregar, m'han via agradat nemrhi pra ferla petar ab Vè. i fruir una regada mes de la seva hermosa Missa.

Gràcies per la vera postal.

Un favor: quan vaig estar a Vich no vaig poguer arreplegar cap medalla del Centenari, pra obtenir-le per lo nostre Museu. Si li fos possible trovar-ne alguna li agrahiria molt; pero si si ha de gastar cap quarto de xiho correr. Si de cas já 'm dirá lo que costa.

Faça 'l favor de saludar a la Sra. Agneta i ls Capellans d'aqui, i diguelshi que suposo que hauran rebut un paquet.

Saludos als Pares

de Vte., germana i al Nen

Mane sempre i dispose del seu ver amic que l'abraça

Gregori Mi Lund 1.0.50

1.0.50

Saludos als amics

L'escrie des de la Sacristia

+

PAX.

20 - V - 1910

Al Rnt. D. Lluis Bromen, Pbre.
Mestre de Capella - Vich.

Molt Rnt. Sr. i estimat amic:
Abans de tot dec dirli que tinga la bondat de saludar al Sr. Canonge Collell, i dirli que preguem a la Moreneta pera que li donga prompte la salut ni li convé,

En segon lloc, respecte a la petició que Vté, en nom de la Junta Directiva del Cantaires de'n Balmes, m'ha fet, tinc d'exposarli que lo Ordm. P. Abat, ni be té molts desitjos de complaure a tots Vés, trova algunes inconvenients, no obstant, en accedir a lo que li demanaven respecte la vinguda del P. Suñol; i aço, dic, que ab molt sentiment

seu, li comunica que no podrá esser.

Suposo deuria revisar já totes les adicions de la copia de la Missa.

He rebut més tard la portal de Vte. que agraheixo moltissim.

Demano a N. S. i a la Moreneta que tot li vaja be.

Já m'dirá quan tindrá impresses les fulles; com una curiositat me-va pera vèurelas.

Tinc já preparat un aetre cant d'aquella col·lecció, i, per cert, que 'm sembla que 'l trovará molt graciós i de flayra catalana.

Mane sempre i dispose ab tota llivertat del seu afm. s. i amic del cor

Gregori Mª Sunol. o. s. B.

D. O. S. D.

J.711207

TARJETA POSTAL

UNIÓN UNIVERSAL DE CORREOS

(CARTE POSTALE.—UNION POSTALE UNIVERSELLE)

ESPAÑA

Al Rdo. D. Luis Romeu, Pbro.
Maestro de Capilla de la Catedral

Vich

En este lado se escribe solamente la dirección.

Bag: Montserrat 22 - VIII - 1910 | Vol rés pra l'orfeó pera quan passe per Barcelona

Molt estimat amic: Ja deu estar Vtè no poc frisós pera saber en què quedem. Doncs be, dissapte, si D. v., a la metexa hora de l'aetra vegada, arrivaré a Vich, pera tornar a trevallar ab Vtè. - Si reb demá ó demapassat alguna cosa pra mi, enviémho tot seguit; si es difois, guardehó pera quan jo oniga.

A reveure, ab expresions pra 'ls amics - Seu afn. Greg. M. Simol

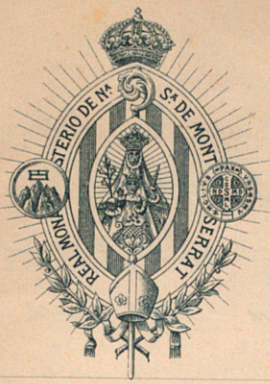

PAX.

REAL MONASTERIO DE Nª Sª DE MONTSERRAT

19 - V - 1910

Al Ant. D. Lluis Romeu, Pbre.
Vich.

Molt Ant. Sr. i estimat amic:
No se pas si tindrá prou paciencia Vte., (i axó que cree que'n té molta) pera sufrir tantes impertinencies meves. Aqui li envio 'l paper i... já les hi trovará...
— En primer lloc he posat los casos Chri-ste, no-stran, ad-oramus, a-scendit, etc.. pera que no hi faltes cap et ni ut; Pense en les probes a veure si 'l grabador ho eczecuta axis també.
— ¿No li sembla si's podria posar en notes petites les parts callades? O si no, ¿no s'hi podria posar, al mugs en lo primer cas de cada pesa Orfeó ?

— Lo grabat de la fulla-mostra nó m'desagrada; i a proposit ¿d'hont está treta? es d'algun llibret que publiquen al Musical Emporium ò què? Com que veig que está en castellá....

— Lligadures.... ¡desgraciadament lo ritme d'aquesta fulleta no m'agrada pas; ~~ben segur~~ no cal dir que no es cap solesmista el qui l'ha dictat.....

Les lligadures tal com les usa aquí no m'agraden, perque tampòc marquen un bon ritme.

Com veurá en la copia de Vte. n'he fet un us menys freqüent i seguint un plan. Is a dir; he lligat solzament les notes soltes; en diferenta silaba; i segon, les lligadures van en la metexa direcció del ritme; si lo grupo ha de formar arsis, va arsis: ⌒ ; si tesis; arsis: ⌣ ; per lo qual he modificat algunes de les que já hi tenia Vte. pera lligar les negres de la metexa silaba. Si Vte les hi vol posar tal

com les he escrit, digui al grabador que les marque ecyactament en la metexa forma i direcció que están en aquexa còpia. Ja veurá en les probes si ho ha fet bé.

No estic determinat a ferne un us constant a tot arren; pero en aquest cas, com un assaig i mòstra, les he posat en el sentit que li dic.

— No entenc lo del "Psallite" "se repeteix tres vegades alternant los dos cors" ¿es que diran cada volta, tant l'Orfeo com lo poble la metexa lletra "Psallite"? Si axis me sembla pesat. Ara, si l'Orfeó va dient les diferentes lletres que hi han, i 'l Poble, á manera de chòr, ani cada volta "Psallite", molt relé.

Fa dos dies que he vist lo "Al Cel blau" de'n Millet, no'm sembla pas malament ¿encara no ha pensat res pea aquel acte? — —

De lletres d'expressió ni reguladors m'ha semblat no posarne cap, deixant axò al bon criteri del qui faça los enssaig, donant una petita regleta pera que sapiguen acomodarse als gestos de la seva direcció; crec que donarà axis mellor resultat.

— Per ara no hem vist en lloc de Sr. Canonge Collell ¿es que s'ha fos o què?

Mane i dispori del seu afm amic i servidor que de cor l'aprecia

Gregori Mª Sinol, orz

S. O. J. O.

Los episemes los he escrit tots axis ¿ ¡, cuei se destaquen melor, com fem avuy en totes les edicions, à causa de l'edició vaticana per axò...

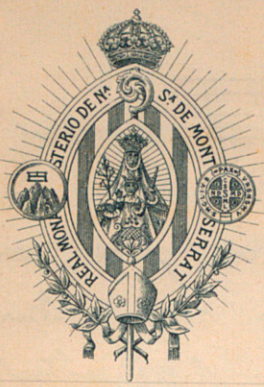

PAX

REAL MONASTERIO DE Nª Sª DE MONTSERRAT

18 - IV - 1910

Al Rmt. D. Lluis Romeu, Pbre.
Vich

Molt Rmt. Sr. i estimat amic:

Moltes gràcies abans de tot per la seva carta i per la felicitació; en nom del Rdm P. Abat li transmeto axis metex les gràcies.

A quasi tots aquells cants hi posaré lletre catalana, sobre tot en un que Vte. hi trovava tanta fragància catalana; já li ensenyaré abans.

Per lo que'm diu del Credo lo felicito de tot cor. Lo que ha fet de juntar alguns versos ha fet bé; de vegades axis se presta mes, en la part figurada, a una idea mes desarrollada. Sols li diré que la cadencia ab que termina una

regada 'l Chor 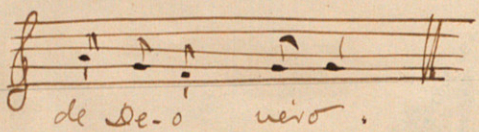

, es més

aviat mitja cadència, que cadencia de frase, com la dona l'edicio vaticana; pero no ho toque, es cosa que pot passar segons l'us actual; axi com l'Amen (no parlo pera 'l cas de Vte, sino segons lo que demana la melodia del (redo I) deuria en aquiere (redo juntar-se ab lo Et vitam venturi saeculi...

L'Hosanna despres del Benedictus que li vaig semyalar pera chor i orfeó, jo volia dir que com que l'orfeó cantarà a vens el Benedictus, aquell i 'l poble cantassen al missó l'Hosanna; pero si vol ferho d'altra manera faça com li semble, que com faça estarà bé.

Lo metex li dic pera 'l dona nobis pacem.

Se tindria de pensar en la resposta al "Ite missa est".

Pera les respostes pose les del Prefaci solemne, (no 'l mes solemne) tretes de les nostres edicions rítmiques.

—

I pera l'Ofertori, ó pera l'ultim Evangeli, ¿no li sembla que 'l cant d'aquella alleluia ~~tr~~mistico-triomfal "Psallite..." que cantárem al Congrés faria un bon colp d'efecte? Se podria cantar tot Orfeo i poble al unisó. ¿Què li sembla?

—

Lo dels papers pera 'l poble si ho vol imprés podriem tentejar a la casa Desdèl, demantli preus, ó si ho voldria fer per compte seu; ó si ho vol en planxes qualsevol casa editorial (Musical Emporium per exemple) li fará; si ho vol simplement litografiat, aleshores en qualsevol litografia. Ja 'm dirà que vol fer.

—

Per ara no m'acudeix res mes pera dirli de musicália....

Dispensi los meus atreviments.. i prengue la bona voluntat.

Demano a la Moreneta que 'l beneesca i li dongue, com fins ara, força inspiració.

Mane i dispose de l'últim dels seus amics i servidors que l'aprecia.

Gregori Mª Suñol c.o.s.d.

s.o.s.d.

PAX

REAL MONASTERIO DE NA. SA. DE MONTSERRAT

16 – III – 1910

Al Rnt. D. Lluis Romeu, Pbre.
Vich.

Molt Rnt. Sr. i estimat amic: Vaig a cumplir alguns dels encárrecs que Vte.'m feu, puig tal volta ja deu pensar de si me'n haig obbidat del tot.

= Sanctus, me penso que li aniria bé lo de la Missa VIII (o d'Angelis) del Kyriale Vaticá. Podrien cantar 1er. Sanctus el poble; Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth l'Orfeó; Pleni sunt coeli et terra gloria tua el poble; Hosanna l'orfeo. Benedictus ..... l'orfeo; Hosanná tothom poble i Orfeó; faria de bon efecte.

= Agnus, lo de la Missa IV (Kyriale Vaticá), de la següent manera:

Agnus Dei (entonació) pobl; qui tollis peccata mundi, miseren nobis, Orfeó;
Tot el segon Agnus, poble;
Tercer Agnus, fim a mundi Orfeó, tot-hom, Orfeo i poble, dona nobis pacem.

= Credo Me confirmo en lo que li deya i crec que després de fet no se'n penedirá ..... lo I Vaticá.

Faça 'l alternar de la manera que li vinga mellor; encara que alguna vegada junti dos versos sia pera 'l poble sia per l'Orfeó, no hi fa rès. L'Amen, pot ferho l'orfeo, o 'l poble, o tots plegats, com li sembli

Li será menys difícil el poble apendre eque Credo, que es moet recitat, i já venirá Vté quin efecte mes grandiós sentir la confessió de la fe pe'l poble, ab la fermesa ab que 's diu ab eque sencilla pero valenta melodia ....

Li advertexo que fa moet bé de posar la notació musical moderna pera 'l po-

ble, pero procuri que sigui la reproducció rítmica de Solesmes; li dic aço perque 'm sembla que en la Kyries li faltava la ratlleta (-) demust de

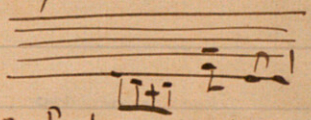

com tambe en los Christe; Filius Patris; Rex coelestis; dexteram Patris, etc.

—

Já 'm dirá que pensa fer para imprimir les fulles pera 'l poble, pero sigui com bulgui no tarde, perque se per experiencia que aço porta temps, i com mes ensaijos faça pera 'l poble mellor....

—

¿No han de cantar cap vegada en les festes lo Tantum ergo? Molt agradaria que en tal cas fes cantar lo tò espanyol que he publicat no fa gayre, com Vte. já sab.

—

Me vaig descuidar de dirli que en lo Gloria de l'últim dels seus Responsoris vaig escriure ~~al~~ Elapic a sota una modificació

—

Vtè. 'm preguntá sobre 'ls organers per una orga que intenten construir a Vich; me vaig descuidar de perlarli també de Lope (Barcelona).

—

Per ara no se ni ofereix res mes; ara Vtè. tindrá la paraula per disposar com li plasque de son aff. s. s. i amic

Gregori Mc. Suñol, OSB.

S. O. S. O.

J. 711115

TARJETA POSTAL

UNIÓN UNIVERSAL DE CORREOS

(CARTE POSTALE.—UNION POSTALE UNIVERSELLE)

ESPAÑA

Al Rdo. Luis Romeu, Pbro.
Maestro de Capilla de la Catedral
Vich

En este lado se escribe solamente la dirección.

Pag. 2-

Ajudant Deu, arrivare dema 3 a la tarde. Avise al Dr. Collell, i P.P. del Cor de Maria

Su ofr.

Simol

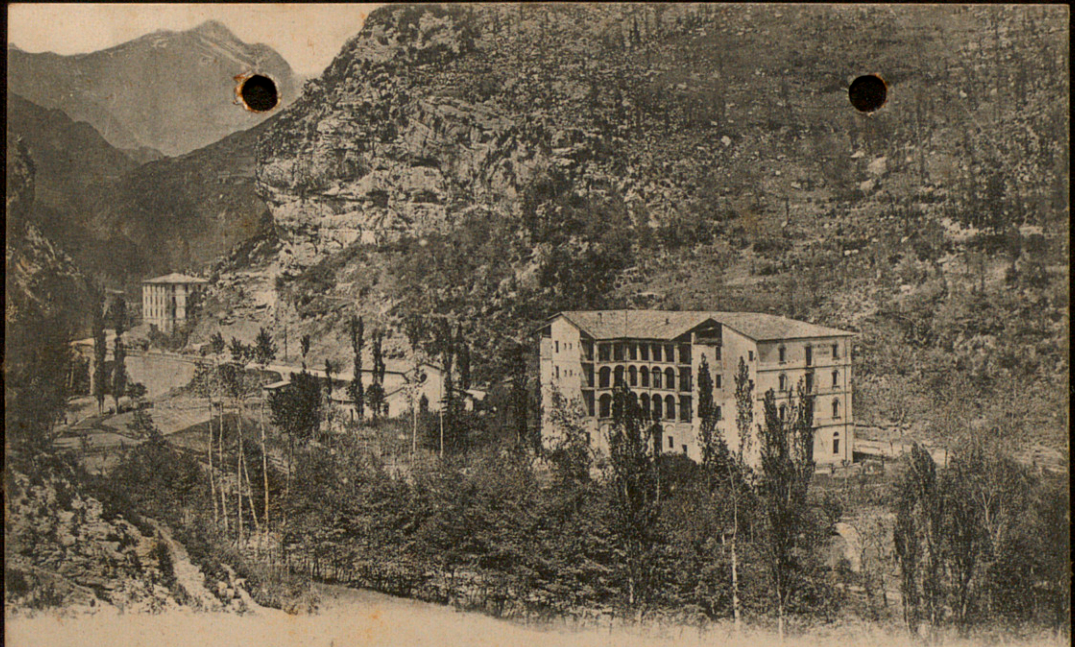

C. Berdoulat, Toulouse

Vall de Ribas. - Parramon (Vista panoramica)

Fonc: Montserrat 15-IX-1910 [I.O.G.D.]

CARTE POSTALE

Tous les pays étrangers n'acceptent pas la correspondance au recto (Se renseigner à la Poste)

CORRESPONDANCE

Estimadissima amic:

Avuy fa 8 dies que en aquexa metexa hora anávem a cantar la célebre missa; com agrahiment envers Vtè: li dedico ara aquèx recort. ¡Que per moets anys puga trevaelar pra la gloria de Deu i profit de l'art! — Vaig tenir un bon viatge i bona arrivada; encara 'm dura 'l cortipat; pero ja va marxant gr. a D. — Recorts als seus bons Pares i germana i 'l Neu, de part nueva i de la del meu germà. Ja he resat la Salve visitant la Moreneta; no sera pas l'última....

Recorts als amics. Sen afh. in Cristo Gr. M. Simol, oss

ADRESSE

MONTSERRAT 15 SEP. 1910 BARCELONA

10 Cs ESPAÑA CORREOS

M. Lluis Romeu, Pbre.
Mestre de Capella de la Catedral
(Carrer de la Escòla)

Vich

5

PAX

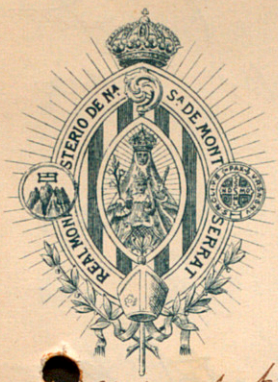

REAL MONASTERIO DE Nª Sª DE MONTSERRAT

Ho's pot fiesar una regla invariable pe'l res dels salms. Podria dirse, i encara no ho marco com infalible, que 'l salm "Confitebor" de vespres, per cegu, en 1 m. i algun ss. pot resarse be, i fer be l'asterisc...

Pe' Neu aqui va aquesa estampeta; agraeço molt lo recort que m'envia.

Tota la xantameca que he fet de solfes, pensis

que es un d'aquells ratos
que harem passar al costat
del piano en aquells dies
atrefagats.

Hem tingut aqui 3 dies
a l'Henri Collet, de qui
suposo haurá sentat par-
lar; es un bon critic muri-
cal; me digué conexía
la missa de Vic. i que
li agradava.

Tot allò dells signes rit-
mics, que fins ne parlá
la Gazèta ...., s'arreglará,
segons noticies confiden-
cials que he tingut.

Será una prova mes de aquesa
qüestió ja es "actamente en-
fadosa y poco artística"

Si envio al meteus temps
la Revista; ja hi remá
alguna cosetta nueva, i
lo de les festes de Vich
per la Confraria.

Saludos a la Familia

Sen affm amic que
l'estima de cor

Gregori Mª Jiménez

J. C. S. D.

Lo felicito pe'l canto de la
catedral, bravo ¡fora!

PAX

REAL MONASTERIO DE Nª Sª DE MONTSERRAT

19 - IV - 1911

Al Ant. D. Lluís Romeu, Pbre.
Vich

Estimadíssim amic: Prou que l'he fet esperar; no vull tardar mes, i ara que tinc l'ocasió de ferne portadora d'aquella carta a la germana de nostre estimat Dr. Mariano, aqui va la nova lletra ab tot l'afecte i amigor que Vt.'s merece.

Lo P. Villalba !!!.. quin pex...! si que n'es de ressalada la seva carta que aqui li torno.

Los acompanyaments... Vte. li diu que té tota la raó. ¡Home... segun y cómo...

Esta clar que no han inventat la pól-

Me sembla moet mes encertat lo judici del P. Villalba que 'l d'aquell altra que va enviar la seva Missa a n-En Goicoochea.

Lo que'm diu Vte. de la seva "Cancion" coincideixo ab lo seu criteri. Es diatònica es l'escritura, pero d'efecte moet oriental. Ab axó se sembla bastant a n-algunes melodies gregorianes que a la vista son ben diatoniques, pero deixen una impresio moet indecisa. La cancion del P. Villalba, fins lo motiu sol

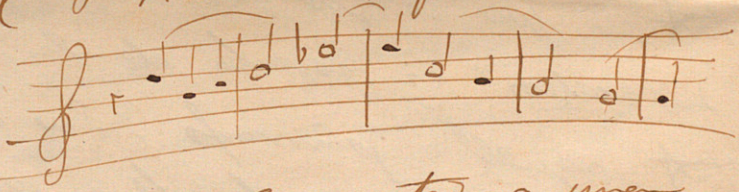

me sembla sentirla cantar a una veu dolça, melancòlica cap al ~~tart~~ una mica des per de pot el sol sota les palmeres dels jardins del Alcazar de Sevilla. Tot lo conjunt es hermos de debó, i merex una felicitació; es original, i delicat lo pensament.

vora; ecyacte; pero... si s'enten un acompanyament (sic) del cant gregoriá, jo sols buscaria, fora de lo já publicat, uns acompanyaments que no tinguessen acords, aquella nebulosa, que deya Vte; moet rebé, pero si no es acó... es tan delicat lo cant gregoriá; se'l pot desfigurar tant fácilment!... In fi... que seria qüestió llarga; lo que ha fet Vte., i suposo que a-[illegible] acó 's referex lo P. Villalba, já no es acompanyament, es fer entrar lo cant gregoria com a música popular dins del genero modern; i acó já es altra cosa, acó no 's limita acompanyar, acó es penetrarse de la música antiga é presentarla com a nova.

Por el lado rítmico.... Acó si que nó m convenç gens; me sembla que está fora de la qüestió. Tot aeló que allí dins lo P. Villalba no té res que veure ab lo ritme antic ni modern. Allò es, com Vte. moet bé dins, es lado externo. Ista clar! Una cosa es lo rit-

me de la música, altra es l'interpretació d'aquella música. I fins per aquell costat podriem dirli moltes coses. Cada cosa té'l seu temps i lloc; endemés que tot allò de la baqueta forrada de telas suavísimas..., igual siempre, etc.., nego; pot haver ell sentit aytal interpretació pero jamay mingú ha pogut sentarho axó com a sistema; bona la fariem!

Ara, lo que verdaderament es encertat, i per lo que te "mi aplauso sin rodeos" es per lo de la tonalitat; aquell párrafo ¿Que culpa tendrá nadie de que las flores del monte tengan ese bravío tan característico? Y sin embargo en cuestión de olores es de lo mas fino y puro y delicado" aquel párrafo, dic, es d'un judici altíssim i d'un gust artístic d'allò mes. Ja veu que coincedeix força ab en Millet.

PAX.

REAL MONASTERIO DE MONTSERRAT

4 - X - 1909

Al Ant. D. Lluis Romeu, Pbre.

Mestre de Capella - Vich.

Molt Ant. Sr. i estimadíssim amic:
Lo poguer servir a Vté. ja sab que es pera mi una alegría; axis es que rebuda ahir al matí la seva lletra del dia 1 d'aquest mes, vaig fer tots los passos pera complaure'l, i'm sembla que ho podré fer.

Los informes que'ns dona del nen Joan Vilardell n'hi ha de molt bons, i d'altres que no'n son tant. Aquí 'l terme mitj pera entrar a l'Escolanía es de vuyt a deu anys, i encara tenint los requisits de la ven de tiple, etc., ja ven que en axó flaqueja.

Tota regla general pot tenir excepcions;

¿si hi haurá en equeix cas? Los informes que dona sobre l'instrucció musical, i son talent son bastant favorables; i axis pera atenció de Vte. que 'ns los dona, i recomana al nen, i esperant que 'l noy donará da sé, com promet, li proposaré lo següent, com a disposició del Ordin. P. Abat.

Poden fer venir al noy com més aviat mellor puig no més falten dos places pera omplir lo nombre reglamentari. Lo acabarèm de probar, i si fa podrá entrar tot seguit a l'Escolania estant uns quants meses d'observació. Me sembla que son bones condicions, i no son extraordinaries, puig de vegades si als pocs meses se ven que la cosa no tira, pera bé dels interessats, i pera nosaltres meteixos, sé ls hi diu que no poden continuar. Al venir lo noy que porte la fè de baptisme. ¡Quina alegria si fos Vte. qui l'acompanyés! Si tot cas que sigui com mes aviat mellor, i no tarden pas quinze dies, puig passar

jà lo temps ordinari d'ingrés.

Pregui que 's farà una cosa extraordinària que no havia vist pas jò.

Rebré ah gust l'"Ave Maria".

Si volia escriure jà fa dies contestant a la nota escamballera, pero si vingués jà n'enraonaríem. Cabalment Juli Bas acaba de publicar un bell article sobre la modalitat gregoriana, i parlant dels bemols diu: "quants se'n han tret en l'edició vaticana, e quanti non si potrebbero (per non dire: dovrebbero) togliere ancora?"

Estic fent un estudi sobre uns ~~quants~~ cants catalans i llatins, per lo mey del regle XV, i alli també s'hi podrà dir quelcom a n-aquèix proposit, i quan siguí hora també voldré escoltar la seva abans de publicarlos.

Ja deu saber que'n Ripollés se las largó de Zeviya cap a Valencia la seva terra, òy? Va fer moet bé.

Quantes coses voldria dirli....

Si ha d'escriure alguna vegada a D. José
donguelli recorts de part meva.
A Deu, i rebe un abraç de l'últim
dels seus amics i servidors

Gregori Mª Sunyer

S. O. S. D.

PAX

11- V- 1911

A Mn. Lluis Romeu, Pbre.

Vich

Estimadíssim amich:

Aquesta ocasió pera agrahirli los seus records, i demanarli un gros perdó per lo molt de temps que retinc los llibres que tan amablement me va deixar.

He estat ocupadíssim. Lo 1er vol. d'Indy lo tinc una mica mirat; lo 2on fullejàt, i'l ms. ... per veure. Avís es que li demano prórroga.

¿Que li va semblar de la dança?

Ja m'he estic llepant els dits al saver que fa còsa bòna Vte.

A propósit: Conex Vte. un article d'en Ripollés en que parla de la mú-

sica en les festes balmorianas?
Me l'ha enviat fa cosa de
tres dies. Si no 'l conex ja
li deixaré.
¿Què m'en diu de la
Revista que dirigex lo
P. Villalba?
Jo tot arreglo, ja ho
ven, dientli "què m'en
diu". Deu pensar Vté:
quina Caramèca voldria
armar aquest Cicot!!!
No 'n faça cas. Si li
ve bé m'escriu, i si

no, digueli: espèrab, que tino feina.

De tots modos jai sab que la seva conversa me es sempre molt agradable i profitosa.

Un recort pea la seva familia, i pera Vte un fort abraç de l'últim dels seus amics que de cor l'estima

Gregori M.ª Imolon

1.0 8 0.

Pau

REVISTA MONTSERRATINA
ORA ET LABORA
I·O·G·D

PARTICULAR

Montserrat 5 de Septembre de 1911

Al Rnt. D. Lluis Romeu, Pbre.

Vich

Estimadissim amic:

Responent a la última de Vtè. (i prometentli de non satisfer a les que li dec) li diré que el P. Le Floch es el que 's cuida de la "affaire Paléographie" de Solesmes, en la questió administrativa, i naturalment es mellor dirigirse a ell directament, i dirli lo que li ha dit

el Desclée, dientli si es que pot aumentar un cic el preu de compra; pero ~~serent~~ reventa, mai ne donen tant. Jo ara per ara, i més tractantse d'un sol volumen, no m'acudeix cap comprador.

Prou que'ls recordo los tràfecs d'ara fa un any, i els hem recordat amb En Lambert que l'hem tingut 8 dies fent música gregoriana. Hi està molt entusiasmat, i cree que de la melodia gregoriana ne traurá noves fonts

de inspiració. Hem parlat també de Vte. i de la campanya a que tots hi hem de posar el coll pera que triomfe la veritable música a Harren.

Ha vingut amb ell la seva Mare, Germana, Cunyat i Nebodet.

Ha marçat molt content, i jó'n quedo amb molt bona impresió de ell.

Meris qui dem multa dona, que vinguen forçes

Operaris.

Saludos á la seva familia, i als amics.

A preposit: ara 'm recordo que s'ha publicat la "Crònica de les Festes Centenaries", que pot esser el Dr. Mariano Serra n'hi quedaria algun exemplar pera furme el bon record d'aquells dies?

Tu M. amic i servidor

Gregori M. Simó

+
Pare

REVISTA MONTSERRATINA
ORA ET LABORA
I·O·G·D

PARTICULAR

Montserrat 30 de Octubre de 1911

Amt. D. Hnis Romeu, Pbre.

Molt amt. L. i estimat amic:
No sé pas lo que deu pensar vtè. de mi. Efectivament soc molt....., pero 'm dispensará, pequè sempre vull escriureli clarc i complir los dentes; mes cregui que no 'ls diferecho indefinidament. Axis tingui per endentat, que encara que sia no ho estigués me plan. sempre molt escriurer a tan bon amic.

Aqui ha vingut lo portador de aquesta carta Mr. Miquel Rovira, amb deutjos de tenir algunes conferencies gregorianes, que he fet amb molt gust, perque convé de veres escampar i multiplicar apóstols de la bona causa.

Li posta molts recorts meus, i també los dos volums d'Indy, que já la cara 'm cau de vergonya de haver abusat tant de la seva paciencia de Vte.

Mils mercès.

Dintre del paquet hi trovara un encarrec que li faig, per lo qual li'n dono les gracies anticipades.

D'aquell manuscrit encara no n'he tret el suc possible; aixi es que li demano no'l dexe uns quants dies mes i prompte

li tornaré.

Records als amics, a la seva Familia i al Nen

Ten afr. m. C. Jem

Gregori M. Sunyol

Li endocecho un "Laudes Christo Regi"

MONASTERIO REAL DE MONTSERRAT

+
Pax:

2 - X - 1911

Al Mnt. D. Lluis Romeu, Pbre.

Vich

Estimadissim amic:

Ahir al vespre se'm presentá Ms. Miquel, i li vaig demanar de si voldria portarli los dos Clibres d'Indy; me digué que sí, però jo me he repensat una mica, i com ara aque-

Cos dies tinc de necessitar lo primer Volum me prenc la llivertat d'abusar encara un cic mes de la seva paciencia. Dintre pocs dies li enviaré junt amb lo llibre de pergamí.

Qué me'n diu del últim número de la "Revista Musical-Catalana"? ¡Quin "vaso-plano"! que deia 'l P. Mauro quan erem a Sevilla. Me sab gren per lo que diu de mi, però coincidexho en apreciar l'estat de les demés coses. Posa 'l dit a la bla-

ga que dia Vtè. quan la altra filipica de Musia Sacro-Hispana; a veure si de una vegada en surtirèm. Lo non Mestre te ganes de fer moet, i confio que axis será, si D. v. i la Verge ho beneex tot.

M. Miquel ja li portará de paraula forces expressions.

Consti que tinc dentes amb Vtè.; pero he passat un Setembre perro en tots sentits.

Saludos afectuo.

sissim ai la seva familia.

Mane i disposi del

seu affm. amic que de

veres l'estima

Gregori Mc. Tuñol, O.S.B.

I. O. G. D.

Vich

K.691160

TARJETA POSTAL

UNIÓN UNIVERSAL DE CORREOS

(CARTE POSTALE.—UNION POSTALE UNIVERSELLE)

ESPAÑA

10 Cs ESPAÑA CORREOS

BARCE

Al Rdo. D. Luis Romeu, Pbro.

Maestro de Capilla de la Catedral

(Carrer de la Escòla)

Vich

En este lado se escribe solamente la dirección.

+ Pare: Montserrat 7-IV-1911

Molt estimat amic: Efectivament vaig rebre la seva carta, la del P. Villalba, i'l Recordatori del Nen ab la música ben escayenta de Vtè. Pero desitjo correspondre a tot, i axis li demano aplaç fins a Pasqua. Esta bé?

Respecte al Nen Lluis Trescares dec dirli que'n varem parlar ab lo Rdm. P. Abat. Naturalment ab tot lo bon afecte al Nen i a la familia den fer mantenir, pe'l bon ordre de la Casa i conseqüencies, lo Reglament, máxime en aquex punt que may s'havia infringit en 18 anys que jo'n puc donar fe, sobre tot encara havent passat tant de temps a fora. In lo referent a l'edat d'entrar i surtis de la Escolania, hi ha també lo Reglament, pero, com compendrá, son mes fáciles en aquex punt les excepcions. Vtè. ha fet tot lo que tenia que fer, i jo he correspost com he pogut. Es tot lo que li puc dir. Ho sento per lo que'm diu Vtè. — Saludos á la Familia, i fins l'altra si a D. p.

Su aff. amic Q. M. S. 000

K.691203

TARJETA POSTAL

UNIÓN UNIVERSAL DE CORREOS

(CARTE POSTALE.—UNION POSTALE UNIVERSELLE)

ESPAÑA

10 Cs. ESPAÑA CORREOS

MONTEVIDEO 6 FEB 17

Al Ordo. D. Luis Romeu, Pbro.

Maestro de Capilla de la Catedral

(Carrer de l'Escola)

Vich

En este lado se escribe solamente la dirección.

Paris Montsouvat - 6 - II - 1911 Z.O.S.D.

Estimadu m amich:

He rebut pe'l Recader tot lo seu envio. Grans mercès per tot. Les seves explicacions ni han agradat moltissim. Ja fa temps que penso ferne de tots aqueixos cants la transcripció literal, com ja pomche en la Revista, i aleshores publicarlos en lo caracter de dança, que tots, ells mes o menys tenen.

Tot lo que ni envia me será de gran profit. Repeteixo de tot cor grans mercès. Encomano a la Verge lo seu cunyat. Recados als Pares, germana i'l Nen. Seu afm. amic

Allò de una i dos voces, tal volta significa Chor a 1, i cobles a 2, ... No ho se Seu afm. Simol - O.S.D.

REVISTA MONTSERRATINA

ORA ET LABORA

I·O·G·D

Publicación mensual ilustrada

REDACTADA POR

PP. BENEDICTINOS

Sale á luz el 8 de cada mes en cuadernos de 48 págs. de texto por lo menos.

Publica artículos religiosos, de erudición, ciencias, música, liturgia, etc. — Interesantes correspondencias de Roma, Jerusalén, etc. — Crónica del Santuario, de la Orden, etc. — Variedades, etc.

Se admiten anuncios

España: 4 ptas. al año.
Extranjero: 5 francos.

(Pago anticipado)

Redacción y Administración:
Real Monasterio de Montserrat
(Barcelona)
Teléfono: Montserrat

TARJETA POSTAL

Union postale universelle

Mn. Sr. D. Luis Romeu, Pbro.

Maestro de Capilla de la Catedral

(Casa de la Escola)

Vich

3950. — Imp. LA HORMIGA DE ORO.

+ Pace

Montserrat 16 de III de 1911

Molt Rut. Sr. i estimat amic:
Contestant a la seva última dee dirli que no he trovat res determinat.; ¡Una casualitat! un llibre me faltaba mirar, i vetaqui que.. alli hi es. Si copio 'l tipo.

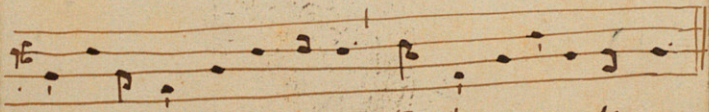

O Redemptor sume carmen temet concinenti-um
estrofes:

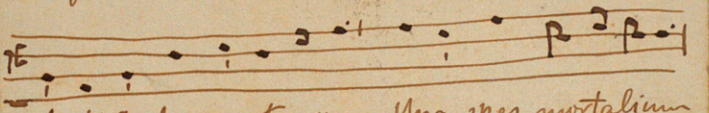

Audi Judex mortuorum Una spes mortalium

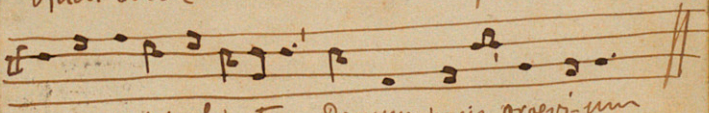

Audi voces proferentum Donum pacis proevi-um

Dispensi li haja copiat aqui, pegue ja havia començat la postal quan m'ha acudit mira 'l llibre que 'l tenia — Saludos a la Familia; al Neu felicitats per la 1ª Comunió
Si ha anat a Barcelona tal vegada en Millet i en Pujol li hauran parlat de mi —
Sen afm. amic que l'estima
Gregori M.ª Sunyol, ocs

Z. O. S. J.

PAX

3 - XI - 1910

Al Ant. Ms. Lluis Romeu, Pbre
Mestre de Capella - Vich.

Molt Ant. Sr. i estimadissim amic:

Ja deu passar ben bé de mida la mena tardança en contestarli a la seva molt prenada del 6 del passat.... Figuris que desde 'l dia 22 que tinc fet el sobre i may m'arrivava l'hora de poguerlo omplir degudament. Ja 'm dispensará.

Ab la seva lletra de cambi que ja he mentat m'ompli Vtt. de gran alegria. ¿Com no ha d'esser axis si'l

veig tan animat a trevallar? Que siga per molts anys, i en lo que puga já sab pot manarme sempre...

Me demana que li tire la Missa que mes catalaneje. Molt bé; però abans deixem que li diga una cosa. Me sembla que tindria de publicar també aviat la 1ª Missa, la celebre Missa del Centenari, que, segons tinc entés i anuncio en el proxim nº de la Revista nostra se cantará al mes present en la Nova Capella del Palau Episcopal de Barcelona. Creguem que faria un bé en publicarla. ¿Es que les vol publicar totes dugues plegades? Vté. dirá.

Li trio, pera que V. es vallexe, dos Propites pera dos Misses, i de les dugues facen una picant les peces que mes bé li va-

Jèn.

I.

Kyries. ——— nº. II, en la forma de l'altra Missa del Centenari

Gloria. ——— no II idem. Tal volta seria mellor aqui que comencés lo poble.

Sanctus ——— no. IV en la forma de la del Centenari

Agnus ——— no VIII o XVII " "

II

Kyries ——— no. V ó 'l IV del "Appendice".

Gloria ——— nº. VII ó 'l I. ¿Començant lo poble?

Sanctus ——— no. XIII ó VII ó 'l I

Agnus ——— nº. XIV o XV.

Credo? Com que já ha fet lo I, faça 'l III ó 'l IV.

— Què li ha dit de la del Centenari 'l P. Otaño si l'ha vista?

— Faça 'l favor de dir al Dr. Mariano Serra que no hem rebut ningú d'aquí 'l nombre nètim del Boletín del Centenari; que si vol fer lo favor de ferlos enviar i d'incluirni un pera mi, com a recort. Me diu lo P. Colomé que tampoc reberen aquí l'extraordinari. Donguili gràcies per la seva carta.

— A M. Pere Bofill que vaig escriurali i espero carta seva.

— Als de cala Agueta saludos si es neu, i que encara espero carta.

Moet afectes als seus bons Pares, germana i 'l Neu.

Seu afm. amic in Cto.

Gregori Mª Suñol. ob.

Quan vindrà lo Dr. Collell?....

I. O. S. D.

I.779407

TARJETA POSTAL

UNION UNIVERSAL DE CORREOS

(CARTE POSTALE.—UNION POSTALE UNIVERSELLE)

ESPAÑA

Al Rdo. D. Luis Romeu, Pbro.
Maestro de Capilla de la Catedral
Vich

En el anverso se escribe solamente la dirección.

Pare: Montserrat 17-V-1910

Estimat amic: Ahir li vaig tornar la Missa ab les advertencies; ara'm recordo que V.'m deya en una carta que havia procurat que l'Amen del Credo tanqués be la frase d'Et vitam...; jo'm pensava que'l faria cantar tot al poble, o tot al Orfeó; ara veig que no ho fet axis, i he compres lo que in volia dir que "havia procurat que'l seu Amen acabés be la frase"; já ho comprecc ara; está be.

Já'm dirá que li'n sembla de tots los gargots que li vaig posar.

Seu afm. amic i servidor

Gregori M.ª Sundi.ons

Q.S.D.

J.711208

TARJETA POSTAL

UNIÓN UNIVERSAL DE CORREOS

(CARTE POSTALE.—UNION POSTALE UNIVERSELLE)

ESPAÑA

Al Rdo. D. Luis Romeu, Pbro
Maestro de Capilla de la Catedral

Vich

En este lado escribe solamente la dirección.

Pag: Montserrat 25. VIII-1910

Moet estimat amic:

Ta moet bé d'adelantar la cosa, perque hi ha moeta cosa pera fer. Penso fer cantar lo 7e. ab final la, puig l'aut. es 7; i encara que marca c, puo farein la, pera mellor escaure 'l cant. — No ho faça velografiar fins que jo arrivé 'l dissapte: puig hi podriem posar en lo paper alguna coreta mes que já li dirè.

Istigui tranquil.... Sen att. Sunol

J. 711205

Prov. de Barcelona

TARJETA POSTAL

UNIÓN UNIVERSAL DE CORREOS

(CARTE POSTALE.—UNION POSTALE UNIVERSELLE)

ESPAÑA

Al Rdo. D. Luis Romeu, Pbro.
Maestro de Capilla de la Catedral

Vich

En este lado se escribe solamente la dirección.

Pere: Montserrat 16-VIII-1910 Recorts als amics

Molt estimat amic: Rebuda la seva, i la de Can Desclée, mercès. | Los llivres pot vendre's a 30 cs

No puc assegurarli encara lo dia fiso de la meva tornada; lo que pot fer mentres tant, pera que no's robelli lo aprengut, es fer forçes repeticions parcials, individuals per corporacions, pera axis tenir mellor preparades les coses pera los assaigs generals.

Veje mentes tant, puig lo temps es curt de tenir preparats los neus pera la Tertia, i chor de Capellans pera la meteixa i pera la Missa, i axis en arribant posarnos de ferm ab ells. — Encomanim a Deu; ja li escriuré ab anticipacio — Sen ab Greg. M. Simonsons

Pag.

Real Monestir de Montserrat
31 - VIII - 1909

Al Ant. D. Lluis Romeu, Pbr.

Moet Ant. S. i estimat amic:

Vosté m fa maça honor volguent que li retoqui la eletra de les seves composicions; cosa que sols faré a titol d'amistat, i ab la condició de que Vte. faça alló de "si preve consell, faré lo qué m dona la gana"; cosa que en aquest cas seria moet licita.

Anem, dones, al grá. Tres observacions.

1a. Trovará que he esborrat la eletra vermella, perqué m sembla mellor al ritme i modo de caminar de la peça tal com Vte. ho escriqué primer.

2a. M'he pres la elivertat de col-locar la divisió de les consonants de la manera que trovará en tinta vermella, qué m sembla está mellor; cosa que moets editors, fins en algunes peces

publicades pe'n Llobet s'hi equivoquen.

3ª. No ni he atrevit a marcarli, però 'l primer compás, pe'l men gust, lo escriuria axis A ve. Lo segon estie indecis, pero tal volta me sonaria bé tambe Ma-ri-a. Al Dominus tecum, com pera que vte. bol finir l'encis en mi, (ni agrada) i axis si no fos per la eletra que sonaria mal nus-te, jo escriuria Domi-nus te; pero está mellor tal com lo té vte.

Axò de la col-locació de la eletra es cosa que no's pot donar una regla ficsa general, puig depend molt de la carácter de la peça.

Suposo den haver rebut los 3 nos que tracten del "Sange lingua"; ¿encara li agraden?

Ahir vaig estar malalt, i no vaig poguer contestar tot seguit a la seva carta. dispensin.

Ongui força per l'últim de sos amics que de cor l'estima

Gregori Mª Sunyol ou

S.O.S.O.

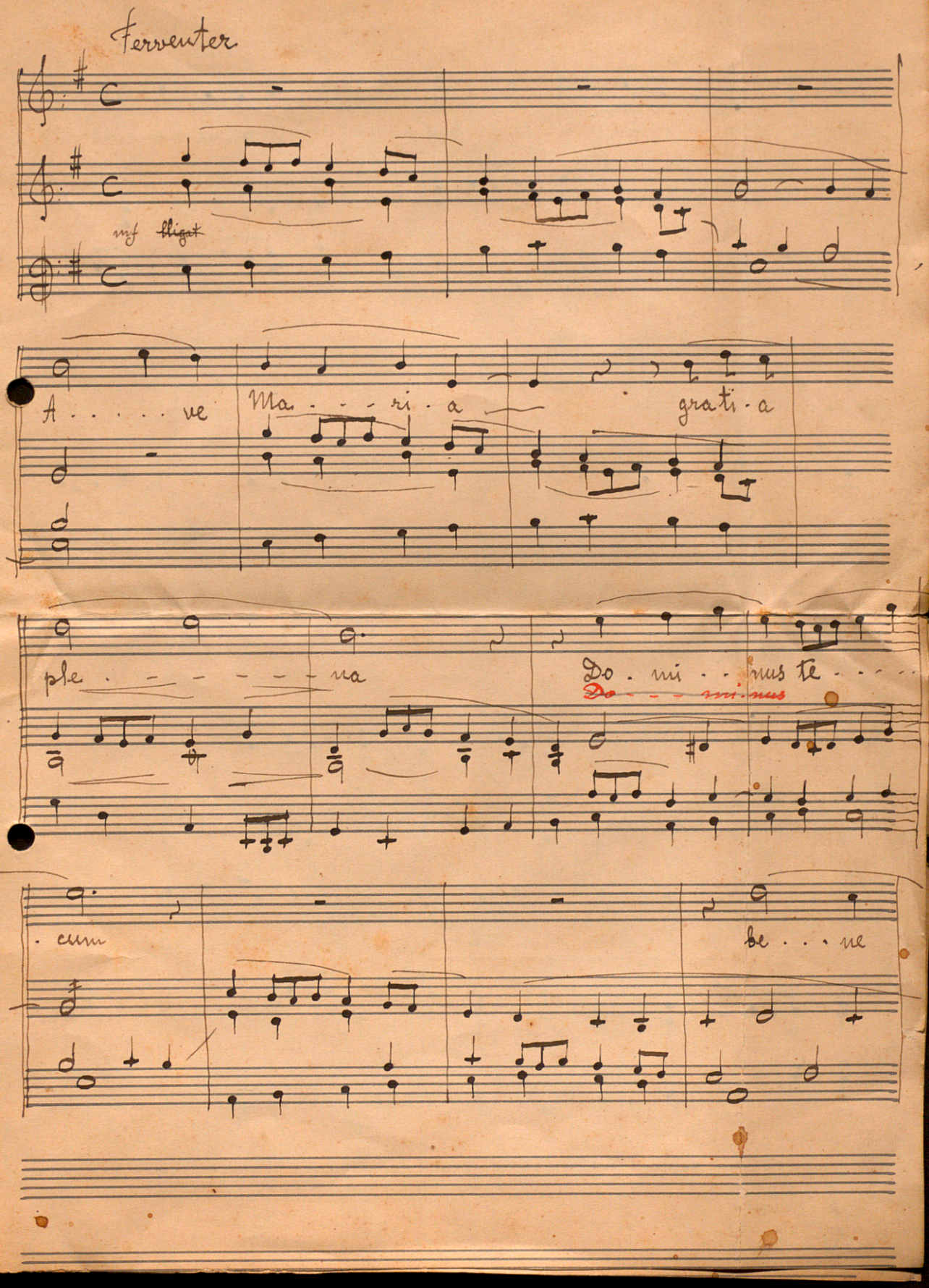
Ferventer
mf
A . . . . . ve
Ma . . . ri . a
gra . ti . a
ple . . . . . na
Do . mi . . nus te . . . .
. cum
be . . ne

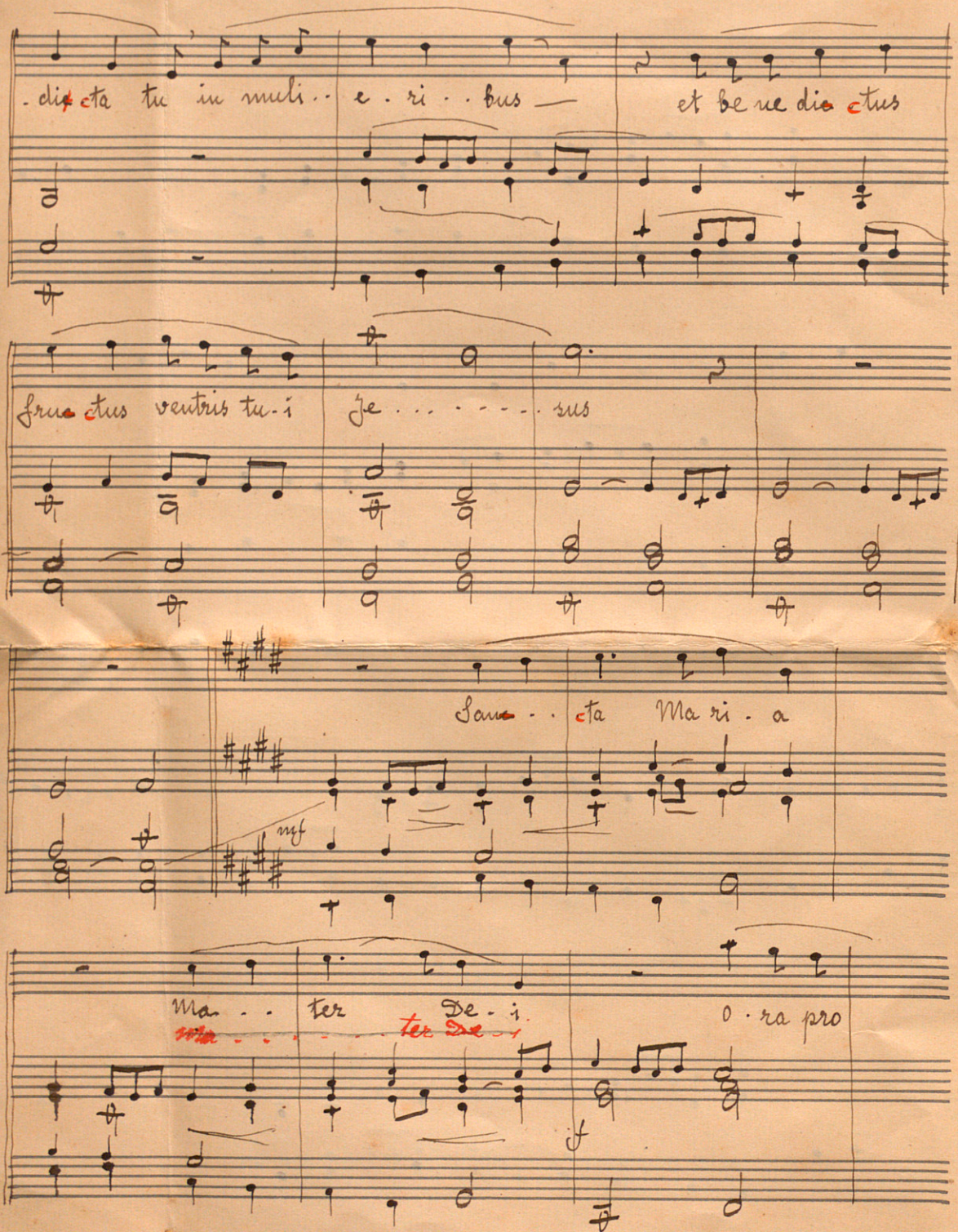
dicta tu in mulieribus
et benedictus
fructus ventris tui Jesus
Sancta Maria
mf
Mater Dei
ora pro
f

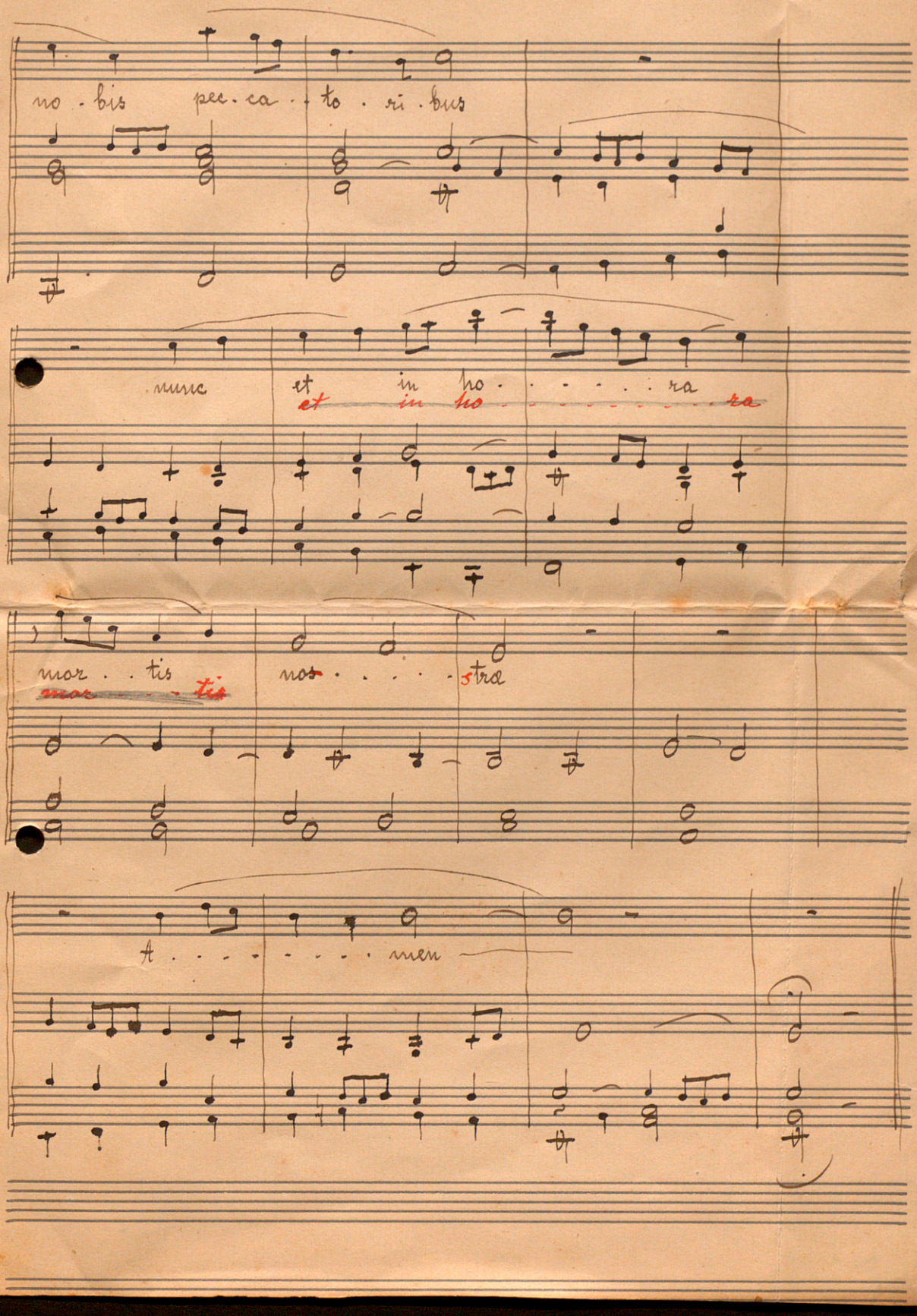

no - bis pec - ca - to - ri - bus

nunc et in ho - - - - - - ra

~~et in ho - - - - - - - - - ra~~

mor - - tis nos - - - - - stræ

~~mor - - tis~~

A - - - - - - - - men